ദാദാ ഭഗവാൻ വിശദീകരിച്ചത് പോലെ

സത്യത്തിന്റെയും അസത്യത്തിന്റെയും

മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അർത്ഥം

സത്യവും അസത്യവും മായയിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടായത്.

സത്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ ശാശ്വതമായിരിക്കണം.

Malayalam

ദാദാ ഭഗവാൻ
വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ

സത്യത്തിന്റെയും അസത്യത്തിന്റെയും
മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അർത്ഥം

(The-Hidden-Meaning-of-Truth-and-Untruth)

മൂലരൂപം ഗുജറാത്തിയിലാണ്.
അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം ഈ മാർഗ്ഗം പിന്തുടരുന്നവർ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്.
ഈ മലയാളം വിവർത്തനത്തിന് ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനമാണ് അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളത്.

Publisher **: Mr. Ajit C. Patel**

Dada BhagwanVignan Foundation

1, Varun Apartment, 37, Shrimali Society,

Opp. Navrangpura Police Station,

Navrangpura, Ahmedabad: 380009.

Tel.: +91 79 3500 2100

Copyright **: Dada Bhagwan Foundation**

5, Mamta Park Society, B/h. Navgujarat College, Usmanpura, Ahmedabad - 380014. Gujarat, India

Email: info@dadabhagwan.org

Telephone: +91 79 3500 2100

All Rights Reserved. No part of this publication may be shared, copied, translated or reproduced in any form (including electronic storage or audio recording) without written permission from the holder of the copyright. This publication is licensed for your personal use only.

First Edition **:** 500 copies, November 2024

Price **:** Ultimate Humility (leads to Universal oneness) and Awareness of **"I Don't Know Anything"**

Rs. 50.00

Printed at **: Amba Multiprint**
Opposite H.B. Kapadia New High School,
Chhatral - Pratappura Road, Chhatral,
T. Kalol, Dist. Gandhinagar- 382729, Gujarat
Phone : +91 79 3500 2142

ISBN/eISBN **:** 978-93-91375-91-1

Printed in India

ത്രിമന്ത്രം

നമോ വീതരാഗായ
നമോ അരിഹന്താണം
നമോ സിദ്ധാണം
നമോ ആയരിയാണം
നമോ ഉവ്വജ്ജായാണം
നമോ ലോ യേ സവ്വ സാഹ്ണം
എസോ പഞ്ച നമുക്കാരോ
സവ്വ പാവാപ്പനാസണോ
മംഗളാണം ച സവ്വേശിം
പഠമം ഹവായ് മംഗളം [1]
ഓം നമോ ഭഗവതേ വാസുദേവായ [2]
ഓം നമഃ ശിവായ [3]

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്.

ആരാണ് ദാദാ ഭഗവാൻ?

1958 ജൂൺ മാസത്തിലെ ഒരു സായാഹ്നം, ഏകദേശം ആറുമണിക്ക്, ഗുജറാത്തിലെ സൂറത്ത് റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിൽ, ഒരു ബഞ്ചിലിരിക്കെ, '**ദാദാ ഭഗവാൻ**' അംബാലാൽ മുൽജിഭായ് പട്ടേലിന്റെ വിശുദ്ധ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രകടമായി. ആത്മീയതയുടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പ്രതിഭാസം പ്രകൃതി വെളിപ്പെടുത്തി! ഒരു മണിക്കൂറിനകം, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ദർശനം അദ്ദേഹത്തിന് അനാച്ഛാദനം ചെയ്യപ്പെട്ടു! 'ആരാണ് നാം? ആരാണ് ദൈവം? ആര് ലോകം പരിപാലിക്കുന്നു? എന്താണ് കർമ്മം? എന്താണ് മോക്ഷം?' എന്നു തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആത്മീയമായ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായി.

ആ സായാഹ്നത്തിൽ അദ്ദേഹം നേടിയത്, വെറും രണ്ട് മണിക്കൂർ കൊണ്ട് തന്റെ യഥാർത്ഥ ശാസ്ത്ര പരീക്ഷണത്തിലൂടെ (***ജ്ഞാന വിധി***) മറ്റുള്ളവർക്ക് പകർന്നു നൽകി! ഇതിനെ *അക്രം* പാത എന്ന് വിളിക്കുന്നു. *ക്രമം* എന്നാൽ ക്രമാനുഗതമായി, പടിപടിയായി കയറുക എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്, *അക്രം* എന്നാൽ പടികളില്ലാത്ത, കുറുക്കുവഴി, എലിവേറ്റർ പാത!

ദാദാ ഭഗവാൻ ആരാണെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ മറ്റുള്ളവരോട് വിശദീകരിക്കും, "നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ കാണുന്നയാൾ ദാദാ ഭഗവാനല്ല. ഞാൻ *ജ്ഞാനി പുരുഷൻ* ആണ്, ഉള്ളിൽ പ്രകടമായത് പതിനാല് ലോകങ്ങളുടെയും നാഥനായ ദാദാ ഭഗവാനാണ്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലും, എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിലും ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമാകാതെ വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇവിടെ [എ. എം. പട്ടേലിനുള്ളിൽ], അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും പ്രത്യക്ഷനായി! ഞാൻ, സ്വയം, ദൈവമല്ല (*ഭഗവാൻ*); എന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രകടമായ ദാദാ ഭഗവാനെയും ഞാൻ വണങ്ങുന്നു.

ആത്മജ്ഞാനം നേടുന്നതിന് ഇപ്പോഴുള്ള കണ്ണി

1958 ൽ ആത്മജ്ഞാനം ലഭിച്ചതിനു ശേഷം, പരമപൂജ്യനായ ***ദാദാ ഭഗവാൻ*** (ദാദാശ്രീ) ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും

ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ, ദാദാജി പൂജ്യ ഡോ. നീരുബെൻ അമീനിന് (നീരുമാ) മറ്റുള്ളവർക്ക് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള സിദ്ധികൾ നല്കിയിരുന്നു. അതേ പോലെ, ദാദാശ്രീ നശ്വര ശരീരം വെടിഞ്ഞതിനു ശേഷം പൂജ്യ നീരുമാ ആത്മീയാന്വേഷകർക്ക് സത്സംഗങ്ങളും ആത്മജ്ഞാനവും, ഒരു നിമിത്തം എന്ന രീതിയിൽ നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്സംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുള്ള ആത്മീയ സിദ്ധികൾ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ദേശായിക്കും ദാദാജി നല്കിയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പൂജ്യ നീരുമയുടെ അനുഗ്രഹത്തോടെ പൂജ്യ ദീപക് ഭായ് ആത്മജ്ഞാനം നല്കുന്നതിനുള്ള നിമിത്തമായി ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ യാത്രകൾ നടത്തിവരുന്നു.

ആത്മ ജ്ഞാനത്തിനു ശേഷം, ആയിര കണക്കിന് ആത്മീയ അന്വേഷകർ ബന്ധന മുക്തരായി സ്വതന്ത്രമായ അവസ്ഥയിൽ നില നില്ക്കുകയും ലൗകികമായ ഉത്തര വാദിത്തങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിന് ഇടക്കു തന്നെ ആത്മ അനുഭവത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വിവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കുറിപ്പ്

ജ്ഞാനി പുരുഷൻ, അംബലാൽ എം. പട്ടേൽ, സാധാരണയായി 'ദാദാശ്രീ' അല്ലെങ്കിൽ 'ദാദാ' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു, ആത്മീയ അഭിലാഷികൾ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. ഈ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തി ഭാഷയിൽ പൂജ്യ ഡോ. നിരുബെൻ അമീൻ റെക്കോർഡ് ചെയ്ത് പുസ്തകങ്ങളാക്കി.

തന്റെ സത്സംഗങ്ങളും, ആത്മസാക്ഷാത്കാര ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും, ഓരോ വാക്കിനും മറ്റൊരു ഭാഷയിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുക അസാധ്യമാണെന്ന് ദാദാശ്രീ പറഞ്ഞിരുന്നു, കാരണം ഈ പ്രക്രിയയിൽ ചില അർത്ഥങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടും. അതിനാൽ, ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന്റെ ‘അക്രം ശാസ്ത്രം’ കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ, ഗുജറാത്തി പഠിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു.

എന്നിരുന്നാലും, ആത്മീയ അന്വേഷകർക്ക് ഒരു പരിധിവരെ പ്രയോജനം നേടാനും, പിന്നീട് അവരുടെ സ്വന്തം പ്രയത്നത്തിലൂടെ പുരോഗതി നേടാനും തന്റെ വാക്കുകൾ മറ്റ് ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ദാദാശ്രീ തന്റെ അനുഗ്രഹം നൽകി. ഈ പുസ്തകം ഒരു അക്ഷരീയ വിവർത്തനമല്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സന്ദേശത്തിന്റെ സത്ത സംരക്ഷിക്കാൻ വളരെയധികം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ആത്മീയ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഗുജറാത്തിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുകയും തുടരുകയും ചെയ്യുന്നു. ചില ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾക്ക്, അർത്ഥം അറിയിക്കാൻ നിരവധി വിവർത്തന പദങ്ങളോ വാക്യങ്ങളോ ആവശ്യമാണ്, അതിനാൽ കൂടുതൽ നന്നായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി വിവർത്തനം ചെയ്ത വാചകത്തിൽ നിരവധി ഗുജറാത്തി പദങ്ങൾ നിലനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഗുജറാത്തി പദം ആദ്യമായി ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്ത്, അത് ഇറ്റാലിക് ചെയ്യുന്നു, തുടർന്ന് പരാൻതീസിസിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു വിവർത്തനം. തുടർന്ന്, തുടർന്നുള്ള വാചകത്തിൽ ഗുജറാത്തി വാക്ക് മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇത് രണ്ട് മടങ്ങ് പ്രയോജനം നൽകുന്നു; ആദ്യം, വിവർത്തനത്തിന്റെയും വായനയുടെയും എളുപ്പം, രണ്ടാമതായി, ഈ ആത്മീയ ശാസ്ത്രത്തെ കൂടുതൽ ആഴത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ നിർണായകമായ ഗുജറാത്തി വാക്കുകൾ വായനക്കാരനെ കൂടുതൽ പരിചിതമാക്കുക. ചതുരാകൃതിയിലുള്ള ബ്രാക്കറ്റുകളിലെ ഉള്ളടക്കം, യഥാർത്ഥ ഗുജറാത്തി ഉള്ളടക്കത്തിൽ ഇല്ലാത്ത കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തത നൽകുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിന്റെ സത്ത, ലോകത്തിന് മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള എളിയ ശ്രമമാണിത്. ഈ വിവർത്തനം വായിക്കുമ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും വൈരുദ്ധ്യമോ പൊരുത്തക്കേടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് വിവർത്തകരുടെ തെറ്റാണ്, തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനം ഒഴിവാക്കാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ജ്ഞാനിയെക്കൊണ്ട് കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ വ്യക്തമാക്കണം. നിങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശവും വ്യാകരണപരമായ തെറ്റ് തിരുത്തലും ഞങ്ങൾ അഭിനന്ദിക്കും. **nlt.m@dadabhagwan.org** എന്ന വിലാസത്തിൽ നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ പ്രതികരണം (ഫീഡ്ബാക്ക്) നൽകാം.

അഭ്യർത്ഥന

എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും ഉള്ളിലെ ആത്മാവാണ് (ആത്മാവ്) '**സ്വയം**'(Self).

ജ്ഞാന വിധിക്ക് ശേഷം, ശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന പദം, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന '**സ്വയം**' എന്നതിന് ജ്ഞാനി പുരുഷൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു. 'S' എന്ന വലിയക്ഷരം ഉള്ള സെൽഫ് എന്ന വാക്ക്, ഉണർന്നിരിക്കുന്ന സ്വയത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, 's' എന്ന ചെറിയക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ലൗകിക-സംവേദനാത്മക സ്വയത്തിൽ (self) നിന്ന് വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ 'നാം', 'നമ്മൾ', അല്ലെങ്കിൽ 'നമ്മുടെ' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം, അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെയാണ്, ജ്ഞാനി പുരുഷനെത്തന്നെയാണ്, പരാമർശിക്കുന്നത്.

അതുപോലെ, ഒരു വാക്യത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ ഒരു വലിയക്ഷരം ഉപയോഗിച്ച് നിങ്ങൾ (You) അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ (Your) ഉപയോഗം, അല്ലെങ്കിൽ വാക്യത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ഒറ്റ ഉദ്ധരണികളിൽ 'You', 'Your' എന്നിവ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഉണർന്നിരിക്കുന്ന '**സ്വയം**' അല്ലെങ്കിൽ പ്രജ്ഞയുടെ അവസ്ഥയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഉണർന്നിരിക്കുന്ന ആത്മാവും ലൗകികമായി ഇടപെടുന്ന സ്വയവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ധാരണയ്ക്കുള്ള ഒരു പ്രധാന വ്യത്യാസമാണിത്.

'ചന്ദുഭായ്' എന്ന പേര് ഉപയോഗിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം വായനക്കാരൻ അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ പേര് പകരം വയ്ക്കുകയും അതിനനുസരിച്ച് കാര്യം വായിക്കുകയും വേണം.

'അവൻ' എന്ന പുല്ലിംഗമുള്ള മൂന്നാമത്തെ വ്യക്തി സർവ്വനാമവും, അതുപോലെ 'അവൻ' എന്ന വസ്തു സർവ്വനാമവും വിവർത്തനത്തിലുടനീളം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'അവൻ' എന്നതിൽ 'അവൾ' ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും 'അവൻ' എന്നതിൽ 'അവൾ' ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അവലംബത്തിനായി (റെഫറൻസ്) , എല്ലാ ഗുജറാത്തി വാക്കുകളുടെയും ഒരു നിഘണ്ടു (ഗ്ലോസറി) ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് നൽകിയിട്ടുണ്ട്, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ വെബ്സൈറ്റ്

http://www.dadabhagwan.org/books-media/glossary/ ലും,

Dada Bhagwan App - E books ലും

ലഭ്യമാണ്.

ആമുഖം

മോക്ഷം തേടുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയും സത്യം നേടാനും, സത്യം മനസ്സിലാക്കാനും കഠിനമായ പരിശ്രമം നടത്തുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, സത്യവും അസത്യവും തമ്മിലുള്ള കൃത്യമായ അതിർത്തി രേഖ മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാൽ, ഒരാൾ ആശയക്കുഴപ്പത്തിൽ അകപ്പെടുന്നു. കേവലസത്യം (*സത്*), ആപേക്ഷിക സത്യം (*സത്യ*), അസത്യം (*അസത്യ*) എന്ന ഈ മൂന്ന് വഴികളിലൂടെയും വ്യക്തത നൽകിക്കൊണ്ട്, തികച്ചും ആത്മാവിന്റെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ (*ആത്മവിജ്ഞാനി*) എന്ന ആദരണീയനായ **ദാദാശ്രീ** ഓരോ കുരുക്കും അനായാസമായി അഴിച്ചുവിട്ടു.

സത് എന്നാൽ ശാശ്വതമായ ഘടകം, സ്വയം (*ആത്മാവ്*) എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. അതേസമയം ലൗകികമായ സത്യവും, അസത്യവും ലൗകിക ഇടപെടലിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. ലൗകിക സത്യം ആപേക്ഷികമാണ്; അത് കാഴ്ചപ്പാടുകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. മാംസം കഴിക്കുന്നത് ഹിന്ദുക്കൾക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലെങ്കിലും മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് അത് സ്വീകാര്യമാണ്. ഇതിൽ എവിടെയാണ് *സത്* കാണപ്പെടുന്നത്? എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായതാണ് *സത്*. അതിൽ വ്യത്യാസമില്ല.

ദൈവം (*ബ്രഹ്മ*) സത്യമാണ്, അതുപോലെ തന്നെ ലോകവും (*ജഗത്*). ദൈവം യഥാർത്ഥ സത്യമാണ്, ലോകം ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. അനിഷേധ്യമായ ഈ തത്വം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ദാദാശ്രീ അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. ഈ ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണ് (*മിഥ്യ*) എന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ആരും തയ്യാറല്ല. നേരിട്ട് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നിനെ എങ്ങനെ മിഥ്യയായി കണക്കാക്കും? എന്നാൽ പിന്നെ എന്താണ് യഥാർത്ഥം? ദൈവം ശാശ്വത സത്യമാണ്, എന്നാൽ ലോകം ഒരു താൽക്കാലിക സത്യമാണ്! ഇതോടെ പരിഹാരവും കൈവരുന്നു.

മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിൽ 'സത്യം' എത്രത്തോളം ആവശ്യമാണ്? പുണ്യ കർമ്മം - പാപ കർമ്മം, ഐശ്വര്യം - അശുഭം, സുഖം - ദുരിതം, നല്ല ശീലങ്ങൾ -ചീത്ത ശീലങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ ദ്വന്ദ്വങ്ങളും അവസാനിക്കുന്നിടത്ത്, ഒരു *പരമാണു* പോലും (ദ്രവ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയതും അവിഭാജ്യവും നാശമില്ലാത്തതുമായ കണിക) ആപേക്ഷികതയെ സ്പർശിക്കാത്തിടത്ത്; ദ്വന്ദ്വത്തിന് അതീതമായ അത്തരമൊരു അവസ്ഥയിൽ, പരമമായ സത്യത്തിന്റെ

വീക്ഷണകോണിൽ, ലോകം സത്യമോ അസത്യമോ ആയി കണക്കാക്കുന്നത് എത്രത്തോളം ശരിയാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു? യഥാർത്ഥ *സത്* ഉള്ളിടത്ത്, ലൗകിക സത്യങ്ങളും അസത്യങ്ങളും ഇനി സ്വീകരിക്കുകയോ ത്യജിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല, പകരം അവ വിച്ഛേദിക്കപ്പെടേണ്ട വിഷയമായി മാറുന്നു, അവ അറിയപ്പെടേണ്ട ഒരു വസ്തുവായി (*ജ്ഞേയ സ്വരൂപ്*) മാറുന്നു !

ഒരു വ്യക്തിക്ക് ലൗകിക സന്തോഷത്തിനുള്ള ആഗ്രഹം ഉള്ളിടത്തോളം, ലൗകിക സത്യത്തോടുള്ള വിധേയത്വവും, അസത്യത്തെ നിരാകരിക്കലും ആവശ്യമാണ്. ഒരു വ്യക്തി വഴുതി വീഴുകയും അസത്യത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, *പ്രതിക്രമണം* (കുറ്റസമ്മതത്തിലൂടെയും ക്ഷമാപണത്തിലൂടെയും തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാനുള്ള പ്രമേയത്തിലൂടെയും തെറ്റ് തിരുത്താനുള്ള കൃത്യമായ രീതി) അവനെ സംരക്ഷിക്കും. എന്നിരുന്നാലും, ഒരാൾ ആത്മാനന്ദം നേടുന്നതിനായി സ്വയം അർപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, സ്വന്തം പരമമായ ശാശ്വതമായ ആത്മാവിനോടുള്ള (സത്) ഭക്തി ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, ലൗകിക സത്യത്തോടും അസത്യത്തോടും ഉള്ള ഭക്തി അല്ലെങ്കിൽ നിരാകരണം അവസാനിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം, ലൗകിക സത്യത്തിനായുള്ള ശാഠ്യം ഒരു തടസ്സമായി മാറുന്നു!

മാത്രമല്ല, ലൗകിക സത്യം എങ്ങനെയായിരിക്കണം? ഉപകാരപ്രദവും സുഖപ്രദവും ഹ്രസ്വവും ആണെങ്കിൽ മാത്രമേ അതിനെ സത്യം എന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയൂ. മനസ്സ്, സംസാരം, പെരുമാറ്റം എന്നിവയിലൂടെ ആരെയും ചെറിയ തോതിൽ പോലും വേദനിപ്പിക്കരുത് എന്നതാണ് അടിസ്ഥാന സത്യം. എന്നാലും അത് ലോകസത്യമാണ്!

ജ്ഞാനി പുരുഷൻ (ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയവനും, അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവനും) ലൗകിക സത്യത്തെ അവഗണിക്കാതെ, അതിനെ ശരിയായ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും നമുക്ക് കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കി തരുകയും ചെയ്യുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്! കേവലസത്യം, ആപേക്ഷിക സത്യം, അസത്യം എന്നിവയുടെ ഗ്രഹിക്കാത്ത അർത്ഥങ്ങൾ, ഈ സമാഹാരത്തിൽ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അത് ജീവിതയാത്രയിൽ ആശ്വാസം നൽകുന്നു!

- ഡോ. നിരുബെൻ അമീൻ

<u>ഉള്ളടക്കം</u>

1. സത്യം, ശാശ്വതവും താൽക്കാലികവും
2. 'സത്' എന്നതിൽ ഒരിക്കലും മാറ്റമില്ല
3. 'സത്' നെ അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ ഒതുക്കാനാവില്ല...
4. ആപേക്ഷിക സത്യത്തിന്റെ ഉത്ഭവം എന്താണ്?
5. സത്യം എല്ലാവർക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്
6. ദൈവത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന അസത്യം ഇല്ല
7. ദേവലോകത്തുള്ള ജീവികളെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം
8. ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും സ്വഭാവം...
9. ക്ഷാമം കെട്ടിച്ചമച്ച സ്ഥാപിത മൂല്യങ്ങൾ
10. ദൈവത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ...
11. അസത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സത്യം നിലനിൽക്കുന്നത്...
12. ആത്മാവ് നേടാനുള്ള ശ്രമം
13. 'ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മാവാണ് ' എന്നത് തീർച്ചയായും സത് ആണ്
14. ഇത് സത്യമാണ്, പക്ഷേ ഇത് സമയത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു
15. 'സത്' ന്'ടെ സ്വഭാവം
16. സത് ചിത് ആനന്ദും ഭ്രാന്തിയും
17. അപ്പോൾ ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണോ?
18. ലോകം, ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യം
19. ഇതൊരു മിഥ്യാ സത്യമല്ല
20. അപ്പോൾ മാത്രമേ സത്യത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തത വരൂ
21. സന്തോഷത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്
22. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ശാശ്വത ഘടകങ്ങൾ...

23. അഞ്ച് പ്രധാന വ്രതങ്ങൾ പോലും ലോകസത്യമാണ്

24. ലൗകിക മതങ്ങൾ മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള പാതയല്ലേ?

25. എന്താണ് സത്യം? എന്താണ് അസത്യം?

26. അതും, സത്യം പ്രയോജനകരവും ഹ്രസ്വവും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതും ആയിരിക്കണം

27. അത്തരമൊരു വ്യക്തിയെ ആരാണ് വിശ്വസിക്കുക?

28. ... അപ്പോൾ സിഗ്നലിന്റെ ഊർജ്ജം ഇല്ലാതാകുന്നു

29. പുണ്യ കർമ്മം - പാപ കർമ്മം ഈ രീതിയിൽ വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു

30. അവിടെ അഭിപ്രായം മാറ്റുക

31. ഫലത്തിൽ നുണകൾ; ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ സത്യം

32. രണ്ടാം നിരയിലെ കള്ളന്മാർ

33. സത്യം തെളിയിക്കുന്നതിൽ, അത് അസത്യമായി മാറുന്നു

34. സത്യത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ സത്യം ഉചിതമാണ്

35. നഗ്നസത്യം അനുചിതമാണ്

36. സത്യം, പക്ഷേ അത് സന്തോഷപ്രദമായിരിക്കണം

37. പ്രയോജനമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അത് സത്യമാകൂ

38. സംക്ഷിപ്തമല്ലാത്ത സത്യം ആകർഷകമല്ല

39. ആത്മാവിന് വേണ്ടിയുള്ള നുണ അത് സ്വയം സത്യമാണ്

40. അസത്യം പോലും കഷായത്തേക്കാൾ നല്ലതാണ്

41. ഒരു നുണകൊണ്ട് ആയാലും കഷായ് നിർത്തുക

42. അത്തരമൊരു സത്യം കൊണ്ട് എന്താണ് ഗുണം?

43. 'നാടക'ത്തിലൂടെ ലൗകിക ഇടപെടലിൽ നിന്ന് ഒരാൾ സ്വതന്ത്രനാകുന്നു

44. മറ്റൊരാൾക്ക് മനസ്സിലാകാത്തപ്പോൾ...

45. വഴിതെറ്റിയ ആളുകളുമായി അഡ്ജസ്റ്റ്മെൻറ് (ക്രമീകരണം)
46. അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മൂലമുള്ള ഭിന്നത പരിഹരിക്കേണ്ടത് ഇങ്ങനെയാണ്
47. 'എന്റേത് ശരിയാണ്' എന്നത് സ്വയം അഹംഭാവമാണ്
48. ദൈവത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒന്നും തെറ്റില്ല
49. താത്കാലികമായതിനെ പിടിച്ചു തൂങ്ങുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?
50. എവിടെ അഹംഭാവമുണ്ടോ, അതെല്ലാം അസത്യമാണ്
51. സത്യത്തിനായുള്ള നിർബന്ധം എത്രത്തോളം സ്വീകാര്യമാണ്?
52. സ്വന്തം അറിവിന് മേലുള്ള നിർബന്ധം
53. തോൽക്കുന്നവനാണ് വിജയി
54. ഇത്രയും നിർബന്ധം മാത്രമേ സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളൂ
55. നിർബന്ധം, അത് തന്നെ അസത്യമാണ്
56. സത്യത്തിനോ അസത്യത്തിനോ വേണ്ടി ശഠിക്കരുത്
57. ഏതാണ് ശരി, സമ്മതിക്കുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധിക്കുന്നതോ?
58. നിർബന്ധങ്ങൾക്കു അതീതനായ, പൂർണ്ണ വിരക്തി നേടിയവൻറെ (വീതരാഗിയുടെ) ദർശനം
59. മോഷ്ടിക്കുന്നതിനോ കള്ളം പറയുന്നതിനോ എതിർപ്പില്ല, പക്ഷേ....
60. ...പിന്നെ ബാധ്യതയില്ല
61. ക്രമീകരിക്കാവുന്ന വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്
62. പഴയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇനി പ്രവർത്തിക്കില്ല

സത്യത്തിന്റെയും അസത്യത്തിന്റെയും മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അർത്ഥം

(The Hidden Meaning of Truth and Untruth)

1.സത്യം, ശാശ്വതവും താൽക്കാലികവും

ചോദ്യകർത്താവ്: സത്യവും (*സത്യ*) അസത്യവും (*അസത്യ*) തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: അസത്യം തീർച്ചയായും അസത്യമാണ്, എന്നാൽ ഈ സത്യം നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതുപോലെ, ഇത് ഒരു ലൗകിക സത്യമാണ്; അത് യഥാർത്ഥ സത്യമല്ല. മരുമകൻ എന്നന്നേക്കും മരുമകനല്ല, അമ്മായിയപ്പൻ ശാശ്വതമല്ല. യഥാർത്ഥ സത്യത്തെ (*നിശ്ചയ് സത്യ*) *സത്* എന്ന് വിളിക്കുന്നു; അത് ശാശ്വതമാണ്. താത്കാലികമായതിനെ *സത്യം* എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഈ *സത്യം* വീണ്ടും *അസത്യ*മായി മാറുന്നു; അത് *അസത്യ*മാണെന്ന് തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾക്ക് ലൗകിക സുഖം വേണമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ *അസത്യ*ത്തിൽ നിന്ന് മാറി *സത്യ*ത്തിലേക്ക് പോകണം, നിങ്ങൾക്ക് *മോക്ഷ*ത്തിലേക്ക് (ജനന-മരണ ചക്രത്തിൽ നിന്നുള്ള അന്തിമ മോക്ഷം) പോകണമെങ്കിൽ, ഈ [ലൗകിക] സത്യം, അസത്യമാണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ മോക്ഷം ഉണ്ടാകും! അതിനാൽ, ഈ [ലൗകിക] സത്യവും അസത്യവും തീർച്ചയായും വെറും സങ്കൽപ്പം മാത്രമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ലൗകിക സുഖം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്ക്, അവൻ ഈ [ലൗകികപരമായ] സത്യം പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അങ്ങനെ ആരെയും വേദനിപ്പിക്കരുത്. ഈ സത്യം ഒരാൾ ആത്മ-സാക്ഷാത്കാരം (*പരം സത്യ*) നേടുന്നത് വരെ മാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളൂ.

2. 'സത്' എന്നതിൽ ഒരിക്കലും മാറ്റമില്ല

അതിനാൽ, ഈ സത്യത്തെയും അസത്യത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ലോകം സത്യമായി കണക്കാക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ തികഞ്ഞ അസത്യമാണ്; അത് ഒട്ടും സത്യമല്ല. ഇതെല്ലാം പാപ കർമ്മത്തിന്റെയും പുണ്യ

കർമ്മത്തിന്റെയും (*പാപ-പുണ്യ*) ഫലമാണ്. ലോകം നിങ്ങളെ ചന്ദുഭായ് എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് [വായനക്കാരൻ അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ പേര് ഇവിടെ ചേർക്കണം], അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ.

ദാദാശ്രീ: "അല്ല, നീ ശുദ്ധാത്മാവാണ് (*ശുദ്ധാത്മാ*)" എന്ന് ദൈവം പറയും. എവിടെ പോയാലും *സത്* ഒന്നുതന്നെ. എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളിലും *സത്* ഒരുപോലെയാണ്. *സത്* ശാശ്വതമാണ്, എന്നാൽ ഈ [ലൗകിക] സത്യം എല്ലാവർക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്, അതിനാൽ ഇത് താൽക്കാലികമാണ്. ഈ [ലൗകിക] സത്യം ഒരു ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സനാതൻ (ശാശ്വത) സത്യ പോലൊരു കാര്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: ഇത് [പദം] *സനാതൻ "സത്യ" അല്ല* , *സനാതൻ "സത്"* ആണ്. അത് ശാശ്വതമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. യഥാർത്ഥ ശാശ്വത ഘടകം (*മൂല തത്വ)* ശാശ്വതവും അതിന്റെ അവസ്ഥകൾ താൽക്കാലികവുമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ *സത്യ* എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ഒന്ന് ലൗകിക സത്യം (*വ്യവഹാർ സത്യ*), അത് ലോകം മുഴുവൻ ആപേക്ഷിക സത്യമായി അറിയപ്പെടുന്നു, മറ്റൊന്ന് യഥാർത്ഥ സത്യമാണ്, അത് *സത്* എന്നറിയപ്പെടുന്നു, അത് *സത്യം* ആയി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ശാശ്വതമായ അസ്തിത്വത്തെ [ഉള്ളത്] *സത്* എന്നും താൽക്കാലിക അസ്തിത്വമുള്ളതിനെ *സത്യം* എന്നും പറയുന്നു.

3. 'സത്' നെ അതിരുകൾക്കുള്ളിൽ ഒതുക്കാനാവില്ല...

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ എന്താണ് *സത്*?

ദാദാശ്രീ: *സത്* എന്നതിന് മറ്റൊരു അർത്ഥവുമില്ല. ശാശ്വതമായ ഏതൊരു വസ്തുവിനെയും *സത്* എന്ന് വിളിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും ഈ ലോകത്ത് അതിന് മറ്റൊരു അർത്ഥവുമില്ല. ഈ ലോകത്തിലെ

ശാശ്വതമായ ഒരേയൊരു കാര്യം *സത്* മാത്രമാണ്, അത് ഒരു പരിധിക്കുള്ളിൽ ഒതുക്കാനാവില്ല. ഹിമാലയത്തിലൂടെ തുളച്ചുകയറാൻ ഇതിന് കഴിയും. ഒരു മതിലും അതിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നില്ല, ഒരു നിയന്ത്രണവും അതിന് തടസ്സമാകില്ല!

4.ആപേക്ഷിക സത്യത്തിന്റെ ഉത്ഭവം എന്താണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ആത്മ (ആത്മാവ്) യുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സത്യമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ മറ്റൊരു, ആപേക്ഷിക സത്യം എങ്ങനെ നിലവിൽ വന്നു?

ദാദാശ്രീ: അത് നിലവിൽ വന്നതല്ല, എക്കാലവും നിലനിന്നിരുന്നു. ആപേക്ഷികവും യഥാർത്ഥവും എല്ലായ്പ്പോഴും നിലവിലുണ്ട്! ആപേക്ഷികം എപ്പോഴും തുടക്കം മുതൽ ഉണ്ട്. ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്, എന്നാൽ ഗുജറാത്തിയിൽ അതിനുള്ള വാക്ക് *സപേക്ഷ്* എന്നാണ്. *സപേക്ഷ്* എന്ന വാക്ക് കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? അപ്പോൾ ഈ ലോകം *സപേക്ഷ്* ആണോ അല്ലയോ? ലോകം *സപേക്ഷ്* ആണ്, ആത്മാവ് *നിർപേക്ഷ*മാണ് (യഥാർത്ഥം). *സപേക്ഷ്* എന്നാൽ ആപേക്ഷികം, അതിനെ ഇംഗ്ലീഷിൽ റിലേറ്റീവ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. *സപേക്ഷ്* എന്ന ഗുജറാത്തി വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ഇന്ന് ആളുകൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല, അതുകൊണ്ടാണ് ഇംഗ്ലീഷിൽ റിലേറ്റീവ് എന്ന വാക്ക് ഞാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അത് നിങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയോ?

രണ്ട് തരത്തിലുള്ള സത്യമുണ്ട്, ഒന്ന് ആപേക്ഷിക സത്യവും ഒന്ന് യഥാർത്ഥ സത്യവുമാണ്. ആപേക്ഷിക സത്യം സമൂഹത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു; അത് കോടതിയെ (നിയമത്തെ) ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. വിമോചനത്തിലേക്കുള്ള (*മോക്ഷം*) പാതയിൽ അത് പ്രയോജനകരമല്ല. ഇത് നിങ്ങളുടെ വികസനത്തിന് സഹായിക്കുന്ന ഒരു ഉപകരണമാണ്, ഇത് വികസന സമയത്ത് സഹായിക്കുന്നു. എന്താണ് നിങ്ങളുടെ പേര്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ചന്ദുഭായ്.

ദാദാശ്രീ: ചന്ദുഭായ് ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. എന്നാൽ അത് പൂർണ്ണമായും തെറ്റല്ല. നിങ്ങളുടെ വികസനത്തിൽ ഇത് നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ ആത്മാവിനെ

തിരിച്ചറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ, ഈ സത്യം പ്രയോജനപ്പെടില്ല. അന്ന് ഈ സത്യങ്ങളെല്ലാം തെറ്റാണെന്ന് തെളിയും.

മാത്രമല്ല, ''ഇത് എന്റെ അമ്മായിയപ്പനാണ്'' എന്ന് ഒരാൾക്ക് എത്ര കാലത്തേക്ക് പറയാൻ കഴിയും? ഭാര്യ അവനെ വിവാഹമോചനം ചെയ്യാത്തിടത്തോളം. അതിനുശേഷം, "ഇയാൾ എന്റെ അമ്മായിയപ്പനാണ്" എന്ന് പറഞ്ഞാൽ; പിന്നെ എന്ത് പറ്റും?

ചോദ്യകർത്താവ്: അദ്ദേഹത്തിന് അങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയില്ല.

ദാദാശ്രീ: അതുകൊണ്ട് അത് ഒട്ടും സത്യമല്ല. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: "അദ്ദേഹം എന്റെ അമ്മായിയപ്പനായിരുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ എന്ത് പറ്റും?

ദാദാശ്രീ: അവൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞാലും, ആ മനുഷ്യനോടുള്ള ദേഷ്യം കാരണം അദ്ദേഹം [മുൻ അമ്മായിയപ്പൻ] അവനെ ശപിക്കും. അത് പറയുന്നതിനുപകരം അവൻ മൗനം സൂക്ഷിക്കുന്നതാണ് നല്ലത്, മറുവശത്ത് മൗനം നിലനിർത്താനും!

ഇപ്പോൾ, ആപേക്ഷിക സത്യം ആപേക്ഷികത്തിൽ നിന്ന് മാത്രമേ ഉത്ഭവിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നതാണ് നിയമം. ആപേക്ഷിക സത്യം എന്നാൽ താൽക്കാലികമായ സത്യമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഈ സത്യം ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ, താത്കാലികമായ സത്യത്തെ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽ, താൽക്കാലികമായതിൽ വസിക്കൂ. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥ സത്യത്തിലേക്ക് വരൂ.

5.സത്യം എല്ലാവർക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: സത്യം എല്ലാവർക്കും വ്യത്യസ്തമാണോ?

ദാദാശ്രീ: സത്യം എല്ലാവർക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്, എന്നാൽ സത്യം ഒരു തരത്തിലാണ്. അതെല്ലാം ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്; അത് താൽക്കാലിക സത്യമാണ്.

ലൗകിക ഇടപെടലുകളിൽ സത്യത്തിന്റെ ആവശ്യകതയുണ്ട്, എന്നാൽ ആ സത്യം വ്യത്യസ്തമാണ്. ഒരു കള്ളൻ പറയും, "മോഷ്ടിക്കുന്നത് ശരിയാണ്." ഒരു കൗശലക്കാരൻ പറയും,

"തന്ത്രശാലിയാകുന്നത് ശരിയാണ്." എല്ലാവരുടെയും സത്യം വ്യത്യസ്തമാണ്. അത് അങ്ങനെയല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ.

ദാദാശ്രീ: ദൈവം ഈ സത്യത്തെ സത്യമായി കണക്കാക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്ന സത്യം, അദ്ദേഹം അത് കണക്കിലെടുക്കുന്നില്ല. കാരണം ഇത് താൽക്കാലിക സത്യമാണ്, ഇത് ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. ഈ ആപേക്ഷിക സത്യം അവിടെ പ്രവർത്തിക്കില്ല; അവിടെ, യഥാർത്ഥ സത്യം ആവശ്യമാണ്.

സത്യവും അസത്യവും ദ്വൈതത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു, രണ്ടും താൽക്കാലികമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ അത് സത്യവും അസത്യവുമാണെന്ന് നാം വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: വ്യാമോഹിപ്പിക്കുന്ന ധാരണ (*മായ*) വഴി നാം കാര്യങ്ങൾ സത്യമോ അസത്യമോ ആയി കാണുന്നു; 'ഇത് ശരിയാണ്, ഇത് തെറ്റാണ് ' എന്ന് [നാം കാണുന്നു]. മാത്രമല്ല, സത്യവും അസത്യവും എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയല്ല. നിങ്ങൾ സത്യമായി കാണുന്നത്, മറ്റൊരാൾ അസത്യമായി കണ്ടേക്കാം; ഈ വ്യക്തി സത്യമായി കാണുന്നത്, മറ്റൊരാൾ അസത്യമായി കണ്ടേക്കാം. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയല്ല. ഓ, കള്ളന്മാർ എന്ത് പറയുന്നു? "മോഷണമാണ് ഞങ്ങളുടെ തൊഴിൽ! എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്നത്? ഞങ്ങൾ ജയിലിൽ പോലും പോകുന്നു! പിന്നെന്തിനാണ് നിങ്ങൾക്ക് അതിൽ എതിർപ്പ്? ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ജോലി മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്!" കള്ളന്മാരും ഒരു സമൂഹമാണ്. അവർക്കും ഒരു നിലപാടുണ്ട്, അല്ലേ! കശാപ്പുകാർ പോലും നിങ്ങളോട് പറയും, "ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ജോലി ചെയ്യുന്നു, അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് പ്രശ്നമുണ്ട്?" ഓരോ വ്യക്തിയും സ്വന്തം സത്യത്തെ ശരിയാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു, അപ്പോൾ ഇതിലെല്ലാം എന്താണ് സത്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയുക?

ചോദ്യകർത്താവ്: ആ ലൗകിക സത്യം ബഹുമുഖമാണ്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇത് തീർച്ചയായും ബഹുമുഖമാണ്, പക്ഷേ ഇത് താൽക്കാലികമാണ്. ഈ ലൗകിക സത്യം, ആപേക്ഷിക സത്യം, താൽക്കാലികം മാത്രമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് ആപേക്ഷിക സത്യമാണെന്നാണ് അങ്ങ് പറയുന്നത്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, ഇത് ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. അതിനാൽ ഈ ലോകത്തിന്റെ സത്യം ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ കറൻസി മറ്റൊരു രാജ്യത്ത് പ്രവർത്തിക്കാത്തതുപോലെ, ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്ത് സത്യമായി കണക്കാക്കുന്നത് മറ്റൊരു രാജ്യത്ത് സത്യമായിരിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് തന്നെ വിശ്വാസ്യത തീരെയില്ല.

സത്യത്തിന്റെ അർത്ഥം ഒരു കിഴിവ് (*താരവാണി*) എന്നാണ്! നിങ്ങളുടെ സത്യം വ്യത്യസ്തമാണ്, അവന്റെ സത്യം വ്യത്യസ്തമാണ്, ആ വ്യക്തിയുടെ സത്യം വ്യത്യസ്തമാണ്, മാത്രമല്ല പൊതുസത്യം വ്യത്യസ്തമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരാൾക്ക് സത്യത്തോട് അടുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു, പക്ഷേ അത് നേടാനാവില്ല.

ദാദാശ്രീ: അതെ, ഒരാൾക്ക് അത് നേടാനാവില്ല. ഈ സത്യങ്ങളെല്ലാം ജനങ്ങളുടെ വീക്ഷണമനുസരിച്ചുള്ള സത്യങ്ങളാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ വീക്ഷണകോണുകളിൽ നിന്നുള്ള സത്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, പൊതുസത്യം എന്തായിരിക്കണമെന്ന് വലിയ ചിന്തകർ നിഗമനത്തിലെത്തി! ഇതാണ് ചിന്തകരുടെ കണ്ടുപിടുത്തം. അതാണ് പൊതുസത്യം, അവർ അത് നിയമമാക്കി. എന്നിരുന്നാലും, അതുപോലും സത്യമല്ല; അതെല്ലാം ലോകസത്യമാണ്. അതിനാൽ, എല്ലാ സത്യവും, '0' ഡിഗ്രി മുതൽ '360' ഡിഗ്രി വരെ, എല്ലാം വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു, അതിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ, ആർക്കും ഇത് നേരിടാൻ കഴിയില്ല.

യഥാർത്ഥ സത്യമായതിന് മാറ്റമില്ല. അവിടെ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് മാത്രമേയുള്ളൂ. യഥാർത്ഥ സത്യം ഒരു കാഴ്ചപ്പാടാണ്. ആപേക്ഷിക

സത്യം വിവിധ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു; അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യമല്ല.

നിശ്ചയ് എന്നാൽ പൂർണ്ണമായ (*പൂർണ്ണ*) സത്യം എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. *വ്യവഹാർ* എന്നാൽ ഒരു പരിധി വരെ സത്യം എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

6. ദൈവത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന അസത്യം ഇല്ല

അതുകൊണ്ട് സത്യമോ അസത്യമോ ശാശ്വതമല്ല; അത് കേവലം ഒരു സാമൂഹിക കണ്ടെത്തൽ മാത്രമാണ്. അതിനാൽ, ഇതെല്ലാം സമൂഹത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്, യുക്തിവാദം. ചില സംസ്കാരങ്ങളിൽ പുനർവിവാഹം ചെയ്യുന്നത് കുറ്റകരമാണ്, എന്നാൽ ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ആളുകൾ ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ പുനർവിവാഹം ചെയ്യുന്നു, അത് നിയമപരമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ ഇത് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നു, ഇത് ഒരു ആപേക്ഷിക പ്രതിഭാസമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ആ സത്യം ചില നിയമങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പരോക്ഷമായി കിടക്കുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: സത്യവും അസത്യവും തമ്മിൽ എങ്ങനെ ഒരു ക്രമീകരണം ഉണ്ടാക്കാം?

ദാദാശ്രീ: സത്യവും അസത്യവും ഉണ്ടാകുന്നത് മിഥ്യയിൽ നിന്നാണ്. ദൈവത്തെ [ആത്മാവ്] പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, അത് (സത്യവും, അസത്യവും) ഒന്നാണ്. അതേസമയം ആളുകൾ രണ്ടിനെയും നിർവചിച്ചു.

നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മാംസം കഴിക്കുന്നത് അക്രമമാണ് (*ഹിംസ*), ഒരു മുസ്ലീമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് അഹിംസയാണ് (*അഹിംസ*). അതിനാൽ, ഇതെല്ലാം ആത്മനിഷ്ഠമാണ്. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടും ഒന്നുതന്നെയാണ്, അവ ഒരു ശരീരം (*പുഡ്ഗൽ* - ഇൻപുട്ടിന്റെയും ഔട്ട്പുട്ടിന്റെയും അനാത്മ സമുച്ചയം) മാത്രമാണ്. അത് ദൈവത്തിന് എങ്ങനെയാണോ, അത് എനിക്കും അതുപോലെ പ്രബലമാണ്, അതാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

എന്നിരുന്നാലും, ഈ ആളുകളെല്ലാം ആത്മനിഷ്ഠമായ (സബ്ജക്റ്റീവ് ആയ) കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടാണ് ഈ അറിവുകളെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായത്. അല്ലെങ്കിൽ, ദൈവത്തെ പരാമർശിച്ച് സത്യവും അസത്യവും എന്നൊന്നില്ല. ഇതെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ താൽക്കാലികമാണ്. നമ്മൾ ഒരു കാര്യത്തെ രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഈ സത്യങ്ങളെല്ലാം യഥാർത്ഥത്തിൽ അസത്യമാണ്. ഈ സത്യം സാമൂഹിക സ്വഭാവമുള്ളതാണ്. അതെ, അതൊരു സാമൂഹിക ക്രമീകരണമാണ്. സമൂഹത്തിലെ ആളുകൾ പരസ്പരം ദ്രോഹിക്കുന്നത് തടയാനാണ് ഇത് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതും തീർച്ചയായും ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അത് ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്! പക്ഷേ, 'ഇത് സത്യമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല.' നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും എടുത്താൽ, "അതെ, ഞാൻ അത് എടുത്തിട്ടുണ്ട്" എന്ന് നിങ്ങൾ പറയും എന്ന ഒരു സാമൂഹിക ഘടന സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ "ഞാൻ അത് എടുത്തിട്ടില്ല" എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാലോ? സത്യം (*സത്യ*) എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്? അത് സംഭവിച്ച രീതിയിൽ തന്നെ പറയണം. അതിനാൽ, ഇത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സാമൂഹിക നിർമ്മിതിയാണ്, അങ്ങനെയാണ് സത്യം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത്!

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു മാമ്പഴം കഴിക്കുകയും അതിന് മധുരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് സത്യത്തിന്റെ സംഭവമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അത് സത്യത്തിന്റെ സംഭവമല്ല, അസത്യവുമല്ല. അതൊരു ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്, അത് യഥാർത്ഥ സത്യമല്ല. ആപേക്ഷികസത്യം എന്നത് കുറച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ നശിക്കുന്ന സത്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ സത്യത്തെ സത്യമെന്നു വിളിക്കാനാവില്ലല്ലോ! സത്യം ശാശ്വതമായിരിക്കണം.

7. ദേവലോകത്തുള്ള ജീവികളെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യം

ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചേക്കാം, "ഈ സംരക്ഷിത സ്വർഗ്ഗീയ ദേവതകൾ (*ശാസൻ ദേവിയോ*) നിലവിലുണ്ടെന്നത് ശരിയാണോ?" ഇല്ല, അത് യഥാർത്ഥ സത്യമല്ല, ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. അതൊരു സാങ്കൽപ്പിക (*കൽപിത്*) സത്യമാണെന്നാണ് അർത്ഥം. അമ്മായിയമ്മ, അമ്മായിയപ്പൻ, മരുമകൻ എന്നിവരുടെ ഇടപെടലുകൾ നമുക്കുള്ളതുപോലെ; അങ്ങനെയാണ് ആ ഇടപെടൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഒരാൾ ലൗകിക ജീവിതത്തിനുള്ളിൽ ആയിരിക്കുകയും ലൗകിക ജീവിതം സത്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തോളം, തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങൾ ശരിയായ വിശ്വാസങ്ങളാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഇതിന്റെ ആവശ്യകത ഉണ്ടായിരിക്കും.

8. ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും സ്വഭാവം...

ഈ ലൗകിക ജീവിതം നിസ്സാരമായി കണക്കാക്കേണ്ട ഒന്നല്ല; അത് സ്വയം (*ആത്മ*) ഒരു പ്രൊജക്ഷൻ (*വികൽപ്*) ആണ്. ആത്മ (*പോത്തെ*) അതിന്റെ സ്വഭാവത്താൽ അത് വിഭാവനം (*കൽപ് സ്വരൂപ്*) ചെയ്യുന്നതായി മാറുന്നു, ഈ ലൗകിക ജീവിതം ഈ പ്രൊജക്ഷന്റെ (*വികൽപ് സ്വരൂപ്*) രൂപത്തിലാണ്! ഇവ രണ്ടും മാത്രമേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രൊജക്ഷൻ (*വികൽപ്*) തള്ളിക്കളയേണ്ട ഒന്നല്ല. ഈ വികൽപ് ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്, കൽപ് (*ആത്മാവ്*) യഥാർത്ഥ സത്യമാണ്.

ഈ ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ അറിയാവുന്നതെല്ലാം സങ്കൽപ്പിക്കപ്പെട്ട സത്യമാണ്. ഈ സംസാരമെല്ലാം സാങ്കൽപ്പിക സത്യമാണ്, എന്നാൽ ഈ സാങ്കൽപ്പിക സത്യം ആവശ്യമാണ്. കാരണം, സ്റ്റേഷനിലേക്കുള്ള വഴിയിലെ സൈൻബോർഡ് (ചൂണ്ടുപലക) ഒരു സാങ്കൽപ്പിക സത്യമാണ്, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്താൻ കഴിയുന്നത് ആ സൈൻബോർഡിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്, അല്ലേ? എന്നിരുന്നാലും, ഇത് ഒരു സാങ്കൽപ്പിക സത്യമാണ്, അത് യഥാർത്ഥ സത്യമല്ല. യഥാർത്ഥ

സത്യം അറിയുമ്പോൾ, അറിയാൻ മറ്റൊന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. സാങ്കൽപ്പിക സത്യം അറിയാൻ അവസാനമില്ല. അനന്ത ജന്മങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാലും അതിന് അവസാനമുണ്ടാകില്ല.

9.ക്ഷാമം കെട്ടിച്ചമച്ച സ്ഥാപിത മൂല്യങ്ങൾ

ചോദ്യകർത്താവ്: സ്ഥാപിത മൂല്യങ്ങൾ ഒരു കാരണത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണോ?

ദാദാശ്രീ: ക്ഷാമം കാരണം! ദുർലഭമായതിന് വലിയ മൂല്യമുണ്ട്! അല്ലെങ്കിൽ, സ്വത്തുക്കൾ ആരും ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. സ്വർണ്ണത്തിന് യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളൊന്നുമില്ല, അതിന് ചില ഗുണങ്ങളുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും, അതിന്റെ ദൗർലഭ്യം അതിനെ വിലമതിച്ചതാക്കുന്നു. ഒരു ഖനിയിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ ആവശ്യത്തിലധികം സ്വർണം പുറത്തുവന്നാൽ എന്ത് സംഭവിക്കും? അതിന്റെ മൂല്യം കുറയും.

ചോദ്യകർത്താവ്: സന്തോഷം-ദുരിതം, സത്യം-അസത്യം; ഇവ ദ്വൈത സ്വഭാവമുള്ളവയാണ്. അവയും സ്ഥാപിത മൂല്യങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, അല്ലേ? സത്യം പറയുന്നത് വിലപ്പെട്ടതായി കണക്കാക്കുന്നു, നുണ പറയുന്നത് നല്ലതായി കണക്കാക്കില്ല.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അതെല്ലാം സ്ഥാപിത മൂല്യങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് ഒരേ കാര്യത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആ [ശരിയായ] മൂല്യവും ഈ [തെറ്റായ] മൂല്യവും ഒന്നുതന്നെയാണ്. ശരിയും തെറ്റും എന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതെല്ലാം സ്ഥാപിത മൂല്യങ്ങളായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അതെല്ലാം അജ്ഞതയുടെ പ്രവർത്തനമാണ്. ഇത് ഭ്രമാത്മക അവസ്ഥയിൽ (ഭ്രാന്ത് സ്വഭാവ്) തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം ഒരു ഭ്രമാത്മക അവസ്ഥയുടെ നീതിയാണ്. ഏത് സ്ഥിതിയിലും നീതി തീർച്ചയായും നിലവിലുണ്ട്, അല്ലേ! അതിനാൽ ഈ സ്ഥാപിത മൂല്യങ്ങൾ മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ളതാണ്.

അതിനാൽ, ഈ സത്യവും അസത്യവും ലൗകികമായ ഇടപെടലുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രമേ നിലനിൽക്കുന്നുള്ളൂ.

10. ദൈവത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ...

ഈ ലൗകിക സത്യത്തിൽ, ആപേക്ഷിക സത്യത്തിൽ അനാവശ്യമായ നിർബന്ധം ചെലുത്തരുത്. അത് അതിന്റെ അന്തർലീനമായ സ്വഭാവത്താൽ അസത്യമാണ്. എന്താണ് ആപേക്ഷിക സത്യം? സമൂഹത്തിന്റെ ക്രമീകരണം നിലനിർത്തുന്നിടത്തോളം ഇത് സത്യമാണ്! സമൂഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് സത്യമാണ്, ദൈവത്തെ പരാമർശിക്കുന്ന സത്യമല്ല. നിങ്ങൾ ദൈവത്തോട് പറയുകയാണെങ്കിൽ, " ദൈവമേ , ഈ വ്യക്തി നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു." അപ്പോൾ ദൈവം പ്രതികരിക്കും, "അവന് അവന്റെ കർമ്മഫലം ലഭിക്കും, ഈ വ്യക്തി അവന്റെ കർമ്മഫലം ലഭിക്കും. ഒരുവൻ വിതക്കുന്നതെന്തും കൊയ്യും. എനിക്ക് അതിൽ ഒന്നും ചെയ്യാനില്ല. ഒരാൾ ഒരു മാവ് നട്ടാൽ അവന് ഒരു മാവ് ലഭിക്കും, അവൻ മറ്റെന്തെങ്കിലും നട്ടാൽ അവന് അത് ലഭിക്കും!

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത് ഇങ്ങനെ? ദൈവം കുറഞ്ഞത് എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം വരുത്തേണ്ടതല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അദ്ദേഹം എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസം വരുത്തിയാൽ, അദ്ദേഹം ദൈവമല്ല. കാരണം ദൈവത്തിന് ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും തുല്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ ലൗകികമായ ഇടപെടലിൽ നാം അങ്ങനെ ഒരു കാര്യം ചെയ്താൽ അത് വിനാശകരമായിരിക്കും.

ദാദാശ്രീ: ലൗകികമായ ഇടപെടലിൽ ഇത്തരമൊരു കാര്യം ചെയ്യാൻ പാടില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ദൈവത്തെ [ആത്മാവ്] പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, അത് ഈ രീതിയിൽ വേർതിരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ദൈവം യഥാർത്ഥത്തിൽ രണ്ടും തുല്യമായി കാണുന്നു. ദൈവം ഒരുവനെക്കാൾ മറ്റൊരുവനോട് ഔദാര്യം കാണിക്കുന്നില്ല. അതെ, ദൈവം എത്ര ജ്ഞാനിയാണ്! അദ്ദേഹം ജ്ഞാനിയല്ലേ?

ഇവിടെ നമുക്ക് ദരിദ്രരും ധനികരും ഉണ്ട്. ആളുകൾ ദരിദ്രരെ വിമർശിക്കുകയും സമ്പന്നരെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം അങ്ങനെയല്ല. ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദരിദ്രനും

പണക്കാരനും ഒരുപോലെയാണ്. അവൻ രണ്ടുപേർക്കും തുല്യ സംവരണം നൽകുന്നു!

ചോദ്യകർത്താവ്: ദൈവം രണ്ടുപേരെയും തുല്യരായി കാണുന്നുവെന്ന് എങ്ങനെ ഉറപ്പിച്ച് പറയാൻ കഴിയും?

ദാദാശ്രീ: അത് ദൈവം ദ്വൈതത്വത്തിന് അതീതൻ ആയതുകൊണ്ടാണ്. അതിനാൽ, അദ്ദേഹം ദ്വന്ദ്വങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ദ്വൈതത്വം ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ഒരു ഉപകരണമാണ്, എന്നാൽ ദൈവം ദ്വൈതത്വത്തിന് അതീതനാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിധത്തിൽ, ദൈവം ഇവയൊന്നും സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് പറയാം.

ലൗകിക ഇടപെടൽ യഥാർത്ഥമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയും അതിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് ഉയർന്ന രക്തസമ്മർദ്ദവും ഹൃദയാഘാതവും മറ്റ് അസുഖങ്ങളും വികസിച്ചു. അതേസമയം, ലൗകിക ഇടപെടലുകൾ വ്യാജമാണെന്ന് കരുതുന്നവർ ശക്തരും ബലവാന്മാരുമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇരുവശത്തും കാലുവെച്ചവർ വഴിതെറ്റി. ലൗകിക ഇടപെടലിൽ വസിക്കുന്ന സമയത്ത് 'നാം' [*ജ്ഞാനികൾ*] എല്ലാ ആസക്തികളിൽ നിന്നും (വീതരാഗ്) മുക്തരാണ്.

11.അസത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സത്യം നിലനിൽക്കുന്നത്...

ചോദ്യകർത്താവ്: അസത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് സത്യം നിലനിൽക്കുന്നത്; അതെങ്ങനെയാണ്?

ദാദാശ്രീ: സത്യം എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയാം? അസത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യം തിരിച്ചറിയാം.

അതിനാൽ, ഈ സത്യം അസത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം അസത്യമായതിനാൽ ആ സത്യവും അസത്യമാണ്. ലോകം സത്യമായി കരുതുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് എന്താണ് പിന്തുണ? എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇത് സത്യമായി കണക്കാക്കുന്നത്? അസത്യത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ

അടിസ്ഥാനമാക്കി അതിനെ സത്യം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അസത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അത് നിലനിൽക്കുന്നത് എന്നതിനാൽ, അത് അതിൽത്തന്നെ അസത്യമാണ്.

12. ആത്മാവ് നേടാനുള്ള ശ്രമം

ചോദ്യകർത്താവ്: പരമമായ സത്യം (*പരം സത്യ*; ആത്മാവ്) കൈവരിക്കാൻ ഒരു വ്യക്തി എന്ത് പരിശ്രമം നടത്തണം?

ദാദാശ്രീ: ലോകം സത്യമായി കണക്കാക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടതായി (*വിപരീത്*) നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുമ്പോഴാണ്, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സത് (കേവലം; ആത്മാവ്) ലേക്ക് പുരോഗമിക്കും. അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും 'ചന്ദുഭായ്'ക്ക് [വായനക്കാരൻ അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ പേര് ഇവിടെ ചേർക്കണം] രണ്ട് അധിക്ഷേപങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ, 'അവൻ എന്നെ '*സത്*' ലേക്ക് തള്ളിവിടുകയാണ്' എന്ന ചിന്ത ഉയരുന്നു. എല്ലാവരും ഒരാളെ അസത്യത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടും, എന്നാൽ ആരാണ് ഒരാളെ '*സത്*' ലേക്ക് തള്ളുക? ലോകജനത ഒരു ജീവകം (വിറ്റാമിൻ) എന്ന് കരുതുന്നത് ആത്മ (*പരം സത്*) നേടാനുള്ള വിഷമാണ്. ഈ ലോകത്തിലെ ആളുകൾക്ക് വിഷം എന്താണോ അത് ആത്മപ്രാപ്തിക്കുള്ള വിറ്റാമിനാണ്. കാരണം, രണ്ടിന്റെയും കാഴ്ചപ്പാട് (*ദ്രഷ്ടി*) വ്യത്യസ്തമാണ്, രണ്ടിന്റെയും രീതി വ്യത്യസ്തമാണ്, ഇരുവരുടെയും വിശ്വാസം വ്യത്യസ്തമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ജപം (*ജപ്*), തപസ്സ് (*തപ്*), സംഭാവനകൾ നൽകുക (*ദാൻ*) എന്നിങ്ങനെ പല രീതികളും പലരും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു, അതേസമയം മറ്റു ചിലർ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തത് കാണിക്കുന്നു, 'ഇത് ചെയ്യരുത്, അത് ചെയ്യരുത്.' അപ്പോൾ ഇതിൽ ഏതാണ് ശരി?

ദാദാശ്രീ: ഈ *ജപം*, *തപസ്സ്*, *ദാനം* എന്നിവ *സത്യം* ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു, *സത്യം* എന്നാൽ താൽക്കാലികം (*വിനാശി*) ആണ്! നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നത് പരമമായ സത്യം ആണെങ്കിൽ, അത് *സത്* ആണ്, ആ *സത്* സ്ഥിരമാണ് / ശാശ്വതമാണ് (*അവിനാശി*). *സത്* മാത്രമേ അനുഭവിക്കേണ്ട ആവശ്യമുള്ളൂ. വിനാശിയെ കുറിച്ചുള്ള അനുഭവം ഉപയോഗശൂന്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ എങ്ങനെയാണ് പരമമായ സത്യം (*പരം സത്യ*) കൈവരിക്കുക?

ദാദാശ്രീ: ഒരാൾക്ക് 'ഞാൻ ആരാണ്' എന്ന ബോധം ഇല്ലാത്തിടത്ത്, 'ഞാൻ ഉണ്ട് ' എന്ന അവബോധം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, പരമമായ സത്യത്തിന്റെ നേട്ടം ആരംഭിക്കുന്നു. അത് പോലെ 'ഞാനാണ്' എന്ന ബോധം പോലും ഒരാൾക്കില്ല. പകരം, "ഡോക്ടർ, ഞാൻ മരിക്കാൻ പോകുന്നു!" എന്ന് ഒരാൾ അവകാശപ്പെടുന്നു. 'ഞാൻ എന്താണ്' എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഇനിയും വരാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. എന്നിരുന്നാലും, 'ഞാൻ തീർച്ചയായും ഉണ്ട്, തീർച്ചയായും എനിക്ക് അസ്തിത്വമുണ്ട്' എന്ന ബോധം ഉദിച്ചാൽ, പരമമായ സത്യത്തിന്റെ നേട്ടം ആരംഭിച്ചു. അസ്തിത്വം തീർച്ചയായും ഉണ്ട്, ആ അസ്തിത്വത്തെ ഒരാൾ അംഗീകരിച്ചു, പക്ഷേ അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ ഒരാൾ സ്വന്തം ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം കൈവരിക്കുമ്പോൾ, പരമമായ സത്യം കൈവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്ന വിശ്വാസം നില നിൽക്കുന്നിടത്തോളം ഒരാൾക്ക് ഒരിക്കലും പരമമായ സത്യം നേടാനാവില്ല. 'ചന്ദുഭായ് എന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ എന്റെ പേരാണ്, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞാൻ ആത്മാവാണ് (ആത്മാ)' എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഒരാൾ കൈവരിച്ചാൽ, ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം സംഭവിക്കുമ്പോൾ, പരമമായ സത്യം കൈവരിക്കാൻ കഴിയും.

13.'ഞാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മാവാണ്' എന്നത് തീർച്ചയായും സത് ആണ്

ഇനി എന്താണ് യഥാർത്ഥ *സത്* ? നീ ആത്മാവാണ്, നീ ശാശ്വതനാണ്; അതാണ് യഥാർത്ഥ *സത്* ! നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തതാണ് യഥാർത്ഥ *സത്.* ദൈവമായിരിക്കുന്നവനെ തീർച്ചയായും സത് എന്ന് വിളിക്കുന്നു! എന്നിരുന്നാലും, ലോകം ഒരിക്കലും *സത്*കണ്ടിട്ടില്ല. *സത്*നെപ്പറ്റി ഒരു പരാമർശവുമില്ല! ഈ [ലൗകിക പരമായ] സത്യം (*സത്യ*) ആത്യന്തികമായി അസത്യമാണ്

(*അസത്യ*). ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ നാമങ്ങളും സത്യമാണെങ്കിലും അവ താൽക്കാലികമാണ്.

ഇപ്പോൾ, 'ചന്ദുഭായ്' [വായനക്കാരൻ അവന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവളുടെ പേര് ഇവിടെ ചേർക്കണം] ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ശരി ആണ്, അത് *സത്യം* ആണ് (ആപേക്ഷിക സത്യം), എന്നാൽ ദൈവത്തെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ അത് അസത്യമാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണത്? ഒരാൾ (സ്വയം; *പോത്തെ*) പേരില്ലാത്തതാണ് (*അനാമി*). ഈ 'ചന്ദുഭായ്' ഒരു പേരുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണ്, അതിനാൽ അവൻ *നാനാമി*യിലൂടെ കടന്നുപോകും [മരണശേഷം ഒരാളുടെ പേര് നീക്കം ചെയ്യുന്ന പ്രക്രിയ]. അതേസമയം പേരില്ലാത്തത് *നാനാമി*യിലൂടെ പോകുന്നില്ല. പേരുള്ളവൻ *നാനാമിക്ക്* വിധേയമാകുന്നു. പേരില്ലാത്തവരുടെ പേര് എടുത്തുകളയാൻ കഴിയുമോ? അതിനാൽ ഈ സത്യം ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാത്രം സത്യമാണ്. അത് പിന്നീട് അസത്യമായി മാറുന്നു.

'ഞാൻ ചന്ദുഭായ്' എന്നത് പേര് എന്ന നിലക്ക് ശരിയാണ്, എന്നാൽ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അത് തെറ്റാണ്. നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആരാണെന്ന് നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞാൽ, ഇത് ['ഞാൻ ചന്ദുഭായ് ' എന്ന വിശ്വാസം] തെറ്റാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും. പിന്നെ നിങ്ങൾ എത്ര കാലമായി ചന്ദുഭായ് ആണ്? ആത്മസാക്ഷാത്കാരം ലഭിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം നിങ്ങൾ ചന്ദുഭായ് ആണ്. ആത്മസാക്ഷാത്കാരത്തിന് ശേഷം, ചന്ദുഭായിയും ഒരു അസത്യമാണെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കും.

14. ഇത് സത്യമാണ്, പക്ഷേ ഇത് സമയത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു

സത്യ ആപേക്ഷികമാണ് (*സപേക്ഷ്*), എന്നാൽ *സത്* കേവലമാണ്/പരമമാണ് (*നിർപേക്ഷ്*); അതിന് നിബന്ധനകൾ ഒന്നും ബാധകമല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: *സത്*, *സത്യ* - തമ്മിൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

ദാദാശ്രീ: *സത്യ* താൽക്കാലികവും *സത്* ശാശ്വതവുമാണ്. രണ്ടും അവയുടെ അന്തർലീനമായ സ്വഭാവത്താൽ വ്യത്യസ്തമാണ്. *സത്യ* ലോകത്തിനും ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും ബാധകമാണ്, അതേസമയം *സത്* യഥാർത്ഥത്തിന് (*നിശ്ചയ്*) ബാധകമാണ്. അതുകൊണ്ട് ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും ബാധകമായ സത്യം താൽക്കാലികമാണ്. *സത് ചിത് ആനന്ദിന്റെ സത്* (അനന്തമായതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും ദർശനവും, അത് ആനന്ദമാണ്; ആത്മ) ശാശ്വതമാണ്. അത് ഒരിക്കലും മാറുന്നില്ല; അത് ശാശ്വതമാണ്. *സത്യ* പലപ്പോഴും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, അത് മാറാൻ ഒട്ടും സമയം എടുക്കില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ *സത്യ* ശാശ്വതമല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: *സത്യ* ഒരു ശാശ്വത തത്വം അല്ല, *സത്* ശാശ്വതമാണ്. ഈ *സത്യ* കാലത്തിനനുസരിച്ച് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെങ്ങനെ? ദയവായി അത് കുറച്ച് വിശദീകരിക്കുക.

ദാദാശ്രീ: കാലത്തിനനുസരിച്ച് *സത്യ* മാറുന്നു. മഹാവീർ ഭഗവാന്റെ കാലത്ത് ഒരാൾ മായം കലർന്ന സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആളുകൾ ആ വ്യക്തിയെ മർദ്ദിക്കുകയും തീയിലിടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പിന്നെ ഇന്നോ? കിട്ടുന്നതെല്ലാം മായം കലർന്ന കാലം! അതുകൊണ്ട് ഈ *സത്യ*യെല്ലാം മാറിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. മുൻകാലങ്ങളിൽ ആളുകൾ വിലപ്പെട്ട വസ്തുവായി കരുതിയിരുന്നത്, ഇന്നത്തെ ആളുകൾ അതിനെ ഉപയോഗശൂന്യമായി കണക്കാക്കുകയും വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. പണ്ട് ആളുകൾ *സത്യ*മായി കരുതിയിരുന്നത് ഇന്നത്തെ ജനങ്ങൾ *അസത്യ*മായി കണക്കാക്കുകയും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ *സത്യ* കാലത്തിനനുസരിച്ച് മാറുന്നു. അതിനാൽ, ആ *സത്യ* സമയത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു, അത് ആപേക്ഷിക *സത്യ*മാണ്, അതിലുപരി അത് താൽക്കാലികവുമാണ്. അതേസമയം *സത്* ശാശ്വതമാണ്.

15. 'സത്' ന്ടെ സ്വഭാവം

ചോദ്യകർത്താവ്: *സത് ചിത് ആനന്ദ്* എന്ന പദത്തിൽ, *സത്* എന്ന പദം ആപേക്ഷികമാണോ (*സത്യ*) അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥ (*സത്*) ആണോ? ഈ സത്യം (*സത്യ*) അതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണോ?

ദാദാശ്രീ: ഈ സത്യ തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ കാര്യമാണ്. സത്യം (*സത്യ*) എന്ന് ലോകം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാര്യമാണ്. സത് എന്നതിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ സ്ഥിരമായത് എന്നാണ്. അത് ശാശ്വതമാണ്, അതോടൊപ്പം അതിന് ഗുണങ്ങളും (*ഗുണ*) അവസ്ഥകളും (*പര്യായ*) ഉണ്ട്, സ്വഭാവത്താൽ കൂടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല (*അഗുരു-ലഘു സ്വഭാവ്*). *അഗുരു-ലഘു* എന്നാൽ അതിന് ഇൻപുട്ടും (*പൂരൻ*), ഔട്ട്പുട്ടും (*ഗലൻ*) ഇല്ല, അത് കൂടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല, കനം കുറയുന്നില്ല; അതിനെയാണ് *സത്* എന്ന് പറയുന്നത്. ആത്മാവ് (*ആത്മ) സത്* ആണ്. അപ്പോൾ *പുദ്ഗല്യം സത്* ആണ്. യഥാർത്ഥ *പുദ്ഗൽ, പരമാണു*വിന്റെ രൂപത്തിലുള്ളത് (ദ്രവ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയതും അവിഭാജ്യവും നശിപ്പിക്കാനാവാത്തതുമായ കണിക) *സത്* ആണ്; അത് താൽക്കാലികമല്ല. അതിൽ ഇൻപുട്ടും ഔട്ട്പുട്ടും (*പൂരൻ-ഗലൻ*) ഇല്ല. *സത്* എപ്പോഴും ഇൻപുട്ട്-ഔട്ട്പുട്ട് ഇല്ലാത്തതാണ്. ഇൻപുട്ട്-ഔട്ട്പുട്ട് ഉള്ളിടത്ത് അത് *അസത്* ആണ്, അത് താൽക്കാലികമാണ്. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ അത്തരം ആറ് ശാശ്വതമായ [തത്വങ്ങൾ] ഉണ്ട്! അതിനാൽ ഈ *സത്* ഈ ശാശ്വതമായ [ഘടകങ്ങൾക്ക്] ബാധകമാണ്. *സത്* ശാശ്വതമാണ്, *സത്*-ന് അസ്തിത്വം (*അസ്തിത്വ*), വാസ്തുത്വം (*വാസ്തുത്വ-* ശാശ്വതമായ ഘടകം എന്താണ്, അതിൽ എന്താണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്), പൂർണത്വം (*പൂർണത്വ-* കേവലമായ അവസ്ഥ) എന്നിവയുണ്ട്. ഉല്പത്തി (*ഉത്പാദ്*), പിരിച്ചുവിടൽ (*വ്യയ*), ഉപജീവനം (*ധ്രൗവ്*) [ഒരു ശാശ്വത തത്വത്തിൻറെ അവസ്ഥകൾ] ഉള്ളിടത്ത് *സത്* ഉണ്ട്! ഈ ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് *സത്* മനസ്സിലാക്കണം എങ്കിൽ, ആത്മാവ് (*ആത്മ*) *സത്* ആണ്, ശുദ്ധമായ അറിവിന്റെയും ദർശനത്തിന്റെയും (*ശുദ്ധ ചൈതന്യ*) *സത്* ആണ്. ശുദ്ധമായ ആത്മാവ് മാത്രമല്ല, മറ്റ് അഞ്ച് തത്വങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ സ്ഥിരമായ

തത്വങ്ങൾ ആണ് . അവയെയും *സത്* ആയി കണക്കാക്കുന്നു. കാലത്തിന്റെ മൂന്ന് അവസ്ഥകളിലും (*ത്രികാൽ* ; ഭൂതം, വർത്തമാനം, ഭാവി) നിലനിൽക്കുന്നത് *സത്*ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ലൗകിക ഭാഷയിൽ സത്യമായി കണക്കാക്കുന്നതിനെ ഈ സത്യത്തെ പരാമർശിച്ച് അസത്യമായി കണക്കാക്കുന്നു. അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു നിമിഷം സത്യവും അടുത്ത നിമിഷം അസത്യവും ആണ്!

16. സത് ചിത് ആനന്ദും ഭ്രാന്തിയും

സത് ചിത് ആനന്ദിന്റെ ഈ *സത്, സത്* ആണ്. സത് ചിത് ആനന്ദിന്റെ *സത്,* ശാശ്വത സത്യമാണ്, എന്നാൽ ഈ സത്യം (*സത്യ*), ലൗകിക സത്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഭ്രമത്തിന്റെ (*ഭ്രാന്തി*) സത്യമാണ്.

17. അപ്പോൾ ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണോ?

അതിനാൽ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്തും ചർച്ച ചെയ്യാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി എല്ലാം വ്യക്തമാക്കും. നിങ്ങൾ ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതെല്ലാം ഭ്രാന്തമായ അറിവാണ് (*ഭ്രാന്തി ജ്ഞാൻ*). വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട അറിവ് അർത്ഥമാക്കുന്നത് അതിൽ യാഥാർത്ഥ്യമില്ല എന്നാണ്. അതിൽ യാഥാർത്ഥ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, ആന്തരിക സമാധാനവും ആനന്ദവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. ആനന്ദത്തിന്റെ മുഴുവൻ വാസസ്ഥലവും ഉള്ളിലാണ്! എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ട് അത് പ്രകടമാകുന്നില്ല? കാരണം നിങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്ക് വന്നിട്ടില്ല, അല്ലേ! ഇതുവരെ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും 'വിദേശി' [സ്വയം അല്ലാത്തത്] 'വീട്' [സ്വയം] ആണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. 'വീട്' നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ല.

ആത്മീയതയെപ്പറ്റിയും ഈ ലോകത്തിലെ എന്തിനെപ്പറ്റിയും ഇവിടെ നിങ്ങൾക്ക് എന്തും ചോദിക്കാം. എന്താണ് മോക്ഷം (*മോക്ഷ*)? മോക്ഷത്തിനുള്ളിൽ എന്താണ് ഉള്ളത്? എന്താണ് ദൈവം? ഇതെല്ലാം എങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു? നമ്മൾ എന്താണ്? എന്താണ് ബന്ധനം? ആരാണ് ചെയ്യുന്നവൻ? ലോകം എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു?' അത്തരം കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ ചോദിക്കാം. അതിനാൽ കുറച്ച് ചർച്ചകൾ ആരംഭിക്കുക, അപ്പോൾ

നിങ്ങൾക്ക് കുറച്ച് വ്യക്തത ലഭിക്കും. എന്താണ് ഈ ലോകം? ദൃശ്യമാകുന്ന ഇതെല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യമാണോ അതോ മിഥ്യയാണോ (*മിഥ്യ*) അതോ നുണയാണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇത് ഒരു നുണയാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഇത് ഒരു നുണയായി കണക്കാക്കാനാവില്ല! അതെങ്ങനെ നുണയായി കണക്കാക്കും? പകരം, ആരുടെയെങ്കിലും മകളെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുകയാണെങ്കിൽ, അത് ഒരു നുണയായി കണക്കാക്കാം. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മകളെ ആരെങ്കിലും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ എന്താകും? അതെങ്ങനെ നുണയായി കണക്കാക്കും? അപ്പോൾ, ഈ ലോകം യഥാർത്ഥമാണോ അതോ മിഥ്യയാണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ലോകത്തെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു മിഥ്യ എന്ന് വിളിക്കുന്നു!

ദാദാശ്രീ: ലോകം ഒരു മിഥ്യയല്ല. ഇതൊരു മിഥ്യയാകുമോ? ലോകം ശരിക്കും ഒരു മിഥ്യയാണെങ്കിൽ, പിന്നെ എന്താണ് പ്രശ്നം? അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കള്ളനോട് ശാന്തമായി പറയാം, "കുഴപ്പമില്ല. എന്തായാലും ഇതെല്ലാം വെറും മിഥ്യയാണ്!" തെരുവിൽ എന്തെങ്കിലും പണം കിടക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടോ? ആളുകൾ പണം കളയുന്നില്ലേ? എല്ലാവരും പണം വീഴ്ത്തുന്നു, പക്ഷേ അത് ഉടനടി എടുക്കും. തെരുവുകൾ പൂർണ്ണമായും ശുദ്ധമാണ്! അതിനാൽ നിങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കണം, ഈ രീതിയിൽ. ഈ ലോകം ഒരു മിഥ്യയായി എങ്ങനെ കണക്കാക്കും? പണം ഒരിക്കലും തെരുവിൽ കിടക്കുന്നില്ല; ഒരു സ്വർണ്ണ വസ്തുവും തെരുവിൽ കിടക്കുന്നില്ല. ഓ, കള്ളസ്വർണ്ണം പോലും എടുക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട് ഒന്നും മിഥ്യയല്ല. മറ്റൊരാൾ ഒരു ലക്ഷം രൂപ തട്ടിയെടുക്കുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവർ പറയും, "അത് വെറുതെ വിടൂ; ദൈവം മാത്രമാണ് സത്യം, ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണ് (*ബ്രഹ്മ സത്യ, ജഗത് മിഥ്യ*)!" സ്വന്തം പണം അപഹരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണോ അല്ലയോ എന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിയും! വാസ്തവത്തിൽ, ഇത്തരം പ്രസ്താവനകൾ നടത്തി മറ്റുള്ളവരുടെ പോക്കറ്റടിക്കാൻ ആളുകൾ അനുവദിച്ചു. ഒരു പ്രസ്താവന

കൃത്യമായിരിക്കണം; അത് ഒരു വ്യക്തിയുമായി പൊരുത്തപ്പെടണം. ഒരു പ്രസ്താവന ഒരു വ്യക്തിയുമായി യോജിക്കുന്ന തരത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, അത് ശരിയാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഈ സന്തോഷമെല്ലാം യഥാർത്ഥമായി നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ കാണുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അതൊരു മിഥ്യയായിരുന്നെങ്കിൽ ആളുകൾ പണ്ടേ ഉപേക്ഷിച്ചേനെ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് തീർച്ചയായും തെളിവുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾക്ക് അതിൽ നിന്ന് ആനന്ദം ലഭിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, ഒരാൾ മധുരപലഹാരങ്ങൾ കഴിച്ചാൽ, അയാൾക്ക് അതിന്റെ രുചി അനുഭവപ്പെടുന്നു. പിന്നെ ആളുകൾ മാമ്പഴം കഴിക്കാറില്ലേ? അപ്പോൾ ഇതും വ്യാജമാണോ?

മാത്രമല്ല, ഈ ലോകം ഒരു മരീചിക പോലെയുമല്ല. ആളുകൾ പറഞ്ഞു, "ഇത് ഒരു മരീചിക പോലെയാണ്!" എന്നാൽ ഓ! അത് [ലോകം] യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാണ്. പലർക്കും, ചുട്ട് പൊള്ളുന്ന വികാരം അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, അത് രാത്രി മുഴുവൻ അവരെ ഉണർത്തുന്നു!

അപ്പോൾ ഈ ലോകത്തെ മിഥ്യ എന്ന് വിളിക്കാമോ? ആരെങ്കിലും അതിനെ മിഥ്യ എന്ന് വിളിച്ചാൽ നമ്മൾ വിശ്വസിക്കണോ? ഒരാൾ രാത്രിയിൽ വായ തുറന്ന് ഉറങ്ങുമ്പോൾ നാം ഒരു കുരുമുളക് വായിൽ വെച്ചാൽ അവനെ ഉണർത്തേണ്ടി വരുമോ? എല്ലാം ഒരു മിഥ്യയാണെങ്കിൽ, നമുക്ക് അവനെ ഉണർത്തേണ്ടി വരും. പകരം, അവൻ സ്വയം ഉണരും!

ആളുകൾ മറ്റുള്ളവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കും, "കരയരുത്. കുട്ടികൾ മരിക്കുന്നു, കരയരുത്. അവന്റെ കുടുംബത്തിൽ ഒരു കുട്ടി മരിക്കുമ്പോൾ എന്താണ്? നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം വീട്ടിൽ ഒരു കുട്ടി മരിക്കുമ്പോൾ ഭ്രമം / മിഥ്യാബോധം കാണിക്കൂ! എന്നിട്ടും മറ്റാരുടെയെങ്കിലും കുട്ടി മരിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ അതിനെ ഒരു മിഥ്യയായി വിശേഷിപ്പിക്കും. അപ്പോൾ ലോകം ഒരു

മിഥ്യയാണെന്നത് ശരിയാണോ? യഥാർത്ഥത്തിൽ, മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾ ആളുകൾ അതിനെ ഒരു മിഥ്യ എന്ന് വിളിക്കുന്നു! എന്നിട്ടും സ്വന്തം വീട്ടിൽ അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ അവർ കരയുന്നു. ഞങ്ങൾ അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുമ്പോൾ അവർ പറയുന്നു: "രാത്രി മുഴുവൻ ഞാൻ അവനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നു." ഹേയ്, ഇതെല്ലാം ഒരു മിഥ്യയല്ലേ? അവിടെ "ദൈവം മാത്രമാണ് യഥാർത്ഥം, ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണ്" എന്ന് നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് പറയുന്നില്ല?! അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ഭാര്യയോടൊപ്പം നടക്കുമ്പോൾ ആരെങ്കിലും വന്ന് ഭാര്യയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ, "അതൊരു മിഥ്യയാണ്, ഇത് ഒരു മിഥ്യയാണ്" എന്ന് അവൻ പറയുമോ; അവൻ എന്തു പറയും? അവൻ എല്ലാം യഥാർത്ഥമാണെന്ന മട്ടിൽ പ്രതികരിക്കും, അല്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ അവൻ പറയും, "ഇതൊരു മിഥ്യയാണ്, ഇത് ഒരു മിഥ്യയാണ്, അവളെ എടുത്തോളൂ!"

18. ലോകം, ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യം

'ദൈവം മാത്രമാണ് സത്യം, ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണ്' എന്ന പ്രസ്താവന നൂറ് ശതമാനം തെറ്റാണ്. ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണ് എന്ന പ്രസ്താവന തെറ്റാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥവും (*സത്*) മിഥ്യയും (*മിഥ്യ*) സൂചിപ്പിച്ചു; അതിൽ, ഏത് വിധത്തിൽ യഥാർത്ഥം, യഥാർത്ഥമാണ്, ഏത് വിധത്തിൽ മിഥ്യ, ഒരു മിഥ്യയാണ്?

ദാദാശ്രീ: അതെ, ഈ ലോകം ഒരിക്കലും ഒരു മിഥ്യയാകില്ല. ദൈവവും (*ബ്രഹ്മ*) യഥാർത്ഥമാണ്, ലോകവും യഥാർത്ഥമാണ്. ദൈവം യഥാർത്ഥ സത്യമാണ്, ലോകം ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. അത്രയേ ഉള്ളൂ, ഇത്രയേ വ്യത്യാസം ഉള്ളൂ. ദൈവം ശാശ്വതമായി ശരിയാണ്, അതേസമയം ലോകം താൽക്കാലികമായി ശരിയാണ്. രണ്ടിന്റെയും കൃത്യതയിൽ ഒരു കുറവുമില്ല.

ലോകവും ഒരു സത്യമാണ്; ഇത് ക്രമാനുസരണം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതാണ്, അല്ലേ? ആരെങ്കിലും പിന്നീട് നിരസിച്ചേക്കാവുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനകൊണ്ട് എന്ത് പ്രയോജനം? "ദൈവം (*ബ്രഹ്മ*) യഥാർത്ഥ സത്യമാണ്, ലോകം ആപേക്ഷിക

സത്യമാണ്"; ഈ പ്രസ്താവന ആർക്കും ഒരു കാലത്തും നിഷേധിക്കാനാവില്ല!

19. ഇതൊരു മിഥ്യാ സത്യമല്ല

ചോദ്യകർത്താവ്: ലൗകിക ജീവിതം ഒരു മിഥ്യ (*പ്രതിഭാസിത്*) സത്യമാണെന്ന് അവർ പറയില്ലേ? അല്ലാത്തപക്ഷം എല്ലായിടത്തും സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന ദൈവമാണ് (*ബ്രഹ്മം*).

ദാദാശ്രീ: ദൈവം എല്ലായിടത്തും ഇല്ല, മിഥ്യയായ സത്യം എന്നൊന്നില്ല. ഈ ലോകം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ ഒരു മിഥ്യാ സത്യമാണോ? ഓ, നീ അവളുടെ തോളിൽ കൈവെച്ച് അവളെ സിനിമയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നില്ലെ ! കൂടെ ഒരു കുട്ടിയും ഉണ്ട്. അതിനാൽ, ഇത് ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്, ഇത് ഒരു നുണയല്ല. ഇത് മിഥ്യയല്ല. മിഥ്യാ/ ഭ്രമാത്മകം എന്ന് എന്തിനെയാണ് വിശേഷിപ്പിക്കാനാകുക? നിങ്ങൾ ഒരു കുളത്തിലേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പ്രതിബിംബം കാണുമ്പോൾ, അതിനെ മിഥ്യാധാരണ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ആളുകൾ എല്ലാം ഒരു വഞ്ചനാപരമായ ദർശനത്തിലൂടെ കാണുന്നു, പക്ഷേ അത് പൂർണ്ണമായും തെറ്റല്ല. അത് ലൗകികമായ ഒരു വ്യവഹാരമാണ്. ഇത് ലൗകിക വ്യവഹാരത്തിൽ സത്യമാണ്, ആത്മാവ് യഥാർത്ഥ സത്യമാണ്. ഈ ലൗകിക വ്യവഹാരങ്ങൾ എല്ലാം ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ഇവിടെ കാണുന്നത് ഒരു മിഥ്യയല്ല, ഇത് ഒരു മരീചികയല്ല. നീ തന്നെയാണ് ആത്മാവ് എന്നതാണ് യഥാർത്ഥ സത്യം, അത് ശാശ്വതമാണ്.

ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണ് (*മിഥ്യ*) എന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തെ ആരാധിക്കാൻ കഴിയുമോ? അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ആരാധന പോലും ഒരു മിഥ്യയായി കണക്കാക്കപ്പെടും ! അതിനാൽ ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണെന്ന പ്രസ്താവന തെറ്റാണ്. അതിനാൽ ആളുകൾ ഇത് തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. അവർക്ക് ശരിയായ ധാരണ നൽകണം, അല്ലേ? ഇതും [ലോകം] സത്യമാണ്, എന്നാൽ ഇത് ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ലോകം മുഴുവൻ സ്വർണ്ണമാകാമെന്ന് അവർ പറയുന്നു, പക്ഷേ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ അതിന് യാതൊരു വിലയുമില്ല!

ദാദാശ്രീ: യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് വിലയില്ലാത്തതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അത് വിലയില്ലാത്തതാണ് എന്നത് മറ്റൊരു ഘട്ടത്തിലാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: ലോകം മുഴുവൻ 'മാലിന്യം' എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇത് ഒരു നിശ്ചിത ഘട്ടത്തിൽ മാത്രം മാലിന്യമായി കണക്കാക്കുന്നു. ലോകത്തെ മാലിന്യം എന്നും വിളിക്കാനാവില്ല. 'ഞങ്ങൾ' ലോകത്തെ അതേപടി വിവരിക്കുന്നു.

ഒരാൾ എന്നോട് ചോദിച്ചു, "എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തെ ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യമായി പരാമർശിക്കുന്നത്? പണ്ടത്തെ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ അതിനെ ഒരു മിഥ്യയായിട്ടാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചത്!" അതിനാൽ, സന്യാസിമാർ, സാധുക്കൾ, ലൗകിക ജീവിതം ത്യജിക്കുന്നവർ എന്നിവർക്ക് വേണ്ടിയാണ് ഇത് ഒരു മിഥ്യയായി പരാമർശിക്കപ്പെട്ടതെന്ന് ഞാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് അവർ ലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുന്നവരോടല്ല ഇത് പറയുന്നത്. അവർ ഇത് *സാധകരോട്* പറയുന്നു (ഉന്നതമായ സാക്ഷാത്കാരം നേടുന്നതിന് ആത്മീയ അച്ചടക്കം പിന്തുടരുന്നവർ). എന്നിട്ടും ഈ ലൗകികരായ ആളുകൾ അത് അവർക്ക് ബാധകമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇത് തീർച്ചയായും തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടും, അല്ലേ! ആളുകൾ അത് തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ബാഹ്യമായി (പുറത്ത്) പ്രയോഗിക്കാൻ ഒരു മരുന്ന് കുടിക്കുന്നവരാണ് ആളുകൾ. ഈ പ്രതിവിധി ആരൊക്കെ പറഞ്ഞാലും, ആരൊക്കെ ഈ പ്രസ്താവന നടത്തിയാലും, അവർ ഈ പരാമർശത്തിൽ അത് ചെയ്തു. അത് എല്ലാം ത്യജിച്ചവർക്ക് വേണ്ടിയാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഒരു വ്യക്തി ബാഹ്യമായി (പുറത്ത്) പ്രയോഗിക്കാൻ ഉള്ള മരുന്ന് കുടിക്കുമ്പോൾ എന്ത് സംഭവിക്കും? അവൻ തീർന്നുപോകും, അവൻ ഉടനടി ഇല്ലാതാക്കപ്പെടും!

ലോകം ഒരു മിഥ്യയാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ, *സാധകർക്ക്* അതിൽ താൽപ്പര്യം നഷ്ടപ്പെടും, അവരുടെ *ചിത്ത്* (അറിവിന്റെയും ദർശനത്തിന്റെയും ആന്തരിക ഘടകം) മറുവശത്ത് [അവരുടെ

ആത്മീയാന്വേഷണങ്ങളിൽ] ഉറച്ചുനിൽക്കും. ഇതൊരു 'സഹായ പ്രശ്നം' ആണ്. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ കൃത്യമല്ല.

20. അപ്പോൾ മാത്രമേ സത്യത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തത വരൂ

അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയത്: *സത്യ* [ഇവിടെ *സത്* എന്നർത്ഥം], ആപേക്ഷിക *സത്യ*, മിഥ്യ (*മിഥ്യ*). അതേസമയം ലോകം രണ്ട് വിഭജനങ്ങൾ മാത്രമേ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളൂ: സത്യവും മിഥ്യയും. എന്നിട്ടും ആളുകൾ രണ്ടാമത്തേത് അംഗീകരിക്കാൻ സാധ്യതയില്ല, അല്ലേ? "ചന്ദുഭായ് എനിക്കായി എല്ലാം നശിപ്പിച്ചു!" എന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുന്നത് നിങ്ങൾ കേൾക്കാനിടയായാൽ. അത് പറഞ്ഞയാൾ പറഞ്ഞത് മറന്നിട്ടുണ്ടാവും, അതോടെ നിങ്ങൾക്ക് ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെടും. അതിനെ എങ്ങനെ മിഥ്യ എന്ന് വിളിക്കും? പിന്നെ ചുവരിൽ ഒരു ഇഷ്ടിക എറിഞ്ഞിട്ട് ഉറങ്ങാൻ പോയാൽ പോലും മതിലിന് ഒരു കുഴപ്പവും ഉണ്ടാകില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് 'നാം' ഈ മൂന്ന് വേർതിരിവുകൾ ഉണ്ടാക്കിയത്; *സത്യ* [ഇവിടെ *സത്* എന്നർത്ഥം], ആപേക്ഷിക *സത്യവും*, മിഥ്യയും! അപ്പോൾ വ്യക്തത പ്രകടമാകും, അല്ലാത്തപക്ഷം ഒരിക്കലും വ്യക്തത ഉണ്ടാകില്ല, ഇല്ലേ! ആളുകൾ ആത്മാവിനെ മാത്രം സത്യമായി പരാമർശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ ലോകം പൂർണ്ണമായും അസത്യമാണോ? ഇതൊരു മിഥ്യയാണോ? ഇതിനെ എങ്ങനെ ഒരു മിഥ്യ എന്ന് വിളിക്കാനാകും?

ഇതൊരു മിഥ്യയാണെങ്കിൽ, ചൂടുള്ള തീക്കനലിൽ കൈ വയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ഇത് ഒരു മിഥ്യയാണോ അല്ലയോ എന്ന് നിങ്ങൾ ഉടൻ കണ്ടെത്തും! ലോകം ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. ആളുകൾ കരയുന്നതും, വേദനിക്കുന്നതും, പൊള്ളലേൽക്കുന്നതും ; അതിനെ എങ്ങനെ ഒരു മിഥ്യ എന്ന് വിളിക്കാം?

ചോദ്യകർത്താവ്: '*ജഗത് മിഥ്യ*.' അതിനർത്ഥം ഒരു മായയല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ലോകം തീർച്ചയായും ഒരു മിഥ്യയല്ല! ലോകം നിലനിൽക്കുന്നു, പക്ഷേ അത് ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്.

മതിലിൽ ഇടിക്കുന്നതും ഒരു ആളെ ഇടിക്കുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഒരു മതിൽ ഒരു മിഥ്യയായി പരാമർശിക്കാം. നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും കത്തുന്നതായി കാണുകയും എന്നാൽ പൊള്ളലേറ്റതിന്റെ ലക്ഷണമൊന്നും നിങ്ങൾ കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, അതിനെ ഒരു മിഥ്യ എന്ന് വിളിക്കാം. [ലോകം] ഒരു മിഥ്യയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ആളുകൾ ഒരുപാട് നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തി. ഈ ലോകം മുഴുവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനത്തെ എങ്ങനെ മിഥ്യ എന്ന് വിളിക്കും? ഈ ലോകം ആത്മാവിന്റെ (*ആത്മ*) ഒരു പ്രൊജക്ഷൻ (*വികൽപ്പ്*) ആണ്. ഇത് സാധാരണ കാര്യമല്ല! അതിനെ എങ്ങനെ മിഥ്യ എന്ന് വിളിക്കും?

21. സന്തോഷത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

ആപേക്ഷിക സത്യം നിലനിൽക്കില്ല. സന്തോഷം നിലനിൽക്കാത്തതുപോലെ, ആപേക്ഷിക സത്യവും നിലനിൽക്കില്ല. നിങ്ങൾക്ക് നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും വേണമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ 'മറുവശത്ത്' പോകേണ്ടതുണ്ട്, നിങ്ങൾക്ക് ദുർബലമായത് വേണമെങ്കിൽ, ദുർബലമായ ഒന്നിൽ ആരോഗ്യത്തോടെ തുടരുന്ന ഒരു ശീലമുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എവിടെയാണോ അവിടെ തന്നെ തുടരുക. പറയുന്നത് തെറ്റാണോ? *ജ്ഞാനികളുടെ* (ആത്മസാക്ഷാത്കാരം നേടിയവരും അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവരും) വാക്കുകളാണിത്. ഇത് താൽക്കാലികമാണ്, അതിനാൽ അതിൽ നിങ്ങളുടെ കൈ വയ്ക്കരുത്, അതിൽ വസിക്കരുത്. ഈ ഉദ്ദേശത്തോടെയാണ് ഇതെല്ലാം പറഞ്ഞത്. അതിനാൽ നിങ്ങൾക്ക് ദുർബലമായ സന്തോഷം വേണമെങ്കിൽ, അത് ആപേക്ഷിക സത്യത്തിലും, ശാശ്വതമായ സന്തോഷം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അത് യഥാർത്ഥ സത്യത്തിലും അന്വേഷിക്കുക! നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതെന്തും ചെയ്യുക.

നിങ്ങൾക്ക് താത്കാലികമായതിൽ വസിക്കണോ അതോ യഥാർത്ഥത്തിൽ വസിക്കണോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ വസിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അങ്ങനെയാണോ? അതുകൊണ്ട്, ദൈവവും (*ബ്രഹ്മ*) സത്യമാണ് (*സത്യ*) ലോകവും സത്യമാണെന്ന് 'നമ്മുടെ' ശാസ്ത്രം പറയുന്നു. ലോകം ഒരു താൽക്കാലിക സത്യമാണ്, ദൈവം സ്ഥിരമായ സത്യമാണ്. എല്ലാം തീർച്ചയായും സത്യമാണ്. സത്യത്തിന്റെ മണ്ഡലത്തിന് പുറത്ത് ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല! താത്കാലികമായത് നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നിടത്തോളം, നിങ്ങൾക്ക് അത് സഹിക്കാൻ കഴിയുന്നിടത്തോളം, അതും സത്യമാണ്. നിങ്ങൾ അതിൽ ആഴ്ന്നിറങ്ങുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കത് ഇഷ്ടമല്ലെന്നും ശാശ്വതമായത് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും കണ്ടെത്തുമ്പോൾ, സ്ഥിരതയിലേക്ക് വരിക.

22. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ശാശ്വത ഘടകങ്ങൾ...

അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ഇതുവരെ അറിഞ്ഞിരുന്നതെല്ലാം ലൗകികമാണ് (*ലൗകിക്ക്*). ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നതിനെ ലൗകിക് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥമായതിനെ (*വാസ്തവിക്*) അലൗകിക് എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ലൗകികമാണോ, യാഥാർത്ഥമാണോ അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: യഥാർത്ഥം.

ദാദാശ്രീ: അത് ഇതുപോലെയാണ്, ഈ ലോകം ആറ് ശാശ്വത ഘടകങ്ങൾ (തത്ത്വങ്ങൾ) ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ അഞ്ച് ഘടകങ്ങളല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഏതൊക്കെയാണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഭൂമി (*പൃഥ്വി*), ജലം (*ജൽ*), ബഹിരാകാശം (*ആകാശ്*), അഗ്നി (*തേജ്*), വായു (*വായു*).

ദാദാശ്രീ: ബഹിരാകാശ ഘടകം യഥാർത്ഥത്തിൽ ശാശ്വതമാണ്, എന്നാൽ ഭൂമി, ജലം, അഗ്നി, വായു എന്നിവ താൽക്കാലികമാണ്. ഈ നാല് ഘടകങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് ഒരു മൂലകം ഉണ്ടാക്കുന്നു, അത് ശാശ്വതമാണ്. ഈ മൂലകത്തെ *പുദ്ഗൽ പരമാണു* എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അത് ശാശ്വതമാണ്, *പരമാണുവിന്* രൂപമുണ്ട് (*രൂപി*). അതിനാൽ ഭൂമി, ജലം, വായു, അഗ്നി എന്നീ ഈ നാല് മൂലകങ്ങൾക്ക് രൂപമുണ്ട്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ച

അഞ്ച് ഘടകങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ രണ്ട് ഘടകങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ലോകമനുസരിച്ച്, മുകളിൽ പറഞ്ഞവ പഞ്ചഭൂതങ്ങളും ആറാമത്തെ ഘടകം ആത്മാവ് (*ആത്മ*) ആണ്, എന്നാൽ അത് അങ്ങനെയല്ല. അങ്ങനെയായിരുന്നെങ്കിൽ എല്ലാം പണ്ടേ പരിഹരിച്ചേനെ.

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിനാൽ അടിസ്ഥാനപരമായി ലോകത്ത് ആറ് ശാശ്വത ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം!

ദാദാശ്രീ: അതെ, ആറ് ശാശ്വത ഘടകങ്ങളുണ്ട്, ലോകം തന്നെ ഈ ആറ് ഘടകങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമാണ്. ഞാൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് പരമമായ വസ്തുതയാണ്. ഈ വസ്തുതയ്ക്ക് കൂടുതൽ ഊന്നൽ ആവശ്യമില്ല. ഇത് ബുദ്ധിയുടെ (ബുദ്ധി) വിഷയവുമല്ല. ഇത് ബുദ്ധിക്ക് അപ്പുറമാണ്; അതുകൊണ്ട് ഇതിന് കൂടുതൽ അരിച്ചെടുക്കൽ ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് ശാശ്വതമായി എഴുതാൻ താൽപ്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യാം, ഒരു വൈരുദ്ധ്യവും ഉണ്ടാകില്ല. മറ്റെല്ലാ ചർച്ചകളും അപൂർണ്ണമാണ്; ഒരു വ്യക്തി ഒരു നിശ്ചിത ബിന്ദു വരെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ അതിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിനപ്പുറം കണ്ട ആരോ അത് വരെ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് പൂർണ്ണമായി കണ്ടതിന് ശേഷമുള്ള ദർശനമാണ്, ഇത് വിതരാഗികളുടെ (പൂർണ്ണമായ പ്രബുദ്ധരായ ഭഗവാന്മാരുടെ) വീക്ഷണം (ദർശൻ) ആണ്!

23. അഞ്ച് പ്രധാന വ്രതങ്ങൾ പോലും ലോകസത്യമാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: വിശുദ്ധ വേദഗ്രന്ഥകാരന്മാർ സത്യത്തെ അഞ്ച് പ്രധാന വ്രതങ്ങളിൽ ഒന്നായി (*മഹാവ്രത്*) പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്! അപ്പോൾ അത് ഏത് സത്യത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ലൗകിക സത്യം (വ്യവഹാർ സത്യ) ! യഥാർത്ഥ (നിശ്ചയ്) വീക്ഷണകോണിൽ, എല്ലാം തെറ്റാണ്!

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ഈ ആളുകളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, സത്യത്തിന്റെ (*സത്യ മഹാവ്രത്*) ഈ പ്രധാന പ്രതിജ്ഞയിൽ കൃത്യമായി എന്താണ് രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: അത്, സത്യമായി (*സത്യ*) കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. അസത്യം (*അസത്യ*) ആളുകൾക്ക് ദുരിതം കൊണ്ടുവരുന്നു.

24. ലൗകിക മതങ്ങൾ മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള പാതയല്ലേ?

അത് പോലെ, ഈ സത്യവും അസത്യവും മോക്ഷത്തിന് ഒട്ടും ബാധകമല്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ പാതയിലാണ്, ഇത് പുണ്യ കർമ്മവും പാപ കർമ്മവും (*പുണ്യ-പാപ്*) ആണെന്ന് കാണിക്കുന്നത്; ഇവയാണ് ഉപാധികൾ. നിങ്ങൾ പുണ്യ കർമ്മം സൃഷ്ടിച്ചാൽ, ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് മുക്തിയുടെ പാതയിലേക്ക് മുന്നേറാൻ കഴിയും. എങ്ങനെയാണ് ഒരാൾക്ക് മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് മുന്നേറാൻ കഴിയുക? വീട്ടിലിരുന്ന് ഒരാൾക്ക് തയ്യാറായ ഭക്ഷണം ലഭിക്കുമ്പോൾ, അവൻ മോക്ഷത്തിലേക്ക് മുന്നേറും, അല്ലേ? ദിവസം മുഴുവൻ അദ്ധ്വാനിച്ചാൽ അയാൾക്കെങ്ങനെ സാധിക്കും? അതുകൊണ്ടാണ് ആളുകൾ പുണ്യ കർമ്മത്തെ വാഴ്ത്തുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ, മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള വഴി സ്വാഭാവികവും നേരായതും എളുപ്പവുമാണ്. മറ്റെ വഴി 'ബന്ധം' കൊണ്ട് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഇവിടെ, മോക്ഷത്തിന്റെ പാതയിൽ, 'ബന്ധമില്ല'!

ചോദ്യകർത്താവ്: അതിനാൽ, എല്ലാ ലോകമതങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടും, ഒരാൾ മുക്തിയുമായി ബന്ധം നേടുന്നതിന് അടുത്തെങ്ങും എത്തിയിട്ടില്ല.

ദാദാശ്രീ: മോക്ഷത്തെക്കുറിച്ച് പറയുക പോലും ചെയ്യരുത് ! അറിവില്ലായ്മ (*അജ്ഞാൻ*) കൊണ്ട് എത്ര കഷ്ണങ്ങൾ (ലയേഴ്സ്) ഉണ്ടാക്കിയാലും വെളിച്ചം ഉണ്ടാകില്ല. ഒരു കഷ്ണം (ലയർ) പോലും വെളിച്ചം ഉൾക്കൊള്ളില്ല, അല്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല.

ദാദാശ്രീ: ഒരു ഉരുളക്കിഴങ്ങ് അരിഞ്ഞാൽ ഉള്ളി കഷ്ണങ്ങൾ കാണുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല, അവയെല്ലാം ഉരുളക്കിഴങ്ങിന്റെ കഷ്ണങ്ങളായിരിക്കും.

ദാദാശ്രീ: അതുപോലെ, ആളുകൾ 'വാട്ടിമാറ്റുന്നത് (അരിഞ്ഞുതള്ളുന്നത്)' തുടരുന്നു, 'ഒരുപക്ഷേ ഇപ്പോൾ വെളിച്ചം വരും, ഇപ്പോൾ അത് വരും.' എന്ന് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട്. പക്ഷേ കഷ്ടം, വരില്ല. എന്തെന്നാൽ അവ അറിവില്ലായ്മയുടെ കഷ്ണങ്ങളാണ്! വ്യർത്ഥമായ പരിശ്രമത്തിലൂടെ അനന്തമായ ജീവിതങ്ങൾ (ജന്മങ്ങൾ) നിങ്ങൾ ചെലവഴിക്കും. തലകീഴായി തൂങ്ങി സമയം ചിലവഴിച്ചാലും എങ്ങും എത്തില്ല. ആ പാത സ്വയം പ്രാപിച്ചവർക്കേ നിങ്ങളെ അതിൽ എത്തിക്കാൻ കഴിയൂ. പരിചയമുള്ളവർ മാത്രമേ നിങ്ങളെ ആ വഴിയിൽ എത്തിക്കൂ. അത്തരം വിദഗ്ധർ ചുറ്റും ഇല്ല. നേരെമറിച്ച്, വഴിതെറ്റുന്നതിൽ വിദഗ്ധരായവരുണ്ട്, അവർ അത് ചെയ്യാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു!

25. എന്താണ് സത്യം? എന്താണ് അസത്യം?

ചോദ്യകർത്താവ്: സത്യവും (*സച്ചാ*) നുണയും (*ജൂട്ടാ*) തമ്മിൽ എത്രമാത്രം വ്യത്യാസമുണ്ട്?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ ആർക്കെങ്കിലും 500 രൂപ കൊടുത്തിട്ട്, "ഞാൻ നിനക്ക് കുറച്ച് പണം തന്നിരുന്നു" എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുമ്പോൾ, "നീ ഒന്നും തന്നിട്ടില്ല" എന്ന് അവൻ കള്ളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് തോന്നും? നിങ്ങൾക്ക് വേദനിക്കുമോ ഇല്ലയോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് വേദനിക്കും.

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ കള്ളം പറയുന്നത് തെറ്റാണെന്നും അത് വേദനാജനകമാണെന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, അത് ശരിയാണ്.

ദാദാശ്രീ: അവൻ സത്യം പറഞ്ഞാൽ അത് നിങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കില്ലേ? അതിനാൽ, സത്യമായത് സന്തോഷവും അസത്യം ദുരിതവും നൽകും. അതിനാൽ, സത്യത്തിന് മൂല്യമുണ്ടാകും, അല്ലേ? സത്യമായതിന് മാത്രമേ മൂല്യമുള്ളൂ. നുണക്ക് എന്ത് മൂല്യമുണ്ട്? നുണയായത് വേദനാജനകമാണ്!

26. അതും, സത്യം പ്രയോജനകരവും ഹ്രസ്വവും സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതും ആയിരിക്കണം

നിങ്ങൾ സത്യത്തെ പ്രയോജനകരമായ (*ഹിത്*), സുഖകരമായ (*പ്രിയ്*), ഹ്രസ്വമായ (*മിത്*) വിധത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യണം. നിങ്ങളുടെ ഉപഭോക്താക്കളിൽ ആരെങ്കിലും വന്നാൽ, അവന് ഇഷ്ടം തോന്നുന്ന രീതിയിൽ സംസാരിക്കുക, അവന് പ്രയോജനകരമായ രീതിയിൽ സംസാരിക്കുക, അവനോട് പ്രയോജനകരമായ രീതിയിൽ സംസാരിക്കുക. അവൻ വീട്ടിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ അയാൾക്ക് ഉപയോഗശൂന്യമായ ഒരു സാധനം വിൽക്കരുത്. "ഈ ഉൽപ്പന്നം നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമല്ല" എന്ന് നിങ്ങൾ അവനോട് മുൻകൂട്ടി പറയണം. "ഞാൻ ഇതുപോലെ സത്യം പറഞ്ഞാൽ എന്റെ ബിസിനസ്സ് എങ്ങനെ നടക്കും?" എന്ന് ആരെങ്കിലും വാദിച്ചേക്കാം. ഹേയ്, നിങ്ങൾ എന്ത് അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്? എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ് നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾ ജീവിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണ് നിങ്ങളുടെ ബിസിനസ്സ് നടക്കുന്നതും. എന്ത് അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ആളുകൾ രാവിലെ ഉണരുന്നത്? ആരെങ്കിലും ഉറക്കത്തിൽ മരിച്ചാലോ? രാവിലെ എഴുന്നേൽക്കാത്തവർ നിരവധിയാണ്! അത് എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ്? അതിനാൽ, പരിഭ്രാന്തരാകാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല. നിങ്ങളുടെ ബിസിനസ്സ് സത്യസന്ധതയോടെ നടത്തുക, അപ്പോൾ എന്ത് സംഭവിച്ചാലും ശരിയാണ്, എന്നാൽ മറ്റൊരു കണക്ക് തുടങ്ങരുത്.

സത്യസന്ധതയുള്ളവർക്കാണ് ദൈവികത (*ഐശ്വര്യ*) വരുന്നത്. സത്യത്തോടും മറ്റ് ഗുണങ്ങളോടും ഉള്ള വിശ്വസ്തത വികസിക്കുമ്പോൾ, ദൈവികത ഉടലെടുക്കുന്നു. ഐശ്വര്യ എന്നാൽ ഒരാൾ പരിശ്രമമില്ലാതെ എല്ലാം സ്വന്തമാക്കും.

27. അത്തരമൊരു വ്യക്തിയെ ആരാണ് വിശ്വസിക്കുക?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും കള്ളം പറയാറുണ്ടോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: മിക്കവാറും?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇല്ല, കുറച്ച് മാത്രം.

ദാദാശ്രീ: അൽപ്പം. കള്ളം പറഞ്ഞാൽ എന്ത് നാശമാണ് സംഭവിക്കേണ്ടത്? ആളുകൾക്ക് നിങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ആളുകൾ ഒരിക്കലും നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കില്ല!

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റുള്ളവർ അത് അറിയുന്നില്ല എന്ന ധാരണയോടെയാണ് ഒരാൾ നുണ പറയുന്നത്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, അങ്ങനെയായിരിക്കാം, പക്ഷേ ആളുകൾക്ക് അത്തരമൊരു വ്യക്തിയിലുള്ള വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

നിങ്ങളെ ബോറിവലി റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്ക് അയച്ചുവെന്നും നിങ്ങൾ ഒരു സുഹൃത്തിനെ കാണുകയും അവനുമായി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് കരുതുക . ദാദാ എത്തിയോ എന്ന് പരിശോധിക്കാനാണ് നിങ്ങളെ അയച്ചത്, ദാദാ അഞ്ച് മണിക്ക് എത്തണം. അതിനാൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങിവന്ന് "ദാദാ വന്നതായി തോന്നുന്നില്ല" എന്ന് എല്ലാവരോടും പറയുക" എന്നാലോ, ഞാൻ ഇതിനകം *സത്സംഗത്തിൽ* (ആത്മീയ പ്രഭാഷണം) ഇരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കുന്നു, അതിനാൽ അവർക്ക് നിങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം നഷ്ടപ്പെടും. ആ വിശ്വാസം പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ഒരു വ്യക്തിക്ക് അവന്റെ മൂല്യം നഷ്ടപ്പെടും.

ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോട് കള്ളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം, 'ഇയാൾ അത്തരം നുണകൾ പറയുമ്പോൾ എനിക്ക് വേദന തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ മറ്റൊരാളോട് കള്ളം പറഞ്ഞാൽ, ആ വ്യക്തിക്ക് എന്ത് വേദന അനുഭവപ്പെടും?' ഇത് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായി, അല്ലേ? ? അതോ മനസ്സിലായില്ലേ?

28.... അപ്പോൾ സിഗ്നലിന്റെ ഊർജ്ജം ഇല്ലാതാകുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉപജീവനത്തിനായി മോഷ്ടിക്കുകയോ പോക്കറ്റടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്ക്, അവരുടെ ഉള്ളിലെ ആത്മാവ് അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും സൂചന നൽകുന്നില്ലേ?

ദാദാശ്രീ: അത് ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ സൂചന നൽകും. ആത്മാവ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിൽ ഇടപെടുന്നില്ല. ഒരാൾക്ക് ഒന്നോ

രണ്ടോ തവണ ഉള്ളിൽ നിന്ന് സൂചന ലഭിക്കും, 'ഇത് ചെയ്യാൻ പാടില്ല' എന്ന്. എന്നിരുന്നാലും, ഒരിക്കൽ ഈ സൂചന അവഗണിക്കപ്പെട്ടാൽ, ഒന്നും സഹായിക്കില്ല. ഒരിക്കൽ അവഗണിച്ചാൽ, സൂചനയുടെ ശക്തി ഫലപ്രദമല്ലാതാകുന്നു. സൂചന നൽകിയിട്ടും കാർ മുന്നോട്ട് പോയി ക്രോസ് ചെയ്താൽ, സൂചന` ഫലപ്രദമല്ലാതാകും. സൂചന നൽകുന്നതിന് മുമ്പ് അത് കടന്നുപോയാൽ അത് വേറെ കാര്യം.

ചോദ്യകർത്താവ്: സത്യസന്ധരായ ആളുകൾ എന്തിനാണ് ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്, അതേസമയം സത്യസന്ധതയില്ലാത്ത ആളുകൾ, മോശം പെരുമാറ്റത്തിലോ അഴിമതിയിലോ ഏർപ്പെടുന്നവർ, സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

ദാദാശ്രീ: സത്യസന്ധനായ ഒരാൾ പോക്കറ്റടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ഉടൻ പിടിക്കപ്പെടും. അതേസമയം, സത്യസന്ധത ഇല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തി തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ പിടിക്കപ്പെടാതെ കടന്നുപോകും! പ്രകൃതി അവനെ സഹായിക്കുന്നു, അത് ആദ്യത്തെയാളെ സഹായിക്കുന്നില്ല, അത് അവനെ പിടിപ്പിക്കും! ഇതിന് പിന്നിലെ കാരണം എന്താണെന്നാണ് താങ്കൾ കരുതുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അയാൾക്ക് തെറ്റൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തത് കൊണ്ടാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, പ്രകൃതി അവനെ ഒരു ഉയർന്ന ജീവിതത്തിലേക്ക് (*ഗതി*) കൊണ്ടുപോകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അതിനാൽ അത് അവനെ ഇടറി ഭയപ്പെടുത്തി വരിയിൽ നിർത്തുന്നു. അതേസമയം, മറ്റെയാളെ താഴ്ന്ന ജീവിതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ പോകുന്നു. അതിനാൽ ആ ദിശയിൽ അവനെ നിരന്തരം സഹായിക്കുന്നു. നിനക്ക് ഇത് മനസ്സിലായില്ലേ? നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തത ലഭിച്ചോ ഇല്ലയോ? അപ്പോൾ വളരെ നന്നായി!

29. പുണ്യ കർമ്മം - പാപ കർമ്മം ഈ രീതിയിൽ വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: ചിലർക്ക്, അവർ ഒരു നുണ പറയുമ്പോൾ പോലും, അത് സത്യമായി വിൽക്കപ്പെടുന്നു, മറ്റ് ചിലർക്ക്, അവർ

സത്യം പറയുമ്പോൾ പോലും, അത് ഒരു നുണയായി വിൽക്കപ്പെടുന്നു. എന്തൊരു പ്രഹേളികയാണത്?

ദാദാശ്രീ: അത് അവരുടെ പാപ കർമ്മത്തിനും (*പാപ്*) പുണ്യ കർമ്മത്തിനും (*പുണ്യ*) അനുസൃതമായി സംഭവിക്കുന്നു. ഒരാളുടെ പാപ കർമ്മം പ്രകടമാകുമ്പോൾ, അവൻ സത്യം പറഞ്ഞാലും അത് നുണയായി കണക്കാക്കും. ഒരാളുടെ പുണ്യം പ്രകടമാകുമ്പോൾ, അവന്റെ നുണ സത്യമായി ആളുകൾ അംഗീകരിക്കും; എത്ര കള്ളം പറഞ്ഞാലും അവൻ രക്ഷപ്പെടും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ അത് അദ്ദേഹത്തിന് ദോഷകരമല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: തീർച്ചയായും ദോഷമുണ്ട്, പക്ഷേ അടുത്ത ജന്മത്തിന്. ഈ ജന്മത്തിൽ, അവൻ തന്റെ മുൻ ജന്മത്തിന്റെ ഫലം [ഭൂതകാല കാരണങ്ങളുടെ ഫലം] കൊയ്യുന്നു. അവൻ പറയുന്ന നുണകളുടെ ഫലം അടുത്ത ജന്മത്തിൽ അവൻ കൊയ്യുകയും ചെയ്യും. നിലവിൽ വിത്ത് പാകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ലോകം പ്രവർത്തിക്കുന്ന രീതിയിൽ അസ്വാഭാവികമായി ഒന്നുമില്ല, എന്തും ചെയ്യും!

30. അവിടെ അഭിപ്രായം മാറ്റുക

ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ദിവസം മുഴുവൻ ഒരു കർമ്മം ബന്ധിക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ ഇന്ന് എന്ത് കർമ്മമാണ് ബന്ധിച്ചത്? നിങ്ങൾ എന്ത് ബന്ധിച്ചാലും അത് നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അത് നിങ്ങളുടെ ബാധ്യതയാണ്. അതിൽ ദൈവത്തിന് ഒരു തരത്തിലുള്ള ബാധ്യതയുമില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ ഒരു നുണ പറയാൻ ഇടയായാൽ, കർമ്മം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: തീർച്ചയായും! എന്നാൽ നുണ പറയുക എന്ന യഥാർത്ഥ പ്രവർത്തനത്തേക്കാൾ, നുണ പറയാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യം (ഭാവ്) കൂടുതൽ കർമ്മത്തെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. കള്ളം പറയുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ കർമ്മത്തിന്റെ (കർമ്മഫൽ) ഫലമാണ്. കള്ളം പറയാനുള്ള ഉദ്ദേശം, കള്ളം പറയാനുള്ള ദൃഢനിശ്ചയം, അതാണ് കർമ്മത്തെ ബന്ധിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ? ഈ

പ്രസ്താവന നിങ്ങളെ സഹായിക്കുമോ? ഏത് വിധത്തിൽ അത് നിങ്ങളെ സഹായിക്കും?

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ കള്ളം പറയുന്നത് നിർത്തണം.

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, ഒരു നുണ പറയണമെന്ന ആഗ്രഹം ഉണ്ടെന്ന അഭിപ്രായം നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഉപേക്ഷിക്കണം. നിങ്ങൾ അവസാനം ഒരു നുണ പറയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കണം, എന്തുചെയ്യും! ഞാൻ ഇങ്ങനെ കള്ളം പറയരുത്.' നുണകൾ പറയുന്നത് നിർത്താൻ കഴിയില്ല, എന്നിരുന്നാലും അതിന്റെ പിന്നിലെ അഭിപ്രായം എങ്കിലും നിർത്താം. 'ഇന്നുമുതൽ ഞാൻ കള്ളം പറയില്ല. ഒരു നുണ പറയുന്നത് ഒരു വലിയ ലംഘനമാണ്. അത് അങ്ങേയറ്റം വേദനാജനകമാണ്, നുണ പറയുന്നത് തന്നെ ബന്ധനമാണ്.' നിങ്ങൾ അത്തരമൊരു അഭിപ്രായം രൂപപ്പെടുത്തിയാൽ, നുണ പറയുന്നതിന്റെ ലംഘനം/അബദ്ധം അവസാനിക്കും. നിങ്ങൾ ഈ ഉദ്ദേശം നിർത്താത്തിടത്തോളം കാലം അതിന്റെ പ്രതികരണങ്ങൾ നിലനിൽക്കും. അത്രയും കർമ്മ കണക്ക് നിങ്ങൾക്ക് വരും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കള്ളം പറയാൻ നിർബന്ധിതരാകും, അതിനായി നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കണം. ഇപ്പോൾ പശ്ചാത്തപിച്ചാലും കള്ളം പറഞ്ഞതിന്റെ കർമ്മഫലം വരും. അതും സഹിക്കണം. ആളുകൾ നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടന്ന് നിങ്ങളെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തും, "ഇത്രയും വിദ്യാസമ്പന്നനായ ചന്ദുഭായിക്ക് എങ്ങനെ ഇത്തരത്തിൽ കള്ളം പറയാൻ കഴിയും? അവൻ അങ്ങനെ (നുണയൻ) ആയി മാറുകയാണോ?" അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അതിനായി പശ്ചാത്തപിച്ചാലും. മാനഹാനിയുടെ ഫലം നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾ ആദ്യം മുതൽ വെള്ളം നിർത്തുകയാണെങ്കിൽ, കാരണങ്ങൾ നിർത്തിയാൽ, കാരണങ്ങളുടെ ഫലമോ അതിന്റെ ഫലമോ ഉണ്ടാകില്ല.

അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളോട് എന്താണ് പറയുന്നത്? നിങ്ങൾ ഒരു നുണ പറഞ്ഞോക്കാം, പക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് അതിനോട് എതിർപ്പാണ്, അല്ലേ, 'കള്ളം പറയാൻ പാടില്ല എന്ന്.' അതിനാൽ,

നിങ്ങൾ കള്ളം പറയാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് തീരുമാനിച്ചു. നുണ പറയുന്നത് സ്വീകാര്യമാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായമില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ബാധ്യത അവസാനിക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: നുണ പറയുന്ന ഒരു ശീലം വളർത്തിയെടുത്ത ഒരാൾക്ക് എന്ത് ചെയ്യാൻ കഴിയും?

ദാദാശ്രീ: അപ്പോൾ അവൻ പ്രതിക്രമണം (ഏറ്റുപറച്ചിൽ, ക്ഷമാപണം, തെറ്റ് ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാനുള്ള ദൃഢനിശ്ചയം

എന്നിവയിലൂടെ തെറ്റ് തിരുത്താനുള്ള കൃത്യമായ മാർഗ്ഗം) ഒരു ശീലമാക്കണം. അവൻ പ്രതിക്രമണം ചെയ്താൽ പിന്നെ അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ‘നമ്മുടേതാണ്’ .

അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം മാറ്റുക! ഒരു നുണ പറയുന്നത് നിങ്ങളുടെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണ്. നുണ പറയുന്നത് നിങ്ങളുടെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് തുല്യമാണെന്ന് നിങ്ങൾ തീരുമാനിക്കണം. അതേ സമയം സത്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ശഠിക്കരുത്.

31. ഫലത്തിൽ നുണകൾ; ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ സത്യം

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു ബിസിനസ്സ് നടത്തുമ്പോൾ, നമ്മൾ ആരോടെങ്കിലും പറയുക, "എന്റെ സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കൂ, അതിൽ നിന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്ന് മുതൽ രണ്ട് ശതമാനം വരെ കമ്മീഷൻ തരാം." അത് തീർച്ചയായും അധാർമ്മികമാണ്, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് സംഭവിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമാണോ അല്ലയോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ഇഷ്ടപ്പെടുക എന്നത് മറ്റൊരു ചോദ്യമാണ്. എന്നാൽ ലൗകികമായ ഇടപെടലുകൾക്കായി, നമുക്ക് ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിലും ചില ആചാരങ്ങൾ അവലംബിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ദാദാശ്രീ: അതെ. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യേണ്ടതിനാൽ, അത് നിർബന്ധമാണ്. അപ്പോൾ ഇതിൽ നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം എന്താണ്? നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യണോ വേണ്ടയോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ താൽപ്പര്യമില്ല, പക്ഷേ ഞാൻ അത് ചെയ്യണം.

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ അത് നിർബന്ധമായും ചെയ്യണം; അതിനായി നീ പശ്ചാത്തപിക്കണം. "എനിക്ക് ഇത് ചെയ്യാൻ താൽപ്പര്യമില്ലെങ്കിലും എനിക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അര മണിക്കൂർ ഇരുന്ന് പശ്ചാത്തപിക്കണം. നിങ്ങൾ പശ്ചാത്താപം പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് മോചിതരാകുന്നു. അത് പോലെ, നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെങ്കിലും, നിങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതരായതിന് നിങ്ങൾ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. പലരും പറയും, ‘‘ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തും ശരിയാണ്. ഇത് ചെയ്യേണ്ട ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗമാണിത്.’’ അതിനാൽ, അതിൻ്റെ പ്രതികൂല ഫലങ്ങൾ അവർ അഭിമുഖീകരിക്കും. അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നവരുണ്ട്! നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ താരതമ്യേന ഭാരം കുറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾക്ക് പശ്ചാത്താപം അനുഭവപ്പെടുന്നത്. പൊതുവെ ആളുകൾക്ക് പശ്ചാത്താപം പോലും തോന്നാറില്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നിട്ടും നമ്മൾ ദിവസവും തെറ്റ് ചെയ്യാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ്.

ദാദാശ്രീ: ഇത് തെറ്റ് ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നമല്ല. നിങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന പശ്ചാത്താപം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യമാണ്. ചെയ്തത് ചെയ്തു. ഇന്ന് അത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഡിസ്ചാർജിന്റെ രൂപത്തിലാണ്, ഡിസ്ചാർജ് എന്നതിൽ ആർക്കും സ്വാധീനമില്ല. ഡിസ്ചാർജ് എന്നാൽ ഫലങ്ങൾ സ്വാഭാവികമായി പുറത്തുവരുന്നു എന്നാണ്. പിന്നെ ചാർജ്ജിന്റെ അർത്ഥമെന്താണ്? അതോടൊപ്പം സ്വന്തം ഉദ്ദേശവും (ഭാവ്) ഉണ്ടായിരിക്കണം. പലരും തെറ്റ് ചെയ്യുന്നു എന്നിട്ടും ഉള്ളിലെ ഉദ്ദേശം, 'ഞാൻ ചെയ്യുന്നതെന്തും ശരിയാണ്.' അതിനാൽ ഈ ആളുകൾ നശിച്ചുവെന്ന് കരുതുക. എന്നാൽ ഈ പശ്ചാത്താപം അനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് ഈ തെറ്റുകൾ ഇല്ലാതാകും.

32. രണ്ടാം നിരയിലെ കൊള്ളക്കാർ

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നുണ പറയാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്ന ചില സാഹചര്യങ്ങളുണ്ട്. അപ്പോൾ നമ്മൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കള്ളം പറയുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്, ചിലയിടങ്ങളിൽ സത്യം പറയുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്. നാം സംയമനം പാലിക്കുന്നതിൽ മാത്രമാണ് ദൈവം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് (*സൈയം*). നിങ്ങൾ ആരെയും ദ്രോഹിക്കുന്നില്ല എന്നാണ് *സൈയം* അർത്ഥമാക്കുന്നത്, അല്ലേ? കള്ളം പറഞ്ഞ് ആരെയും വേദനിപ്പിക്കരുത്.

പല നിയമങ്ങളും ശാശ്വതവും പല നിയമങ്ങളും താൽക്കാലികവുമാണ്. ആളുകൾ താൽക്കാലിക നിയമങ്ങളെ ശാശ്വത നിയമങ്ങളാക്കി മാറ്റുകയും ഇത് വലിയ പ്രതിസന്ധിക്ക് കാരണമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. താത്കാലിക നിയമങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി ഒരാൾ തന്റെ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെടണം; രാത്രി മുഴുവൻ ഇരിക്കാൻ ഒരാൾക്ക് കഴിയുമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നമ്മൾ എങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ ലൗകിക ഇടപെടലുകൾ നടത്തുന്നത്?

ദാദാശ്രീ: ആസക്തി-വെറുപ്പ് (*വിഷമത*) ഉണ്ടാകരുത്. സമചിത്തതയോടെ പരിഹരിക്കുക. എവിടെ നിന്നാണോ നിങ്ങളുടെ ജോലി ചെയ്യിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് , ആ സ്ഥലത്തെ മാനേജർ നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, "എനിക്ക് 10,000 രൂപ തരൂ, അപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് 500,000 രൂപയുടെ ചെക്ക് തരാം." ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ധാർമ്മിക ബിസിനസ്സിൽ എത്ര ലാഭം ഉണ്ടായിരിക്കണം? 500,000 രൂപയിൽ 200,000 നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പണമാണ്, ബാക്കി 300,000 മറ്റുള്ളവരുടേതാണ്, അപ്പോൾ അവരുടെ പണത്തിനായി അവരെ കാത്തിരിപ്പിക്കുന്നത് ന്യായമാണോ? അതിനാൽ നിങ്ങൾ മാനേജരോട് പറയണം, "സർ, എനിക്ക് ലാഭമൊന്നും ബാക്കിയില്ല." ഈ രീതിയിൽ അയാളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും 5,000 കൊണ്ട് അത് പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യുക. അയാൾ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഒടുവിൽ അയാൾക്ക് 10,000 കൊടുത്ത് നിങ്ങളുടെ ചെക്ക് എടുക്കുക.

ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ, 'ഈ കൊള്ളയടിക്ക് ഞാൻ എങ്ങനെ നിന്നുകൊടുക്കും?' പിന്നെ തങ്ങളുടെ പണത്തിനായി കാത്തിരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ആരാണ് ഉത്തരം നൽകുക? അവർ നിങ്ങളെ ശപിക്കും! ഇത് മനസ്സിലാക്കുക, നിലവിലെ സമയം മനസ്സിലാക്കുക, അതിനനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക!

കൈക്കൂലി കുറ്റമല്ല. ഏതൊക്കെ സമയത്തു നിങ്ങളുടെ വഴി വരുന്ന എന്തൊക്കെ ലൗകിക ഇടപെടലുകളോട് എങ്ങനെ പൊരുത്തപ്പെടണമെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ല എന്നതാണ് കുറ്റം. ഇനി ഇതിൽ എത്രപേർ ഉറച്ചുനിൽക്കും? ആളുകൾ നിങ്ങളെ ശപിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം, നിങ്ങൾക്ക് ബാങ്കിൽ പണവും ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് അഡ്ജസ്റ്റ് ചെയ്യാൻ കഴിയും എന്നതാണ് സത്യം, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് [സത്യത്തിൽ] പിടിച്ചുനിൽക്കാം സാധിക്കും. എന്നാൽ അത് ബാങ്ക് ബാലൻസിൻ്റെ അപ്പുറത്തേക്ക് പോകുകയും, മറ്റുള്ളവർ നിങ്ങളെ ശപിക്കുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തുചെയ്യണം? നീ എന്ത് ചിന്തിക്കുന്നു?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, അത് ശരിയാണ്.

ദാദാശ്രീ: എന്റെ ബിസിനസ്സിൽ, ഞാൻ എന്റെ തൊഴിലാളികളോട് പറയുമായിരുന്നു, "നീ പോയി അവനു പണം കൊടുക്ക്. നമ്മൾ മോഷ്ടിക്കുകയോ അങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്യുകയോ ചെയ്യില്ല, എന്നാലും പോയി പണം അവനു കൊടുക്കുക.' എന്നാൽ നല്ലവരായ നമുക്ക് വേണ്ടിയല്ല, മറ്റുള്ളവരുടെ പണത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ഓട്ടം. അതുകൊണ്ട് കൈക്കൂലി കൊടുക്കുന്നത് ഒരു കുറ്റമായി ഞാൻ പരാമർശിക്കുന്നില്ല. തൻറെ സാധനങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുതന്ന വ്യക്തിക്ക്, കൃത്യസമയത്ത് പണം നൽകാത്തതാണ് കുറ്റം.

ചില തട്ടിപ്പുകാർ നിങ്ങളെ കുറച്ച് പണത്തിനായി പിടിച്ചാൽ, നിങ്ങൾ അത് അവർക്ക് നൽകുമോ ഇല്ലയോ? അതോ ശരിയായ കാര്യം ചെയ്യുന്നതിനായി നിങ്ങൾ അത് നൽകാതിരിക്കുമോ ?

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ അത് അവർക്ക് നൽകണം.

ദാദാശ്രീ: എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അത് അവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്? പിന്നെ ഇവിടെ കൊടുക്കാത്തത് എന്ത് കൊണ്ട്? ഇവർ രണ്ടാം നിര കൊള്ളക്കാരാണ്. ഇവർ രണ്ടാം നിരയിലെ കൊള്ളക്കാരാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നില്ലേ?

ചോദ്യകർത്താവ്: ആ തെമ്മാടികൾ നിങ്ങൾക്ക് നേരെ തോക്ക് ചൂണ്ടുന്നു, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇവർ മറ്റൊരു തോക്ക് കാണിക്കുന്നു. അവരും ഭയം ജനിപ്പിക്കുന്നു , അല്ലേ അവർ, 'ഇനി ഒരു മാസത്തേക്ക് ഞാൻ ഈ ചെക്ക് നിങ്ങൾക്ക് കൈമാറില്ല!' എന്നിരുന്നാലും, വാക്കാലുള്ള അധിക്ഷേപം ലഭിക്കാത്തിടത്തോളം കാലം പിടിച്ചുനിൽക്കുകയും അതിനുശേഷം കൈക്കൂലി നൽകാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനുപകരം, വാക്കാലുള്ള അധിക്ഷേപം പോലും സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, ദൈവം പറഞ്ഞു, "പാറയുടെ അടിയിൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ കൈ പുറത്തെടുക്കുക.". നിങ്ങളുടെ കൈ താഴെ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. പാറയ്ക്ക് ഒന്നും നഷ്ടപ്പെടാനില്ല, പക്ഷേ നിങ്ങളുടെ കൈ ഒടിഞ്ഞേക്കാം. നിങ്ങൾ എന്ത് ചിന്തിക്കുന്നു?

ചോദ്യകർത്താവ്: തികച്ചും ശരിയാണ്

ദാദാശ്രീ: ഇപ്പോൾ ആരാണ് നിങ്ങളെ ഇങ്ങനെയൊരു ഭ്രാന്ത് പഠിപ്പിക്കുക? ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ ഇങ്ങനെ ഒരു കാര്യം പഠിപ്പിക്കുമോ? എല്ലാവരും സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു. ഏയ്, ഇതല്ല സത്യം. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു താൽക്കാലിക സത്യമാണ്, ഇത് ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. അതെ, അക്രമം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, ആ പ്രക്രിയയിൽ ആർക്കെങ്കിലും പരിക്കേറ്റാൽ, ആരുടെയെങ്കിലും ജീവൻ അപകടത്തിലാണെങ്കിൽ, അത് സംഭവിക്കാൻ പാടില്ല.

ഒരു വശത്ത്, കടം കൊടുക്കുന്നവർ അവരുടെ പണം ചോദിച്ചു മടുത്തു, മറുവശത്ത്, "പതിനായിരം തന്നില്ലെങ്കിൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ചെക്ക് കൈമാറില്ല" എന്ന അന്ത്യശാസനവും മാനേജർ നൽകിയിട്ടുണ്ട്."

അതിനാൽ ഇവർ രണ്ടാം നിരയിലെ കൊള്ളക്കാരാണ്! ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട തെമ്മാടികളാണ്, അവർ ശുദ്ധീകരിക്കാത്ത തെമ്മാടികളാണ്! ഇവർ പരിഷ്കൃതരായ തെമ്മാടികളാണ്, അവർ അപരിഷ്കൃതരായ തെമ്മാടികൾ!

33.സത്യം തെളിയിക്കുന്നതിൽ, അത് അസത്യമായി മാറുന്നു

ചോദ്യകർത്താവ്: സത്യം സത്യമാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ, ആ ശ്രമത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, അത് അസത്യമായി മാറുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ സംസാരവും, സത്യത്തിനും അസത്യത്തിനും അതീതമാണ്. നിങ്ങൾ അതിനെ സത്യമായി നിർവചിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയും, നിങ്ങൾ അത് അസത്യമാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയും ചെയ്യാം. ഏതായാലും പിടിവാശിയോടെ സംസാരിക്കാനും കഴിയില്ല. നിർബന്ധത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നത് വിഷമാണ്! അതിരുകടന്നാൽ അത് അസത്യമാണെന്നും നിർബന്ധമില്ലാഞ്ഞാൽ അത് സത്യമാണെന്നും വേദഗ്രന്ഥകർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ സത്യം സത്യമാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അത് അസത്യമായി മാറും. അത്തരമൊരു ലോകത്ത് സത്യം തെളിയിക്കാൻ നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുകയാണ്!

അതിനാൽ, സത്യത്തിന്റെയും അസത്യത്തിന്റെയും തർക്കം മാറ്റിവയ്ക്കുക. തർക്കിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ കോടതിയെ സമീപിക്കും. ഞങ്ങളാകട്ടെ കോടതിയിൽ ഇരിക്കുന്നില്ല. നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട ഒരേയൊരു കാര്യം, ആർക്കും പരിക്ക് ഏൽക്കില്ല എന്നതാണ്. നിങ്ങൾ സത്യം പറയുമ്പോൾ ആരെയെങ്കിലും വേദനിപ്പിച്ചാൽ, എങ്ങനെ സംസാരിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ല.

34. സത്യത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ സത്യം ഉചിതമാണ്

അത് പോലെ, എല്ലായിടത്തും സത്യത്തിന്റെ ആവശ്യകതയുണ്ട്; സത്യമുള്ളിടത്ത് വിജയമുണ്ട്. എന്നാൽ സത്യം

സത്യത്തിന്റെ രൂപത്തിലായിരിക്കണം, അത് അതിന്റെ നിർവചനത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിലായിരിക്കണം.

ആളുകൾ തങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. എന്നാൽ സത്യം സത്യമാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ പോകരുത്. ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ സത്യത്തെ എതിർക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടേത് സത്യമല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക; അതിനു പിന്നിൽ ചില കാരണങ്ങളുണ്ട്. അപ്പോൾ എന്തിനെയാണ് സത്യം എന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയുക? എപ്പോഴാണ് സത്യത്തെ സത്യമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയുക? പരിഗണിക്കേണ്ടത് സത്യത്തെ മാത്രമല്ല; അതിൽ നാല് ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അത് സത്യസന്ധമായിരിക്കണം (*സത്യ*), അത് സന്തോഷം (*പ്രിയ്*) ഉള്ളതായിരിക്കണം , അത് പ്രയോജനപ്രദം (*ഹിത്*) ആയിരിക്കണം, അത് മിതമായത് (*മിത്*) ആയിരിക്കണം, അതായത് കുറച്ച് വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് പറയണം. അതുകൊണ്ട് ഈ നാലും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് സംസാരിച്ചാൽ അത് സത്യമാണ്, അല്ലാത്തപക്ഷം അസത്യമാണ്.

35. നഗ്നസത്യം അനുചിതമാണ്

നഗ്നസത്യം പറയുന്നത് വലിയ അപരാധമാണ്. കാരണം, പല സാഹചര്യങ്ങളിലും ലൗകികമായ ഇടപെടലിൽ ഉചിതമായ സത്യം മാത്രമേ പറയാൻ കഴിയൂ. ആരെയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന സംസാരം ശരിയോ സത്യമോ ആയി കണക്കാക്കില്ല. നഗ്നസത്യം പറയുക, സത്യം മാത്രം പറയുക എന്നർത്ഥം, അതും തെറ്റാണ്.

എന്താണ് നഗ്നസത്യമായി കണക്കാക്കുന്നത്? "നിങ്ങൾ എന്റെ അച്ഛന്റെ ഭാര്യയാണ്" എന്ന് അമ്മയോട് പറയുകയാണെങ്കിൽ. അത് ഉചിതമായിരിക്കുമോ? സത്യമാണെങ്കിലും നിന്റെ അമ്മ നിന്നെ ശപിക്കും, അല്ലേ? നിന്റെ അമ്മ എന്ത് പറയും? "വിഡ്ഢി, ഒരിക്കലും നിന്റെ മുഖം കാണിക്കരുത്, ബഫൂൺ!" “എന്നാൽ ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു, നിങ്ങൾ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭാര്യയാണ്. ഇത് എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ്! എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഈ രീതിയിൽ സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ല. അതുകൊണ്ട് നഗ്നസത്യം പറയരുത്.

36.സത്യം, പക്ഷേ അത് സന്തോഷപ്രദമായിരിക്കണം

അപ്പോൾ സത്യം എങ്ങനെ നിർവചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ? ലൗകിക സത്യം (വ്യവഹാർ സത്യ) എങ്ങനെയായിരിക്കണം? അത് എത്രത്തോളം ലൗകിക സത്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു? സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നത് സത്യമല്ല.സത്യം എന്നാൽ അത് ലൗകിക ഇടപെടലിൽ പൊതുവെ സ്വീകാര്യമായിരിക്കണം എന്നാണ് . അതും മറ്റേയാൾക്ക് സുഖമുള്ളതായിരിക്കണം.

ചിലർ പറയുന്നത് നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ, "ഹേയ്! അന്ധനായ മനുഷ്യാ, ഇവിടെ വരു! അന്ധൻ അത് ഇഷ്ടപ്പെടുമോ? ആരെങ്കിലും അവനോട് മാന്യമായി പറഞ്ഞാൽ, "സർ, നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചശക്തി എങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെട്ടു?" അപ്പോൾ അയാൾ മറുപടി പറയില്ലേ? പിന്നെ നമ്മൾ അയാളെ അന്ധൻ എന്ന് വിളിച്ചാലോ? അത്തരം സത്യം വേദനിപ്പിക്കും, അല്ലേ? ഇതൊരു ഉദാഹരണം മാത്രം. സത്യം സന്തോഷപ്രദമായിരിക്കണം.

അല്ലാത്തപക്ഷം, മറ്റുള്ളവർക്ക് ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത സത്യം സത്യമായി കണക്കാക്കില്ല. നിങ്ങൾക്ക് പ്രായമായ ഒരു സ്ത്രീയെ *'മാജി'/'അമ്മ'* '(പ്രായമായ ഒരു സ്ത്രീയെ ബഹുമാനിക്കുന്ന സംബോധന) എന്ന് വിളിക്കാം, എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവരെ ഒരു വൃദ്ധ എന്ന് വിളിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവർ പറയും, "നിങ്ങൾ എന്നെ ഒരു വൃദ്ധയെന്ന് വിളിക്കുന്നു!" ഇപ്പോൾ, അവർക്ക് എഴുപത്തിയെട്ട് വയസ്സ് പ്രായമായിരിക്കാം, പക്ഷേ വൃദ്ധ എന്ന് വിളിക്കുന്നത് അവർ ഇഷ്ടപ്പെടില്ല. എന്തുകൊണ്ട്? കാരണം അവർക്ക് അപമാനം തോന്നും. അതിനാൽ, "സ്വാഗതം, *മാജി / അമ്മ* " എന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ അവരെ '*മാജി / അമ്മ*' എന്ന് വിളിക്കണം. അത് ആകർഷകമായി തോന്നുകയും അത് അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർ പറയും, "മകനേ, നിനക്ക് കുറച്ച് വെള്ളം വേണോ? ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കുറച്ച് വെള്ളം കൊണ്ടുവരട്ടെ?" അതിനാൽ അവർ നിങ്ങളെ എളുപ്പത്തിൽ പരിചരിക്കും.

37. പ്രയോജനമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അത് സത്യമാകൂ

പിന്നെയും, സത്യം സന്തോഷകരമാകാൻ മാത്രമല്ല, അത് മറ്റൊരാൾക്ക് പ്രയോജനകരമാകാനും നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അത് മറ്റൊരാൾക്ക് ഉപയോഗപ്രദമാകണം, അപ്പോൾ അത് സത്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. മോഷ്ടിക്കുക, വഞ്ചിക്കുക, അതിനെ സത്യം എന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിയില്ല, കഴിയുമോ! അതുകൊണ്ട് സത്യം മാത്രം കാര്യമില്ല. അത് സത്യമായിരിക്കണം, മറ്റൊരാൾ അത് സന്തോഷകരമായി കാണണം [സത്യം എന്നതിനൊപ്പം,] മറ്റൊരാൾ അത് സന്തോഷകരമാണെന്ന് കണ്ടെത്തുന്ന വസ്തുതയുമായി ഇത് കൂട്ടിച്ചേർക്കണം. അത് സത്യമാണെങ്കിലും അത് സുഖകരമാണെങ്കിലും, അത് മാത്രം കാര്യമില്ല. അത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കണം.

അത് മറ്റൊരാൾക്ക് പ്രയോജനകരമല്ലെങ്കിൽ എന്ത് പ്രയോജനം? ഗ്രാമത്തിലെ കുളത്തിൽ വെള്ളം നിറയുകയും, ഒരു ചെറിയ കുട്ടിയോട് , "നോക്കൂ, കുളത്തിനരികിൽ ഒരു മന്ത്രവാദിനി താമസിക്കുന്നുണ്ട്, അവൾ മോശമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു" എന്ന്പ റയുകയും ചെയ്താൽ; ഏത് മാർഗത്തിലൂടെ ആണെങ്കിലും നിങ്ങൾ കുട്ടിയെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. അതിനാൽ ഇത് സത്യമല്ല, എന്നിരുന്നാലും അത് പ്രയോജനകരമാണ്. അതിനാൽ, അത് സത്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ സാധാരണയായി പ്രയോജനപ്രദമായത് സന്തോഷപ്രദമാണെന്നു ആളുകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ദാദാശ്രീ: ഇപ്പോൾ, എന്തെങ്കിലും പ്രയോജനകരമോ അല്ലയോ എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ പലപ്പോഴും തെറ്റാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ, നമ്മൾ പറയുന്നത് പ്രയോജനകരമായ എന്തെങ്കിലും ആണെന്ന് നമ്മൾ വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്നിട്ടും മറ്റേയാൾ അത് സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ഹേയ്, ഇത് പ്രയോജനകരമാണെന്ന ആശയം നിങ്ങൾക്ക് എവിടെ നിന്ന് ലഭിച്ചു? പ്രയോജനകരമായ ഒരു വാചകം നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഒരു പ്രയോജനകരമായ ചർച്ച എങ്ങനെയുള്ളതാണ്? നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളെ തല്ലിയാലും അവൻ

നിങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കും. ഉപകാരപ്രദമായ എന്തെങ്കിലും ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ആളെ, അയാൾ മറ്റൊരാളെ തല്ലിയാലും, മറ്റേയാൾ അവനെ ശ്രദ്ധിക്കും. അവൻ കേൾക്കുമോ ഇല്ലയോ? കാരണം, "അവൻ എന്റെ നല്ലതിന് വേണ്ടിയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്" എന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കും. അതിനാൽ, മറ്റുള്ളവർക്ക് സുഖകരമല്ലെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നത്, അല്ലെങ്കിൽ അവർ സുഖകരമായി കാണുന്നു എന്നിട്ടും പ്രയോജനകരമല്ല എങ്കിൽ , അതെല്ലാം വിലയില്ലാത്തവയാണ്.

38. സംക്ഷിപ്തമല്ലാത്ത സത്യം ആകർഷകമല്ല

ഇപ്പോൾ അതും പോരാ. ഒരു വ്യക്തി മൂന്നും ചെയ്തുവെന്ന് കരുതുക ; അവൻ സത്യം സംസാരിച്ചു, അവൻ സുഖകരമായി തോന്നുന്നവിധം സംസാരിച്ചു , പ്രയോജനകരമെന്നു തോന്നുന്ന വിധത്തിൽ സംസാരിച്ചു. എന്നാൽ നമ്മൾ അവനോട് പറയുന്നു, "ഇപ്പോൾ മതി, നിങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം എനിക്ക് മനസ്സിലായി. നിങ്ങൾ എനിക്ക് ഉപദേശം നൽകി, ഞാൻ അത് മനസ്സിലാക്കി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ പോകുന്നു." അപ്പോൾ അവൻ നമ്മളോട് എന്ത് പറയും? "ഇല്ല, നിങ്ങൾക്ക് പോകാൻ കഴിയില്ല. കാത്തിരിക്കൂ. ഞാൻ പറയുന്നതെല്ലാം കേൾക്കൂ. ഞാൻ പറയുന്നത് കേട്ടാൽ മതി."അപ്പോൾ അത് അസത്യമായി മാറുന്നു. അതിനാൽ അത് ഹ്രസ്വം (*മിത്*) ആയിരിക്കണമെന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. *മിത്* എന്നാൽ അത് പരിധിക്കുള്ളിലായിരിക്കണം എന്നാണ്. ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അത് സത്യമായി കണക്കാക്കില്ല. കാരണം, ഒരാൾ അമിതമായി സംസാരിച്ചാൽ, മറ്റൊരാൾ അത് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു; അത് സത്യമായി കണക്കാക്കുന്നില്ല. ഒരു റേഡിയോ പോലും ആ സത്യത്തേക്കാൾ മികച്ചതായിരിക്കും, കാരണം നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്യാം! നമുക്ക് വേണമെങ്കിൽ ആ റേഡിയോ സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്യാം, എന്നാൽ ഈ 'ജീവനുള്ള റേഡിയോ' സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അതിനാൽ, അത് ഹ്രസ്വമല്ലെങ്കിലും, അത് ഒരു കുറ്റമാണ്, അത് തെറ്റാണ്. അമിതമായി സംസാരിക്കുന്നതും തെറ്റാണ്. അതിനു പിന്നിൽ അഹംഭാവം ഉള്ളതാണ് കാരണം. അതിനാൽ, ഒരാൾ സത്യം പറഞ്ഞാലും അത് തെറ്റാണെന്ന് തോന്നുന്നു; അത്

പ്രയോജനകരമാണെങ്കിലും, അത് തെറ്റാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഇത് പരിധിക്കുള്ളിൽ അല്ലാത്തതാണ് കാരണം. അതിനാൽ, സാധാരണത്വം ഉണ്ടായിരിക്കണം, അപ്പോഴാണ് അത് സത്യമായി കണക്കാക്കുന്നത്.

മിത് എന്നാൽ മറ്റൊരാൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള അത്രയും സംസാരം, ആവശ്യമുള്ളത്ര മാത്രം സംസാരിക്കുക, കൂടുതൽ സംസാരിക്കരുത്. മറ്റൊരാൾക്ക് ഇത് വളരെ ദൈർഘ്യമേറിയതാണെന്ന് തോന്നിയാൽ, ഒരാൾ സംസാരിക്കുന്നത് നിർത്തുന്നു. അതേസമയം നമ്മുടെ സമൂഹം മറ്റൊരാളെ പറ്റിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഓ, റേഡിയോകൾ ഇതിലും മികച്ചതാണ്; കുറഞ്ഞപക്ഷം അവർ മുറുകെ പിടിക്കുകയില്ല. ഇവിടെ ആളുകൾ ഒരാളുടെ കൈയിൽ പിടിച്ച് നിറുത്തി സംസാരിക്കും. ആളുകൾ അത് ചെയ്യുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? 'ഓ, ഞാൻ പറയുന്നത് കേൾക്കൂ, കേൾക്കൂ, കേൾക്കൂ!' ചില ആളുകൾ എങ്ങനെയാണെന്ന് നോക്കൂ! അത്തരം ആളുകളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്!

39. ആത്മാവിന് വേണ്ടിയുള്ള നുണ അത് സ്വയം സത്യമാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു ഉയർന്ന ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി, ആത്മാവിന് (*പരമാർത്ഥ*) വേണ്ടി കള്ളം പറഞ്ഞാൽ അത് ഒരു തെറ്റായി കണക്കാക്കുമോ?

ദാദാശ്രീ: *പരമാർത്ഥം* എന്നാൽ ആത്മാവിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുമ്പോൾ അത് ഒരു തെറ്റായി കണക്കാക്കില്ല എന്നാണ്. ശരീരത്തിന് വേണ്ടി ചെയ്യുന്നതെന്തും, തെറ്റ് ചെയ്യുന്നതെന്തും, അത് കുറ്റമായി കണക്കാക്കും. നല്ലത് ചെയ്താൽ അത് ഒരു പുണ്യമായി കണക്കാക്കും. ആത്മാവിനായി ചെയ്യുന്ന ഒന്നിനും ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. നിങ്ങൾ *പരമാർത്ഥം* എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആത്മാവിനെ സൂചിപ്പിക്കാനാണ്, അത് ശരിയാണോ? അതെ, ആത്മാവിനുവേണ്ടിയുള്ള എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും അതിൽ ഒരു തെറ്റും ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ആരെയെങ്കിലും ദ്രോഹിക്കുന്നതിൽ നാം നിമിത്തമാകുകയാണെങ്കിൽ, അത് ഒരു തെറ്റായി കണക്കാക്കും.

40. അസത്യം പോലും കഷായത്തേക്കാൾ നല്ലതാണ്

അതുകൊണ്ടാണ് 'ഞങ്ങൾ' ആത്മപ്രാപ്തിക്കായി ഇങ്ങോട്ട് വരാൻ വീട്ടിൽ കള്ളം പറഞ്ഞാലും അത് ശരിയാണെന്ന്. ഭാര്യ പറഞ്ഞേക്കാം, "നിങ്ങൾ അവിടെ പോകേണ്ട, ദാദായുടെ അടുത്തേക്ക്." എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം ആത്മസാക്ഷാത്കാരം ആണെങ്കിൽ, ഇവിടെ വരാൻ നിങ്ങൾ ഒരു നുണ പറഞ്ഞാലും അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം എനിക്കാണ്. കഷായ് (കോപം-അഹങ്കാരം-വഞ്ചന- അത്യാഗ്രഹം) കുറയ്ക്കാൻ നിങ്ങൾ വീട്ടിലേക്ക് പോകുന്നു, എന്നാൽ സത്യം പറയുന്നതിലൂടെ കഷായ് വർദ്ധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, കഷായ് തടയാൻ ഒരു നുണ പറയുന്നതാണ് നല്ലത്. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, നിങ്ങൾ സത്യം മാറ്റിവയ്ക്കണം. ഈ സത്യം ആത്യന്തികമായി അവിടെ അസത്യമാണ്!

41. ഒരു നുണകൊണ്ട് ആയാലും കഷായ് നിർത്തുക

സത്യത്തിന് വേണ്ടി എവിടെയൊക്കെ ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നുവോ, അത് അസത്യമായിത്തീരുന്നു! അതുകൊണ്ടാണ് 'ഞങ്ങൾ' പോലും കള്ളം പറയുന്നത്! അതെ, കാരണം ആരെങ്കിലും ഈ പാവത്തിനെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടാകാം, എന്നിട്ടും ഈ ആളുകൾ 'വാലിൽ' പിടിക്കും [ഉറച്ചുനിൽക്കും]. ഒരിക്കൽ അവൻ കഴുതയുടെ വാലിൽ പിടിച്ചു, അവൻ വെറുതെ പിടിച്ചു! ഹേയ്, വെറുതെ വിടൂ! അവൻ നിങ്ങളെ ചവിട്ടുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വെറുതെ വിടണം! 'ചവിട്ട്' കിട്ടിയാൽ 'കഴുതയുടെ വാലിൽ' പിടിച്ചു എന്ന് തിരിച്ചറിയണം. സത്യത്തിൽ നിർബന്ധം പിടിക്കരുത്. സത്യത്തിൽ നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നത് അസത്യമാണ്. പിടിച്ചുനിൽക്കുക എന്നത് സത്യമല്ല. വിട്ടയക്കുക എന്നതാണ് സത്യം!

നിങ്ങളുടെ അമ്മാവൻ ചോദിച്ചേക്കാം, "എന്താണ് പൊട്ടിയത്?" അപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ നുണ പറയുകയും അമ്മാവനോട് വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് എങ്ങനെയെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം, "അയൽവാസിയുടെ വീട്ടിൽ എന്തോ തകർന്നതായി തോന്നുന്നു." അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അമ്മാവൻ പറയും,

"അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല." അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ കള്ളം പറയേണ്ടി വന്നാൽ കുഴപ്പമില്ല. കാരണം, നിങ്ങൾ സത്യം പറഞ്ഞാൽ, നിങ്ങളുടെ അമ്മാവൻ കഷായ് യിൽ ഏർപ്പെടും, അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് വലിയ നഷ്ടം സംഭവിക്കും! അതുകൊണ്ട് അവിടെ സത്യത്തിന്റെ 'വാലിൽ' തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നത് വിലപ്പോവില്ല! സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതിനെ, അതാണ് ദൈവം അസത്യം എന്ന് പരാമർശിച്ചത്.

42.അത്തരമൊരു സത്യം കൊണ്ട് എന്താണ് ഗുണം?

കൂടാതെ, ശരിയോ തെറ്റോ എന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ അതിർത്തി നിർണയിക്കുന്ന ഒരു രേഖയാണ്; അതു കൃത്യം അങ്ങനെയല്ല. സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നത് അസത്യമാണ്. എത്ര അത്ഭുതകരമായ ദൈവം! അങ്ങനെയൊരു കാര്യം ആരു പറയും? "സർ, നിങ്ങൾ സത്യത്തെ അസത്യം എന്നാണോ വിളിക്കുന്നത്?" "അതെ, നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് അതിൽ ഉറച്ചുനിന്നത്?" മറ്റൊരാൾ, "ഇല്ല, ഇത് തീർച്ചയായും ഇങ്ങനെയാണ്" എന്ന് ശഠിച്ചാൽ നിങ്ങൾ വെറുതെ വിടണം.

'ഞങ്ങൾ' മാത്രമാണ് നിങ്ങളെ കള്ളം പറയാൻ പഠിപ്പിച്ചത്. ലോകത്ത് മറ്റാരും ഇത് പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ആരെങ്കിലും ഇത് ദുരുപയോഗം ചെയ്താൽ, അതിന്റെ ബാധ്യത അവരുടേതാണ്. അത് പോലെ 'ഞങ്ങൾ' ഇതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഒരു വഴി വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ്, പക്ഷേ ആരെങ്കിലും ഇത് ദുരുപയോഗം ചെയ്താൽ അതിന്റെ ബാധ്യത അവരുടേതാണ്! ഇതിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള വഴി 'ഞങ്ങൾ' വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; 'ഞങ്ങൾ' നിങ്ങളോട് പറയുന്നു, "നിങ്ങളുടെ അമ്മാവനിൽ കഷായ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഇത് ചെയ്യുക." അല്ലാതെ അമ്മാവന് കഷായ ഉണ്ടായാൽ നിനക്കും കഷായ ഉണ്ടാകും. "നിങ്ങൾ ബുദ്ധിശൂന്യനാണ്. നിങ്ങൾ ഭാര്യയോട് ഒന്നും പറയരുത്. അവൾ കുട്ടികളെ ശരിയായി പരിപാലിക്കുന്നില്ല. അവൾ എല്ലാ ഗ്ലാസുകളും തകർക്കുന്നു". അങ്ങനെ അതെല്ലാം പൊന്തിവരും, പിന്നെ കാര്യങ്ങൾ ജ്വലിക്കും! അതിനാൽ, കഷായ ഉദിക്കുമ്പോൾ, അവർ

എല്ലാം അഗ്നിക്കിരയാക്കുന്നു. പകരം, അത് കത്തിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അത് അണയ്ക്കുക!

എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളും യഥാർത്ഥത്തിൽ വരും. എന്നാൽ 'തെറ്റ്' അല്ലെങ്കിൽ 'ശരി' എന്നൊന്നില്ല. ഇത് ഒരു അതിർത്തി രേഖ മാത്രമാണ്.

43. 'നാടക'ത്തിലൂടെ ലൗകിക ഇടപെടലിൽ നിന്ന് ഒരാൾ സ്വതന്ത്രനാകുന്നു

എന്താണ് *വ്യവഹാർ* (ലൗകിക ഇടപെടൽ)? ഇരുകൂട്ടർക്കും സംതൃപ്തി ലഭിക്കണം. ലൗകികമായ ഇടപെടലിൽ ജീവിക്കേണ്ടി വരില്ലേ? നിങ്ങളുടെ ലൗകിക ഇടപെടലുകൾ വളരെ ഉയർന്ന രീതിയിലാകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് ആത്മാവിൽ (*ശുദ്ധ ഉപയോഗ്*) എന്ന നിലയിൽ ശുദ്ധമായ പ്രായോഗിക അവബോധത്തിൽ തുടരാൻ കഴിയും.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഉന്നതമായ ലൗകിക ഇടപെടൽ നിലനിർത്താൻ ഒരാൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?

ദാദാശ്രീ: ഉദ്ദേശ്യം (*ഭാവന*) നിലനിർത്തുക. മറ്റുള്ളവരുടെ ലൗകിക ഇടപെടൽ നിരീക്ഷിക്കുക, 'നമ്മുടെ' [*ജ്ഞാനി പുരുഷന്റെ*] ലൗകിക ഇടപെടൽ നിരീക്ഷിക്കുക. നിരീക്ഷണത്തിലൂടെ എല്ലാം പഠിക്കാം. ലൗകികമായ ഇടപെടൽ അർത്ഥമാക്കുന്നത് മറ്റൊരു വ്യക്തിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ്. ലൗകികമായ ഇടപെടൽ വിച്ഛേദിക്കപ്പെടരുത്. അത് ആത്മഹത്യയ്ക്ക് തുല്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ലൗകിക ഇടപെടൽ ക്രമേണ അവസാനിക്കണം. ഇത് ഒരു താൽക്കാലിക സത്യമായതിനാൽ, ഇത് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല. ഇതൊരു അടിസ്ഥാന ക്രമീകരണം മാത്രമാണ്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കുക പോലും ചെയ്തേക്കാം, "ഇതാണ് എന്റെ ഭാര്യ" എന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കാം. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയോട് പോലും പറയുക: "നീയില്ലാതെ എനിക്ക് സുഖമില്ല." അത് തീർച്ചയായും പറയണം. അങ്ങനെ പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എങ്ങനെ കാര്യങ്ങൾ സുഗമമാകും? 'നാം' പോലും ഇപ്പോഴും ഹീരാബയോട്

[ദാദാശ്രീയുടെ ഭാര്യ] പറയുന്നു, “നിങ്ങൾ അടുത്തിരിക്കുമ്പോൾ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. പക്ഷേ, ‘നമുക്ക്’ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഒരുമിച്ച് അധികം നാൾ നിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ല!”

ചോദ്യകർത്താവ്: നിസ്വാർത്ഥ വഞ്ചന!

ദാദാശ്രീ: അതെ, നിസ്വാർത്ഥ വഞ്ചന! അതിനെയാണ് 'നാടകം' എന്ന് പറയുന്നത്. ഇത് നാടകീയമാണ് [ഒരു നാടകത്തിലെന്നപോലെ]! അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളോടൊപ്പവും ‘ഞങ്ങൾ’ അഭിനയിക്കുകയാണ്. 'നാം' എന്താണെന്ന് തോന്നുന്നു, 'ഞങ്ങൾ' നടത്തുന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ, 'ഞങ്ങൾ' അങ്ങനെയല്ല. നിങ്ങളോടൊപ്പം ‘ഞങ്ങൾ’ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അഭിനയമാണ്; ‘ഞങ്ങൾ’ നാടകം അഭിനയിക്കുകയാണ്, അതൊരു നാടകമാണ്.

അപ്പോൾ എന്താണ് ലൗകിക സത്യമായി കണക്കാക്കുന്നത്? ഒരാൾ എന്തെങ്കിലും എടുക്കുമ്പോൾ, ഒരു ജീവജാലത്തിനും ദോഷം വരുത്താത്ത രീതിയിൽ എന്തെങ്കിലും നേടുന്നു. ഒരു ജീവജാലത്തിനും മുറിവേൽക്കാത്ത വിധത്തിലുള്ള സംസാരമാണ് ഒരാൾ സംസാരിക്കുന്നത്. ഒരു ജീവജാലത്തിനും പരിക്കേൽക്കാത്ത തരത്തിലാണ് ഒരാളുടെ പെരുമാറ്റം. അതാണ് അടിസ്ഥാന സത്യം. ലൗകിക ഇടപെടലിന്റെ അടിസ്ഥാന സത്യം ഇതാണ്. അതിനാൽ, ആരെയും വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കുക എന്നത് തത്വങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്നതാണ് (*സിദ്ധാന്ത്*). സംസാരത്തിലൂടെ ആരെയും വേദനിപ്പിക്കരുത്, പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ ആരെയും വേദനിപ്പിക്കരുത്, മറ്റൊരാളോട് മോശമായ ചിന്തകൾ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാകരുത്. അതാണ് ഏറ്റവും വലിയ സത്യം, അത് ലൗകിക സത്യമാണ്; എന്നിട്ടും അത് യഥാർത്ഥ സത്യമല്ല. ഇതാണ് പരമമായ ലൗകിക സത്യം!

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ ആളുകൾ സത്യത്തെ ദൈവമായി (*പരമേശ്വർ*) വിളിക്കുന്നു; ഇത് എന്താണ്?

ദാദാശ്രീ: ഈ ലോകത്തിലെ ലൗകിക സത്യത്തിന്റെ ദൈവം ആരാണ്? മനസ്സുകൊണ്ടോ, സംസാരം കൊണ്ടോ ശരീരം കൊണ്ടോ ആരെയും വേദനിപ്പിക്കാത്തവൻ, ആരെയും ഉപദ്രവിക്കാത്തവൻ; അവൻ ലൗകിക ഇടപെടലിന്റെ ദൈവമാണ്. അതേസമയം,

പൊതുസത്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതിനെ ആളുകൾ നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അതല്ല സത്യം. അതെല്ലാം ലൗകിക സത്യമാണ്.

44. മറ്റൊരാൾക്ക് മനസ്സിലാകാത്തപ്പോൾ...

ചോദ്യകർത്താവ്: ഞാൻ സത്യം പറയുമ്പോൾ വീട്ടിൽ ആരും എന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല, അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, അവർ അത് തെറ്റായ രീതിയിൽ എടുക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: ആ സമയത്ത്, ആ കാര്യത്തിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുക, മിണ്ടാതിരിക്കുക. അതിലും മറ്റാർക്കും തെറ്റില്ല. തെറ്റ് നിങ്ങളുടേത് മാത്രമാണ്. എന്തെങ്കിലും പറയുന്നതിന് മുമ്പ് തന്നെ, എല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്ന കുടുംബത്തെപ്പോലെയുള്ള ആളുകൾ അയൽപക്കത്തുണ്ട്. ഇപ്പോൾ, അത്തരക്കാരും ഉണ്ട്, എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അവരോടൊപ്പം ആകാഞ്ഞത്, എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഈ ആളുകളോടൊപ്പം മാത്രം എത്തിപ്പെട്ടത്? ഇത് ആരുടെ സെലെക്ഷൻ ആയിരുന്നു? അതിനാൽ, ഈ ലോകത്ത് എല്ലാത്തരം കാര്യങ്ങളും ഉണ്ട്, എന്നിട്ടും എല്ലാം നമ്മുടെ വഴിക്ക് വരുന്നില്ല. അതിൽ ആരാണ് തെറ്റുകാരൻ? അതിനാൽ, അവർ നിങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, മിണ്ടാതിരിക്കുക. മറ്റൊരു പരിഹാരവുമില്ല.

45. വഴിതെറ്റിയ ആളുകളുമായി അഡ്ജസ്റ്റ്മെൻ്റ് (ക്രമീകരണം)

ചോദ്യകർത്താവ്: മറ്റൊരാളുടെ ധാരണയനുസരിച്ച് അത് തെറ്റാണെന്ന് തോന്നിയാൽ നമ്മൾ എന്ത് ചെയ്യണം?

ദാദാശ്രീ: ഈ സത്യങ്ങളെല്ലാം ലൗകിക പാരസ്പര്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള സത്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് മോക്ഷം (*മോക്ഷ*) നേടാൻ ആഗ്രഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയെല്ലാം വ്യാജമാണ്. എല്ലാത്തിനും *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണം. 'ഞാനൊരു ആത്മീയ ആചാര്യനാണ് (*ആചാര്യ*)' എന്ന വിശ്വാസത്തിന് വേണ്ടി പോലും ഞാൻ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യേണ്ടി വരും. അതെ, കാരണം ഞാൻ [യഥാർത്ഥത്തിൽ] ഒരു ശുദ്ധമായ ആത്മാവാണ്.

അതുകൊണ്ട് ഇതെല്ലാം വ്യാജമാണ്; എല്ലാം വ്യാജമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ ഇല്ലയോ? ഇത് മനസ്സിലാകാത്തത് കൊണ്ടാണ് "ഞാൻ സത്യമാണ് പറയുന്നത്" എന്ന് പറയുന്നത്. അയ്യോ! ഒരാൾ സത്യം പറഞ്ഞാൽ ആർക്കും നിഷേധിക്കേണ്ടി വരില്ല. ഞാനിവിടെ പറയുന്നതുപോലെ, ഖണ്ഡിക്കാൻ ആരെങ്കിലും തയ്യാറുണ്ടോ? എന്തെങ്കിലും തർക്കമുണ്ടോ? ഇവിടെയുള്ള എല്ലാവരും ഞാൻ പറയുന്നതെന്തും കേൾക്കുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ, അവർ വെറുതെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.

ദാദാശ്രീ: അവർ ഒന്നും തർക്കിക്കുന്നില്ല, അല്ലേ? അതാണ് സത്യം. ആ സംസാരം സത്യമാണ്, അത് *സരസ്വതി*യാണ് (ദൈവിക വിമോചന സംസാരം)! പിന്നെ സംഘർഷമുണ്ടാക്കുന്ന സംസാരം തെറ്റാണ്, തീർത്തും തെറ്റാണ്. ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, "വിവേകമില്ലാത്ത ആളേ, സംസാരിക്കുന്നത് നിർത്തു!" അപ്പോൾ അവനും തെറ്റുപറ്റി, അതുപോലെ മറ്റേയാൾക്കും [സംസാരിക്കുന്നയാൾ], അതിലുപരി, ശ്രോതാക്കളും! ഒന്നും മിണ്ടാത്ത ശ്രോതാക്കൾ പോലും; മുഴുവൻ ജനക്കൂട്ടവും തെറ്റുകാരാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ ശരിയാണെങ്കിലും ആളുകൾ നമ്മൾ തെറ്റാണെന്ന് കരുതുന്ന തരത്തിലാണ് നമ്മുടെ ഉദയ കർമ്മം എങ്കിലോ?

ദാദാശ്രീ: അതൊരിക്കലും ശരിയല്ല. ഒരു വ്യക്തിക്കും ശരിയായത് സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഒരാൾ കള്ളം മാത്രം സംസാരിക്കുന്നു. മറ്റേയാൾ മുടങ്ങാതെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് ശരിയായത്; അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരാൾ സ്വന്തം ധാരണയനുസരിച്ച് വിശ്വസിച്ചുവെന്നതാണ് സത്യം. അങ്ങനെയാണെന്ന് ഒരാൾ വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രം ആളുകൾ അത് സത്യമായി അംഗീകരിക്കില്ല.

അപ്പോൾ ഏത് സത്യമാണ് ദൈവം സത്യം എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത്? യാതൊരു ആസക്തിയും വെറുപ്പും ഇല്ലാത്ത സംസാരം (*വീതരാഗ് വാണി*) സത്യമാണ്. എന്താണ് *വീതരാഗ് വാണി?* പ്രാസംഗികനും എതിർ വ്യക്തിയും അത് അംഗീകരിക്കുന്നു.

ഇതാണ് അതിന്റെ തെളിവ് (*പ്രമാൺ*). ഈ ആസക്തിയോടെയും വെറുപ്പോടെയും ഉള്ള സംസാരമെല്ലാം വ്യാജവും വഞ്ചനയുമാണ്. അത് ജയിലിലേക്ക് അയക്കാൻ യോഗ്യമാണ്. അത്തരം പ്രസംഗത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സത്യമുണ്ടോ? സത്യമെന്നത് ആസക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംസാരത്തിലോ, വെറുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംസാരത്തിലോ അല്ല. അതിൽ എന്തെങ്കിലും സത്യമുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഞങ്ങൾ ഇവിടെ സംസാരിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് അംഗീകരിക്കുന്നു. ഇവിടെ തർക്കമില്ല. ഇവിടെ എപ്പോഴെങ്കിലും തർക്കം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? ചിലപ്പോൾ, ഒരു വ്യക്തിക്ക് കുറവുണ്ടായിരിക്കാം! ദാദായുടെ വാക്കുകൾ ആരും മറികടന്നിട്ടില്ല. കാരണം, ഇത് ആത്മാവിന്റെ (*ആത്മ*) ശുദ്ധമായ ചർച്ചയാണ്. അതേസമയം, അറ്റാച്ച്മെന്റും വെറുപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംസാരത്തെ സത്യം എന്ന് വിളിക്കാമോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് സാധ്യമല്ല, പക്ഷേ അതിനെ ലൗകിക സത്യം എന്ന് വിളിക്കാം, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ലൗകികസത്യം എന്നാൽ ആത്മാവിന്റെ (നിശ്ചയ്) വീക്ഷണത്തിൽ അത് അസത്യമാണ്. ലൗകികസത്യം എന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ അംഗീകരിച്ചാൽ അത് സത്യവും, അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ അസത്യവുമാണ്. ലൗകിക സത്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യമല്ല.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് സത്യമാണെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്നിട്ടും അത് മറ്റുള്ളവർ അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലോ?

ദാദാശ്രീ: അംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതെല്ലാം തെറ്റാണ്.

'ഞങ്ങളും' അതുതന്നെ പറയുന്നു, അല്ലേ! ഒരു വ്യക്തി 'ഞങ്ങൾ' എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ , അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവനിൽ കുറ്റം കാണില്ല. 'ഞങ്ങൾ' തെറ്റ് 'നമ്മുടേതാണ്' എന്ന് കണക്കാക്കുന്നു, 'നമ്മുടേത്' എന്ത് തെറ്റാണ് അദ്ദേഹത്തിന് മനസ്സിലാകാത്തത്? അവൻ തീർച്ചയായും മനസ്സിലാക്കണം.' 'ഞങ്ങൾ' 'നമ്മുടെ' സ്വന്തം തെറ്റ്

അന്വേഷിക്കുന്നു; 'ഞങ്ങൾ' മറ്റൊരാളുടെ തെറ്റ് നോക്കുന്നില്ല. കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ വിശദീകരിക്കണമെന്ന് എനിക്കറിയണം.

അതിനാൽ, അത് ഒരിക്കലും മറ്റൊരാളുടെ തെറ്റല്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ കുറ്റം കാണുന്നത് ഗുരുതരമായ തെറ്റാണ്. 'നമുക്ക്' ഒരിക്കലും മറ്റൊരാൾക്ക് തെറ്റ് പറ്റിയതായി തോന്നുന്നില്ല; 'ഞങ്ങൾക്കും' ഒരിക്കലും അങ്ങനെ തോന്നിയിട്ടില്ല.

46. അഭിപ്രായവ്യത്യാസം മൂലമുള്ള ഭിന്നത പരിഹരിക്കേണ്ടത് ഇങ്ങനെയാണ്

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നാം ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾക്കെതിരെ പോലും പോരാടേണ്ടതല്ലേ? ക്രൂരമായ പ്രവൃത്തികൾക്കെതിരെ?

ദാദാശ്രീ: പോരാട്ടം നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ഊർജ്ജവും ചോർത്തിക്കളയും. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അത് പരിഹരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഉദ്ദേശം നിലനിർത്തുക. മധ്യസ്ഥതയിൽ എപ്പോഴും ഒരു നേട്ടമുണ്ട്. മറ്റൊരു തർക്കത്തിലും ഇടപെടുന്നത് വിലമതിക്കുന്നില്ല. അതുമായി മുന്നോട്ട് പോയാൽ കേടുപാടുകൾ മാത്രം! ഇനി എപ്പോഴാണ് ആർബിട്രേഷൻ (മാദ്ധ്യസ്ഥം) സാധ്യമാകുന്നത്? ഇരുകൂട്ടർക്കും ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ മധ്യസ്ഥത പ്രവർത്തിക്കൂ.

ചോദ്യകർത്താവ്: ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനേക്കാൾ, രണ്ട് കക്ഷികളും മുഖാമുഖം കാണുകയും ആലോചിച്ച് പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ലേ നല്ലത്?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അപ്പോഴും കാര്യങ്ങൾ വിജയകരമായി പരിഹരിക്കപ്പെടും. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്താൽ ഭിന്നിപ്പ് ഉണ്ടാകുമ്പോഴെല്ലാം തന്റെ വാക്കുകൾ പിൻവലിക്കുകയാണ് ബുദ്ധിമാന്റെ പതിവ്. അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുമ്പോഴെല്ലാം മതിലിൽ ഇടിച്ചെന്ന് സ്വയം പറയണം. ഇനി അവിടെ ആരാണ് തെറ്റുകാരൻ? ഭിത്തിയുടെ കുറ്റമാണെന്ന് പറയുമോ? സത്യത്തെ സംബന്ധിക്കുന്നിടത്ത് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ മൂലമുള്ള ഭിന്നിപ്പും ഉണ്ടാകില്ല. നിങ്ങൾ ശരിയായിരിക്കാം, മറ്റൊരാൾ തെറ്റായിരിക്കാം, എന്നിട്ടും ഒരു സംഘർഷം ഉണ്ടായാൽ അത് തെറ്റാണ്. ഈ

ലോകത്ത് 'ശരി' എന്നൊന്നില്ല. മറ്റൊരാൾ എതിർപ്പ് ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതെല്ലാം തെറ്റാണ്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ആളുകൾ എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ?

47. 'എന്റേത് ശരിയാണ്' എന്നത് സ്വയം അഹംഭാവമാണ്

ഇത് കേവലം ഒരാളുടെ അഹംഭാവമാണ്, 'ഞാൻ ശരിയാണ്, മറ്റൊരാൾ തെറ്റാണ്.' ലൗകിക ഇടപെടലുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം 'ശരി' അല്ലെങ്കിൽ 'തെറ്റ്' എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നതെല്ലാം അഹംഭാവമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ലൗകിക ഇടപെടലുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്താണ് ശരി, എന്താണ് തെറ്റ്? മനുഷ്യനെയോ ഏതെങ്കിലും ജീവിയെയോ ഉപദ്രവിക്കുന്നതെന്തും അത് തെറ്റാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. ലൗകിക ഇടപെടലിന് ഹാനികരവും, സമൂഹത്തിന് ഹാനികരവും, ജീവജാലങ്ങൾക്ക് ദോഷകരവുമായ എന്തും, ചെറുജീവികൾക്കും മറ്റേതെങ്കിലും ജീവജാലങ്ങൾക്കും ദോഷം ചെയ്യുന്നതെന്തും, അതെല്ലാം തെറ്റായി കണക്കാക്കുന്നു. ശരിയും തെറ്റും ആയി മറ്റൊന്നില്ല; ബാക്കി എല്ലാം ശരിയാണ്. മാത്രമല്ല, എല്ലാവരുടെയും 'ഡ്രോയിംഗ്' (ചിത്രം) തീർച്ചയായും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഈ ഡ്രോയിംഗുകളെല്ലാം (ചിത്രങ്ങൾ) സാങ്കൽപ്പികമാണ് (*കൽപിത്*), അവ യഥാർത്ഥമല്ല. ഒരാൾ 'ഞാൻ' എന്ന തെറ്റായ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് (കൽപിത്) 'ഞാൻ' എന്ന ശരിയായ വിശ്വാസത്തിലേക്ക്, (നിർവികൽപ്) നിർവികല്പനായവൻ്റെ [ജ്ഞാനി പുരുഷൻ്റെ] സഹായത്തോടെ നീങ്ങുമ്പോൾ, നിർവികൽപ് അവസ്ഥയിൽ വ്യാപനം (പ്രാബല്യം) ഉണ്ടാകും. അത് ഒരു നിമിഷം പോലും സംഭവിച്ചാൽ, അത് എന്നെന്നേക്കുമായി നിലനിൽക്കും! നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലായോ?

ചോദ്യകർത്താവ്: അതെ.

ദാദാശ്രീ: അതെ, ഈ 'ഡ്രോയിംഗ്' എങ്ങനെയെന്ന് ഒരിക്കൽ മാത്രം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്! ഈ 'ഡ്രോയിംഗ്' നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അതിനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ വാത്സല്യം അപ്രത്യക്ഷമാകും.

48.ദൈവത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒന്നും തെറ്റില്ല

കൂടാതെ, ലോകത്ത് സംഭവിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്ന തെറ്റായ ഒന്നിനും [യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ] ശാശ്വതമായ അസ്തിത്വമില്ല. ഈ 'തെറ്റായ' കാര്യത്തിന്റെ അസ്തിത്വം നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഭാവനയിൽ നിന്നാണ് ഉടലെടുത്തത്. ഈ ലോകത്ത് എന്തെങ്കിലും കുഴപ്പമുണ്ടെന്ന് ദൈവത്തിന് ഒരിക്കലും തോന്നിയിട്ടില്ല. ഏതൊരു വ്യക്തിയും ചെയ്യുന്നതെന്തും അവർ സ്വന്തം ബാധ്യതയിൽ നിന്നാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിൽ തെറ്റൊന്നും ഇല്ല. ഒരു വ്യക്തി മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വായ്പ എടുത്തിട്ടുണ്ട്, അത് പിന്നീട് തിരിച്ചടയ്ക്കും. സംഭാവന നൽകുന്ന ഒരു വ്യക്തി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു വായ്പയാണ് നൽകുന്നത്, അത് അയാൾ പിന്നീട് ശേഖരിക്കും. ഇപ്പോൾ ഇതിൽ എന്താണ് തെറ്റ്? ദൈവം ഒരിക്കലും അതിനെ തെറ്റായി കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല. ഒരു വ്യക്തിയെ പാമ്പ് കടിച്ചാൽ, ആ വ്യക്തി തന്റെ കർമ്മത്തിന്റെ കണക്ക് ക്ലിയർ ചെയ്തുവെന്ന് ദൈവം മനസ്സിലാക്കുന്നു. അവൻ തന്റെ അക്കൗണ്ട് ക്ലിയർ ചെയ്യുന്നു; അവിടെ കുറ്റക്കാരൻ ആരുമില്ല! അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു തെറ്റും ഇല്ല!

49. താത്കാലികമായതിനെ പിടിച്ചു തൂങ്ങുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?

അതിലുപരിയായി, നീതി തേടുന്ന ഏതൊരാളും വഴങ്ങുന്നില്ല. "അത്രയേയുള്ളൂ"; നിങ്ങൾ ഇത് ഈ രീതിയിൽ ചെയ്യേണ്ടിവരും". ഇതുപോലെ ഒരാളെ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ? സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുക എന്നാണ് അതിനെ പരാമർശിക്കുന്നത്. അനീതി കാണിക്കുന്നവൻ അവനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനാണ്; അവൻ പറയും, "അതെ, കൊള്ളാം, നിങ്ങൾ എന്തു പറഞ്ഞാലും."

ലൗകിക സത്യം ആപേക്ഷികമാണ്. നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ അത് അസത്യമായി മാറും. അതിനാൽ, അതിൽ പിടിച്ചു തൂങ്ങരുത്.

അഞ്ച് പേർ പറയുന്നത് നിങ്ങൾ കേൾക്കണമെന്നും സത്യത്തിൽ ശഠിക്കരുതെന്നും ദൈവം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശഠിക്കുന്നവൻ

ഒറ്റപ്പെട്ടവനാണ്. നിങ്ങൾ നിർബന്ധത്തിൻ്റെ (*ഖീൻജ്ജ്*) സൂക്ഷ്മമായ വലി നിലനിർത്തുകയാണെങ്കിൽ, അത് നിങ്ങളെയും മറ്റ് വ്യക്തിയെയും ദോഷകരമായി ബാധിക്കും! ഈ സത്യവും അസത്യവും ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്, ഇത് ലൗകിക സത്യമാണ്; അതിലേക്ക് സൂക്ഷ്മമായ ഒരു പിടിവാശിയും പാടില്ല

ഈ സത്യം താൽക്കാലികമാണ്, അതിനാൽ അതിൽ മുറുകെ പിടിക്കരുത്. അവസാനം നിങ്ങളെ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നതൊന്നും സത്യമല്ല. നിങ്ങളെ ഇടയ്ക്കിടെ ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ ചവിട്ടിയേക്കാം, എന്നാൽ ഇവിടെ നിങ്ങളെ തുടർച്ചയായി ചവിട്ടുന്നു. നിങ്ങളെ കഴുത ചവിട്ടാൻ കാരണമാകുന്ന സത്യം; അതെങ്ങനെയാണ് സത്യം എന്ന് പറയുക? അതുകൊണ്ടാണ് 'ഒരിക്കൽ അവൻ കഴുതയുടെ വാലിൽ പിടിച്ചാൽ പിന്നെ വെറുതെ പിടിച്ചുനിൽക്കും!' എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല്, അവൻ തന്റെ സത്യത്തെ കൈവിടില്ല! അതുകൊണ്ടാണ് സത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ചില തത്വങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. ജ്ഞാനിയിൽ നിന്ന് എന്താണ് സത്യമെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം.

താത്കാലികമായ സത്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരാൾ എത്രമാത്രം പോരാടണം? സാധാരണ നിലയ്ക്ക് ഒരു പരിധിയുണ്ട്, അല്ലേ? ആപേക്ഷികം മാത്രമായതിനാൽ അമിതമായി വലിക്കുകയോ പിടിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. നിങ്ങൾ വെറുതെ വിടണം, അതായത് ശാഠ്യം പിടിക്കരുത്. സമയമാകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കണം

50. എവിടെ അഹംഭാവമുണ്ടോ, അതെല്ലാം അസത്യമാണ്

സത്യവും അസത്യവും ആരും ചോദിക്കാറില്ല. തന്റെ സത്യം മറ്റുള്ളവർ അംഗീകരിക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടതല്ലേ? കാരണം, സത്യം പറയുന്നതിന് പിന്നിൽ നിർബന്ധം (*ആഗ്രഹ്*) ഉണ്ട്, അവിടെ കലഹമുണ്ട്!

മറ്റേയാൾ അംഗീകരിക്കുന്നതാണ് സത്യം. ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു, "മറ്റൊരാൾ വലിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അഹങ്കാരിയാണ്. 'ഞങ്ങൾ' സത്യത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല." ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം

സത്യത്തിന് ഒരു വിലയുമില്ല, കാരണം അതെല്ലാം ലൗകിക സത്യമാണ്. അഹങ്കാരം ലൗകിക ഇടപെടലുമായി കലരുമ്പോൾ, നാം ഉപേക്ഷിക്കണം.

നിങ്ങൾ വലിയ ശക്തിയിൽ വലിക്കുകയും ഞാൻ വലിയ ശക്തിയിൽ വലിക്കുകയും ചെയ്താൽ അത് തകരും. മറ്റെന്താണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നത്? അതിനാൽ, "കയർ പൊട്ടിക്കരുത്" എന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത് പ്രകൃതിയുടെ കയറാണ്! പിന്നെ ഒരിക്കൽ പൊട്ടിയാൽ അതിൽ കുരുക്കുകൾ ഉണ്ടാകും. ഒരു കെട്ട് സൃഷ്ടിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ആ കെട്ട് അഴിക്കുക എന്നത് ഇനി നിങ്ങളുടെ കൈയിലില്ല; പിന്നീട് അത് പ്രകൃതിയുടെ കൈകളിലായി. ആ കേസ് പ്രകൃതിയുടെ കൈകളിലേക്ക് പോകുന്നു. അതിനാൽ, അത് നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ ഉള്ളിടത്തോളം, അത് പ്രകൃതിയുടെ കൈകളിലേക്ക് വഴുതിപ്പോകാൻ അനുവദിക്കരുത്. അത് പ്രകൃതിയുടെ കോടതിയിലേക്ക് പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ, നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം വ്യർത്ഥമാകും! അതിനാൽ അത് പ്രകൃതിയുടെ കോടതിയിലേക്ക് പോകുന്നത് തടയാൻ, മറ്റൊരാൾ ശക്തമായി വലിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അത് തകർക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം, പകരം, നിങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കുക. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ വിടുമ്പോൾ , അത് ഉചിതമായി ചെയ്യുക. അല്ലെങ്കിൽ, മറുവശത്തുള്ള എല്ലാവരും വീഴും. അതിനാൽ, വളരെ സൌമ്യമായി വിടുക . 'ഞങ്ങൾ' പോലും സൌമ്യമായി വിടുന്നു. ആരെങ്കിലും വളരെ പിടിവാശി കാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, 'ഞങ്ങൾ' വളരെ സൗമ്യമായി വിടുന്നു . അല്ലാതെ ആ പാവം വീണാൽ എന്ത് സംഭവിക്കും?

51. സത്യത്തിനായുള്ള നിർബന്ധം എത്രത്തോളം സ്വീകാര്യമാണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നമ്മൾ സത്യത്തിൽ നിർബന്ധം (*ആഗ്രഹ്*) പിടിക്കണോ, വേണ്ടയോ?

ദാദാശ്രീ: നിങ്ങൾ സത്യത്തിൽ നിർബന്ധിക്കണം, എന്നാൽ എത്രത്തോളം? അത് അനാവശ്യമായ പിടിവാശിയായി (*ദുരാഗ്രഹ്*)

വളരരുത്. കാരണം അത്രത്തോളം എത്തുമ്പോൾ, എന്തായാലും ഒരു സത്യവുമില്ല. എല്ലാം ആപേക്ഷികമാണ്.

52. സ്വന്തം അറിവിന് മേലുള്ള നിർബന്ധം

തീർച്ചയായും, ഈ ലോകത്ത് ആരും തെറ്റുകാരല്ല. എല്ലാം താത്കാലിക സത്യമാണ്, പിന്നെ അതിൽ പിടിച്ചുനിന്നിട്ട് എന്ത് കാര്യം? എന്നിരുന്നാലും, മറ്റൊരാൾ പിടിവാശി കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, 'ഞങ്ങൾ' വിട്ടുയക്കുന്നു . നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത് നിങ്ങളുടെ പോയിന്റ് പറയുക എന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം പ്രകടിപ്പിക്കണം, "സർ, ഇത് ഇങ്ങനെയാണ്!" എന്നിരുന്നാലും, അതിൽ നിർബന്ധിക്കരുത്. സ്വന്തം അറിവിൽ നിർബന്ധിക്കാത്തവൻ തീർച്ചയായും സ്വതന്ത്രനാണ് (*മുക്ത*), അല്ലേ!

ചോദ്യകർത്താവ്: 'സ്വന്തം അറിവ്' എന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അറിവ് ഏതാണ്?

ദാദാശ്രീ: സ്വന്തം അറിവിൽ നിർബന്ധം പിടിക്കാതിരിക്കുക എന്നതിനർത്ഥം, ഒരാൾ തന്റെ അറിവ് ആരോടെങ്കിലും വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മറ്റേയാൾ "ഇല്ല, നിങ്ങൾ പറയുന്നത് തെറ്റാണ്" എന്ന് പ്രതികരിക്കുന്നു എന്നാണ്. അതിനാൽ ഒരു വ്യക്തി തന്റെ സ്വന്തം സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുമ്പോൾ, അത് മുറുകെ പിടിക്കുന്നതായി (*പകഡ്*) കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ ഒരിക്കൽ ഒരു അഭ്യർത്ഥന നടത്തണം, "സർ, ഇത് വീണ്ടും മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക." മറ്റേയാൾ പറഞ്ഞാൽ, "ഇല്ല, എനിക്ക് മനസ്സിലായി. നിങ്ങൾ പറയുന്നത് തീർച്ചയായും തെറ്റാണ്," അപ്പോൾ അവൻ വെറുതെ വിടണം. അതാണ് ഞാൻ പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇന്ന് ഏത് ദിവസമാണ്?

ചോദ്യകർത്താവ്: വെള്ളിയാഴ്ച.

ദാദാശ്രീ: ഞാൻ ആരോടെങ്കിലും ഇത് വെള്ളിയാഴ്ചയാണെന്ന് പറയുകയും അവൻ "ഇല്ല, ഇത് ശനിയാഴ്ചയാണ്" എന്ന് പറയുകയും ചെയ്താൽ, 'ഞങ്ങൾ' അവനോട് പറയും, " എന്തുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ വീണ്ടും പരിശോധിക്കാത്തത്." അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു, "ഇല്ല, ഇന്ന് ശനിയാഴ്ചയാണ്." അപ്പോൾ 'ഞങ്ങൾ' വീണ്ടും ഒരിക്കൽ കൂടി

അതിൽ പിടിക്കില്ല, ഞങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ഇത് ലൗകിക ജീവിതത്തിന് മാത്രമല്ല, ആത്മജ്ഞാനത്തിനും (*ജ്ഞാനം*) ബാധകമാണ്. 'നമ്മുടെ' *ജ്ഞാനത്തിൽ* പോലും 'ഞങ്ങൾ' നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. എന്തിനാണ് വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നത്! ഒരാൾ രാത്രി മുഴുവൻ വഴക്കുണ്ടാക്കിയേക്കാം, എന്നാൽ മറ്റൊരാൾ ഒരു മതിൽ പോലെയാണ്. മറ്റെയാൾ തന്റെ പിടി വിട്ടുകൊടുക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ വിടുന്നതാണ് നല്ലത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, നിർബ്ബന്ധത്തിന്റെ അഹംഭാവം ഇല്ലാതാകുന്നിടത്തോളം കാലം നിങ്ങൾക്ക് സ്വതന്ത്രനാകാൻ കഴിയില്ല, നിങ്ങളുടെ വിമോചനം നടക്കില്ല.

'ഞാൻ പറയുന്നത് ശരിയാണ്' എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നത് ഒരു തരത്തിലുള്ള അഹംഭാവം ആണ്; അതും നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്, അല്ലേ?

53. തോൽക്കുന്നവനാണ് വിജയി

'ഞങ്ങൾ' ഇവിടെ വന്നത് മത്സരിക്കാനല്ല; 'ഞങ്ങൾ' ഇവിടെ വന്നത് യഥാർത്ഥ വസ്തുതകൾ പ്രകാശിപ്പിക്കാനാണ്. 'എന്റേത് ശരിയും നിങ്ങളുടേത് തെറ്റും' എന്ന് മത്സരിക്കാനല്ല. 'ഞങ്ങൾ' പറയും, "നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്", തുടർന്ന് 'ഞങ്ങൾ' മുന്നോട്ട് പോകും. അല്ലെങ്കിൽ, അത് അറിവിനോടുള്ള അനാദരവായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അനാദരവുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലാത്തതാണ് അറിവ്. കാരണം അത് ആ വ്യക്തിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടാണ്. അവൻ തെറ്റാണെന്ന് നമുക്ക് എങ്ങനെ പറയാൻ കഴിയും? വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവൻ *വീതരാഗ്* ഭഗവാന്മാരുടെ പാതയിൽ പെട്ടവനാണ്, 'ജയിക്കുന്നവൻ' *വീതരാഗ്* ഭഗവാന്മാരുടെ പാതയിൽ പെട്ടവനല്ല. അവൻ ജയിക്കട്ടെ; 'ഞങ്ങൾ' അത് തുറന്നു പറയുന്നു. 'ഞങ്ങൾക്ക്' ഒരു വിരോധവുമില്ല. 'നമുക്ക്' അത് തുറന്നു പറയാം. ലോകത്തോട് തോറ്റ് 'ഞങ്ങൾ' പൊരുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'നമ്മൾ' അയാളെ ജയിപ്പിച്ചാൽ പാവപ്പെട്ടവന് രാത്രി ഉറങ്ങാം. എനിക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാതെ ഉറങ്ങാൻ കഴിയും; തോറ്റാലും ഉറങ്ങാൻ കഴിയുന്നു. അവൻ തോറ്റാൽ പിന്നെ

അയാൾക്ക് ഉറങ്ങാൻ കഴിയില്ല, അതുകൊണ്ട് എനിക്കൊരു പ്രശ്നമുണ്ടാകും, അല്ലേ! ഞാൻ കാരണമാണ് ആ പാവത്തിന് ഉറക്കം വരാത്തത്! അത്തരത്തിലുള്ള അക്രമം (*ഹിംസ*) 'നമ്മുടെ' ഉള്ളിൽ ഇല്ല! ഒരു തരത്തിലുള്ള അക്രമവും 'നമ്മിൽ' നിലനിൽക്കുന്നില്ല.

ഒരാൾ കള്ളം പറയുകയോ എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് പറയുകയോ ചെയ്താൽ അത് അയാളുടെ കുറ്റമല്ല. തന്റെ അനാവൃതമായ കർമ്മത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അവൻ സംസാരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അനാവൃതമായ കർമ്മത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അത്തരമൊരു കാര്യം പറയാൻ നിങ്ങൾ ഇടയായാൽ, 'പറഞ്ഞത് തെറ്റായിരുന്നു' എന്ന ബോധം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കണം. കാരണം നിങ്ങൾക്ക് [സ്വന്തം] ഇപ്പോൾ *പുരുഷാർത്ഥമുണ്ട്* (ആത്മ ദശയിലേക്ക് പുരോഗമിക്കാനുള്ള യഥാർത്ഥ ആത്മീയ പരിശ്രമം). ഈ *ജ്ഞാനം* നേടിയ ശേഷം, നിങ്ങൾ *പുരുഷൻ* (ആത്മാവ്) ആയിത്തീർന്നു. വേദനിപ്പിക്കുന്ന പെരുമാറ്റമോ, വേദനിപ്പിക്കുന്ന സംസാരമോ, വേദനിപ്പിക്കുന്ന ചിന്തകളോ പ്രകൃതിയിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ, ആ ദിവസം നിങ്ങൾ 360 ഡിഗ്രി [അറിവ്] നേടിയിരിക്കും!

54. ഇത്രയും നിർബന്ധം മാത്രമേ സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളൂ

ചോദ്യകർത്താവ്: എനിക്ക് ഇത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: സത്യം മാത്രം പറയണം, ശരിയായത് മാത്രം ചെയ്യണം, തെറ്റ് ചെയ്യരുത് എന്ന നിർബന്ധം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ഒട്ടും ശരിയല്ല.

ദാദാശ്രീ: ആത്മാവിന് എന്ത് പ്രയോജനം ഉണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ കാണണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, സത്യം പറയുക, എന്നാൽ ഈ സത്യം ലൗകിക ജീവിതത്തിന് [ലക്ഷ്യത്തിന്] പ്രയോജനകരമാണ്, മാത്രമല്ല ഈ സത്യം ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തീർച്ചയായും ഒരു നുണയാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒന്നിലും അധികം നിർബന്ധം പിടിക്കരുത്. പിടിവാശി നിലനിർത്തരുത്. മഹാവീർ ഭഗവാന്റെ പാതയിൽ, ഏത് നിർബന്ധവും വിഷമാണ്. ആത്മാവിന് വേണ്ടിയുള്ള പിടിവാശി മാത്രമേ ഉണ്ടാകാവൂ, മറ്റൊരു നിർബന്ധവുമില്ല; ആത്മാവിനോടുള്ള പിടിവാശിയും ആത്മാവ് നേടാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും.

55. നിർബന്ധം, അത് തന്നെ അസത്യമാണ്

ഈ ലോകത്ത്, ശഠിക്കാൻ യോഗ്യമായ ഒരു സത്യവുമില്ല! വാശിപിടിച്ചാൽ അത് സത്യം അല്ല.

മഹാവീർ ഭഗവാൻ എന്താണ് പറഞ്ഞത്? സത്യത്തിൽ പോലും പിടിവാശി പാടില്ല (*സത്യാഗ്രഹ*). സത്യത്തിൽ പോലും പിടിവാശി പാടില്ല. അഹന്തയില്ലാതെ സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാനാവില്ല.

നിർബന്ധം എന്നാൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നാണ്. സത്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പിടിവാശിയോ മറ്റെന്തെങ്കിലും നിർബന്ധമോ ഉണ്ടെങ്കിലും, അതിനർത്ഥം വ്യക്തി അതിൽ തന്നെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന എന്നാണ്. അതിനാൽ ഒരാൾ സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ, സത്യം സാധാരണനിലയിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകുകയാണെങ്കിൽ, അത് അസത്യമാണ്. നിർബന്ധം നിലനിർത്തുക എന്നത് സത്യമല്ല. ഒരാൾ നിർബന്ധം നിലനിർത്തിയാൽ, അത് അസത്യമാകും.

ദൈവം നിർബന്ധമില്ലാത്തവനാണ് (നിരാഗ്രഹി); ദൈവത്തിന് അനാവശ്യമായ നിർബന്ധം (ദുരാഗ്രഹി) ഇല്ല. ദൈവത്തിനുള്ളിൽ കുടികൊള്ളുന്ന സത്യത്തിന് (സത്യാഗ്രഹ്) നിർബന്ധവുമില്ല. ലൗകിക മനുഷ്യരിൽ സത്യത്തിനായുള്ള ശാഠ്യം കാണപ്പെടുന്നു. ദൈവം വാസ്തവത്തിൽ നിർബന്ധമില്ലാത്തവനാണ്.

'ഞങ്ങളും' നിർബന്ധമില്ലാത്തവരാണ്. ‘ഞങ്ങൾ’ ഒരു തർക്കത്തിലും ഇടപെടുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ, ഇതിന് അവസാനമുണ്ടാകില്ല.

56. സത്യത്തിനോ അസത്യത്തിനോ വേണ്ടി ശഠിക്കരുത്

അതുകൊണ്ട്, ‘ഞങ്ങൾ’ സത്യത്തിൽ ശഠിക്കുന്നില്ല. കാരണം, ഈ സത്യം സത്യമല്ല, തെറ്റായ കാര്യവുമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഇത് ഒരു ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്, അതേസമയം 'ഞങ്ങൾ' യഥാർത്ഥ സത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു! 'നമ്മൾ' ആപേക്ഷികം ആയതിൽ ഇടപെടുന്നില്ല, 'നമുക്ക്' ആപേക്ഷികം ആയതിനോട് നിർബന്ധമില്ല.

'നമുക്ക്' സത്യത്തിൽ പോലും പിടിവാശിയില്ല, എന്നാൽ അതിനർത്ഥം 'നമുക്ക്' അസത്യത്തിൽ നിർബന്ധം ഉണ്ടെന്നല്ല. ഒന്നിനും ഒരു നിർബന്ധവുമില്ല! അസത്യത്തിൽ പിടിമുറുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല, സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാരണം, സത്യമോ അസത്യമോ എന്നൊന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഇത് ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്. ആപേക്ഷിക സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നതിൽ ലോകം മുഴുവൻ വിശ്വസിച്ചു; എന്നിരുന്നാലും, ആപേക്ഷിക സത്യം താൽക്കാലികമാണ്. അതെ, അത് അതിന്റെ അന്തർലീനമായ സ്വഭാവത്താൽ താൽക്കാലികമാണ്.

57. ഏതാണ് ശരി, സമ്മതിക്കുന്നതോ അല്ലെങ്കിൽ നിർബന്ധിക്കുന്നതോ?

ലൗകിക സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നത് എത്ര അപകടകരമാണ്? ലൗകിക സത്യം എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? കള്ളന്മാർ പോലും അത് അംഗീകരിക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യും! നീ എന്ത് ചിന്തിക്കുന്നു? ആ സമൂഹത്തിന് ഒരു നിലപാടുണ്ട്, അല്ലേ! ആ സത്യം അവിടെ അസത്യമായി മാറുന്നു!

അതിനാൽ, ഇതെല്ലാം ആപേക്ഷിക സത്യമാണ്; അതിൽ കാര്യമില്ല. അത്തരം സത്യത്തിനുവേണ്ടി ആളുകൾ മരിക്കുന്നു. അയ്യോ! *സത്-നു വേണ്ടി* മരിക്കണം. *സത്* ശാശ്വതമാണ്, അതേസമയം ആപേക്ഷിക സത്യം (*സത്യ*) താൽക്കാലികമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: *സത്*-ഇൽ യാതൊരു നിർബന്ധവുമില്ല

ദാദാശ്രീ: *സത്*-ഇൽ ഒരിക്കലും നിർബന്ധം പാടില്ല! ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ നിർബന്ധം നിലനിൽക്കുന്നു. ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ സത്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള നിർബന്ധമുണ്ട്. ഒരിക്കൽ ഒരാൾ സത്യത്തിനായുള്ള നിർബന്ധത്തിന് അതീതമായി പോയാൽ, അത് *മതാഗ്രഹ്* (ഒരാളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് നിർബന്ധം), *കദാഗ്രഹ്* (അത് തെറ്റാണെന്ന് അറിവുണ്ടായിട്ടും ഒരാളുടെ വിശ്വാസത്തിൽ നിർബന്ധം പിടിക്കൽ), *ദുരാഗ്രഹ്* (അനാവശ്യമായ നിർബന്ധം);

അവയെല്ലാം *ഹഠാഗ്രഹ*-യുടെ (ശാഠ്യമുള്ള നിർബന്ധം) കുടക്കീഴിൽ വീഴുന്നു.

ചോദ്യകർത്താവ്: ലൗകിക ജീവിതത്തിൽ പോലും, സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാൻ നമുക്ക് എവിടെയാണ് കഴിയുന്നത്!

ദാദാശ്രീ: സത്യത്തിന് ശഠിക്കുന്നത് അതിന് വേണ്ടി മാത്രമാണ്. നമ്മൾ ഇവിടെ മൂന്ന് വഴികൾ കാണുകയാണെങ്കിൽ , ഒരാൾ പറയും, "ഈ വഴി സ്വീകരിക്കുക." രണ്ടാമത്തെ ആൾ പറയും, "ഇല്ല, ഈ വഴി." മൂന്നാമത്തെയാൾ പറയും, "ഇല്ല, ഈ വഴി സ്വീകരിക്കുക." അതുകൊണ്ട് മൂന്നുപേരും വ്യത്യസ്ത വഴികളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. അനുഭവപരിചയമുള്ള ഒരാൾക്ക് അറിയാം, "ഇതാണ് ശരിയായ പാത, ഇവ രണ്ടും തെറ്റായ പാതകളാണ്." അതുകൊണ്ട് ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ അവൻ പറയണം, "പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാരാ, ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു അഭ്യർത്ഥന നടത്തുന്നു; ഇതാണ് ശരിയായ പാത." എന്നിരുന്നാലും, മറ്റുള്ളവർ സമ്മതിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ തന്റെ ആശയം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ തീർച്ചയായും ശരിയാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അവൻ തന്റെ ആശയം ഉപേക്ഷിച്ചേക്കാം. പക്ഷേ, ഇത് തെറ്റായ വഴിയാണെന്ന് അയാൾക്ക് അറിയാമെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് എങ്ങനെ അതിൽ പോകാനാകും?

ദാദാശ്രീ: എന്ത് സംഭവിച്ചാലും അത് പിന്നീട് ശരിയാണ്. പക്ഷേ അവൻ വെറുതെ വിടണം.

58. നിർബന്ധങ്ങൾക്കു അതീതനായ, പൂർണ്ണ വിരക്തി നേടിയവൻറെ (വിതരാഗിയുടെ) ദർശനം

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ നമ്മൾ തീർച്ചയായും അസത്യത്തിന്റെ പിടിവാശി ഉപേക്ഷിക്കണം, എന്നാൽ സത്യത്തിനായുള്ള പിടിവാശിയും ഉപേക്ഷിക്കണോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് :

സത്യത്തിനായുള്ള നിർബന്ധം പോലും അവസാനിക്കുമ്പോൾ, വീതരാഗ് പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു!

സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നിടത്തോളം, *വീതരാഗി*-യെ (ആസക്തിയിൽ നിന്നും വെറുപ്പിൽ നിന്നും തികച്ചും മുക്തനായ ഒരാൾ) തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങൾ സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കരുത്. നോക്കൂ, എത്ര മനോഹരമായാണ് ഒരു പ്രസ്താവന എഴുതിയിരിക്കുന്നത്!

59. മോഷ്ടിക്കുന്നതിനോ കള്ളം പറയുന്നതിനോ എതിർപ്പില്ല, പക്ഷേ....

ഒരു കള്ളൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന്, "ഞാൻ മോഷണം ഒരു തൊഴിൽ ആക്കിയിട്ടുണ്ട് , അപ്പോൾ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണം?" എന്ന് ചോദിച്ചാൽ. അപ്പോൾ ഞാൻ അവനോട് പറയും, "നിങ്ങൾക്ക് ഇത് ചെയ്യാൻ കഴിയും, എനിക്ക് അതിൽ ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല, പക്ഷേ ഇതാണ് അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ. നിങ്ങൾക്ക് ഈ ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, പോയി മോഷ്ടിക്കുക. എനിക്ക് അതിൽ ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. " അവൻ മറുപടി പറയും, "സർ, നിങ്ങൾ എന്നെ ഇതിൽ എങ്ങനെ ബാധ്യസ്ഥനാക്കി? ഉത്തരവാദിത്തം തീർച്ചയായും എന്റേതായിരിക്കും." ഞാൻ അവനോട് പറയുമായിരുന്നു, "നീ ദാദായുടെ പേരിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യണമെന്നും അല്ലാത്തപക്ഷം മഹാവീർ ഭഗവാന്റെ നാമത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് "ഭഗവാനെ , എനിക്ക് ഈ തൊഴിൽ ചെയ്യാൻ താൽപ്പര്യമില്ല. , എന്നിട്ടും ഞാൻ അത് ചെയ്യാൻ നിർബന്ധിതനാണ്. ഇതിന് ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു", അത് ചെയ്യണമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളോട് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഈ രീതിയിൽ ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നത് തുടരുക, നിങ്ങളുടെ തൊഴിൽ തുടരുക. ബോധപൂർവം അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. അപ്പോൾ ഉള്ളിൽ നിന്ന് 'എനിക്ക് ഇനി ഇത് ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹമില്ല' എന്ന് തോന്നുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അത് നിർത്തണം. മോഷ്ടിക്കുന്ന തൊഴിൽ നിർത്തുക എന്നത് നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹമാണ്, അല്ലേ? ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും, നിങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കാൻ ഉള്ളിൽ നിന്ന്

പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും മോഷ്ടിക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്താൽ, ദൈവത്തോട് ക്ഷമ ചോദിക്കുക. അത് തന്നെ! നിങ്ങൾ മറ്റൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല.

‘‘നാളെ മുതൽ മോഷ്ടിക്കുന്നത് നിർത്തു’’ എന്ന് കള്ളനോട് പറയാനാവില്ല. അത് നിഷ്ഫലമായിരിക്കും. അത് ഒട്ടും പ്രവർത്തിക്കില്ല! "ഇത് നിർത്തുക, നിർത്തുക" എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് പറയാൻ കഴിയില്ല. ‘ഞങ്ങൾ’ ആരോടും ഒന്നും വിട്ടുകളയാൻ പറയുന്നില്ല. കാലചക്രത്തിന്റെ ഈ അഞ്ചാം യുഗത്തിൽ ആരോടും ഒന്നും ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് വിലമതിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ, ആരോടും ഒന്നും സമ്പാദിക്കണമെന്ന് പറയുന്നത് വിലമതിക്കുന്നില്ല. കാരണം, ആഗ്രഹം ഉണ്ടായാലും വെറുതെ വിടാൻ പറ്റില്ല.

ഈ ശാസ്ത്രം ആളുകൾക്ക് തികച്ചും പുതുമയുള്ളതായി തോന്നുന്നു! അവർ അത് കേട്ടിട്ടില്ല, കണ്ടിട്ടില്ല, അറിഞ്ഞിട്ടില്ല! ആളുകൾ ഇതുവരെ എന്താണ് പറഞ്ഞത്? "ചീത്ത കർമ്മം നിർത്തി നല്ല കർമ്മം ചെയ്യുക." അവരെ തടയാനോ ബന്ധിക്കാനോ അവർക്ക് അധികാരമില്ല, "നിങ്ങൾ ഇത് ചെയ്യുക" എന്ന് അവർ അർത്ഥശൂന്യമായി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനാൽ ആ വ്യക്തി പ്രതികരിക്കുന്നു, ‘‘എനിക്ക് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. എനിക്ക് സത്യം സംസാരിക്കണം, പക്ഷേ എനിക്കതിന് കഴിയില്ല. അങ്ങനെ, 'നാം' ഒരു പുതിയ ശാസ്ത്രം വെളിപ്പെടുത്തി. ‘‘പ്രിയപ്പെട്ട മനുഷ്യാ, കള്ളം പറയുന്നതിൽ നിനക്ക് വിരോധമൊന്നുമില്ലല്ലോ? അത് അനുയോജ്യമാണെന്ന് നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തുമോ? ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കള്ളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, അങ്ങനെ ചെയ്യുക; അതിനു ശേഷം ഈ രീതിയിൽ *പ്രതിക്രമണം* ചെയ്യുക. ഒരു വ്യക്തി മോഷ്ടിച്ചാൽ, മറ്റുള്ളവർ അവനോട് പറയും, "ഇല്ല, മോഷ്ടിക്കുന്നത് നിർത്തു." അതെങ്ങനെ നിർത്താനാകും? ഒരാൾ മലബന്ധം ബാധിച്ച് ശുദ്ധീകരണം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് മരുന്ന് നൽകേണ്ടിവരും. ആർക്കെങ്കിലും വയറിളക്കം വന്നാൽ അത് നിർത്തണമെങ്കിൽ അവനും മരുന്ന് കൊടുക്കേണ്ടി വരും! ഒരു

അടിസ്ഥാനവുമില്ലാതെ തുടർന്നും പ്രവർത്തിക്കും, അങ്ങനെയാണോ ഈ ലോകം?!

60....പിന്നെ ബാധ്യതയില്ല

ചോദ്യകർത്താവ്: നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന ഓരോ തെറ്റിനും പശ്ചാത്തപിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും നാം ഒരു അപരാധ കർമ്മവും ബന്ധിക്കുന്നില്ല, അല്ലേ?

ദാദാശ്രീ: ഇല്ല, അത് തീർച്ചയായും ബന്ധിക്കപ്പെടും. ഉണ്ടാക്കിയ കെട്ട് നിലനിൽക്കും, പക്ഷേ അത് കത്തിച്ച കെട്ട് ആണ്. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ അടുത്ത ജന്മത്തിൽ, ഒരു കൈ സ്പർശനത്തിൽ അത് തകർന്നുപോകും. പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവന്റെ കെട്ട് കത്തിക്കപ്പെടും. കെട്ട് ഉറപ്പായി നിലനിൽക്കും. സത്യം പറഞ്ഞാൽ മാത്രം കുരുക്ക് ഉണ്ടാകില്ല. സത്യം പറയാൻ സാഹചര്യങ്ങൾ അനുകൂലമല്ല; സാഹചര്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്.

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ എപ്പോഴാണ് സത്യം പറയാൻ കഴിയുക?

ദാദാശ്രീ: എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും ശരിയാകുമ്പോൾ സത്യം പറയാനാകും.

പകരം നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് പശ്ചാത്തപിക്കുന്നില്ല! അതിന് ഞാൻ ഉറപ്പ് നൽകുന്നു. ചെയ്ത തെറ്റിന് പശ്ചാത്തപിക്കണം. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ബാധ്യതയും ഉണ്ടാകില്ല; അതൊരു ഉറപ്പാണ്. ഉത്തരവാദിത്തം എന്റേതാണ്; എന്റെ സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്തത്തിലാണ് ഞാൻ ഇത് നിങ്ങളോട് പറയുന്നത്.

61. ക്രമീകരിക്കാവുന്ന വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്

കാലചക്രത്തിന്റെ നാലാം യുഗത്തിലെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ കാലചക്രത്തിന്റെ അഞ്ചാം യുഗത്തിൽ യോജിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ പുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സമാഹരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഈ പുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗപ്രദമാകും. നാലാം യുഗത്തിലെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ നാലാം യുഗത്തിന്റെ അവസാനം വരെ മാത്രമേ ഉപയോഗമുള്ളൂ. അവ പിന്നീട് ഉപയോഗപ്രദമല്ല. കാരണം, അഞ്ചാം യുഗത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ ആളുകൾ വ്യത്യസ്തരാണ്,

അവരുടെ കാര്യം വ്യത്യസ്തമാണ്, അവരുടെ ലൗകിക ഇടപെടൽ വ്യത്യസ്തമാണ്. 'ആത്മാവ് ' അതേപടി നിലകൊള്ളുന്നു, പക്ഷേ ലൗകിക ഇടപെടൽ പൂർണ്ണമായും മാറിയിരിക്കുന്നു, അല്ലേ! അത് ആകെ മാറിയിരിക്കുന്നു, അല്ലേ!

62. പഴയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇനി പ്രവർത്തിക്കില്ല

ചോദ്യകർത്താവ്: അപ്പോൾ *കലിയുഗ*-ത്തിന്റെ (കാലചക്രത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ യുഗം) ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എഴുതപ്പെടുമോ?

ദാദാശ്രീ: *കലിയുഗ*-ത്തിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇപ്പോൾ സമാഹരിക്കപ്പെടും, [അവ പ്രസ്താവിക്കും], നിങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റം, ചിന്തകൾ, സംസാരം എന്നിവ തെറ്റായിരിക്കാം, എന്നാൽ നിങ്ങൾ പുതിയ പദ്ധതികൾ ഉണ്ടാക്കണം [പുതിയ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ]. അതിനെയാണ് *ധർമ്മം* എന്ന് പറയുന്നത്. പെരുമാറ്റം, ചിന്തകൾ, സംസാരം എന്നിവ സത്യമാണെന്ന് അവർ ഇതുവരെ പറഞ്ഞിരുന്നു, അടുത്ത തവണ അവരെ മികച്ചതാക്കാൻ നിങ്ങൾ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കണം. *സത്യ* - യുഗിലെ ആസൂത്രണം അപ്രകാരമായിരുന്നു (കാലചക്രത്തിന്റെ നാലാം യുഗം, ചിന്തകൾ, സംസാരം, പ്രവൃത്തി എന്നിവയിലെ ഐക്യം). അവരെ മികച്ചതാക്കുന്നതിനായി അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, ആ ഘട്ടത്തിൽ നിന്ന് അവർ പുരോഗതി കൈവരിച്ചു! ഇപ്പോൾ, *കലിയുഗ*-ത്തിൽ, ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ രചിക്കപ്പെടും, അവ എല്ലാവരേയും സഹായിക്കും. കൂടാതെ, ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്തു പറയും? 'നിങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് പ്രശ്നമില്ല, അതിൽ പ്രശ്നമില്ല.' ഒരു പുസ്തകം ഇത്തരമൊരു പ്രസ്താവന നടത്തിയാൽ, ഒരാൾ അത് ഇരുന്ന് വായിക്കാൻ മെനക്കെടും. അത് 'മോഷ്ടിക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അപ്പോൾ ഒരാൾ ആ പുസ്തകം അലമാരയിൽ വെക്കും. അതാണ് ഈ മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവം! 'ഒരു കുഴപ്പവുമില്ല' എന്ന് പറയുന്നിടത്തോളം, അവൻ പുസ്തകത്തിൽ മുറുകെ പിടിക്കും, അതിലുപരിയായി, "ഇത് വായിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് സമാധാനം തോന്നുന്നു!" എന്നും അവൻ പറയും.

അതുകൊണ്ട് അത്തരം വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ സമാഹരിക്കും. ഞാൻ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് സ്വയമേവ പുതിയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇത് മനസ്സിലാകണമെന്നില്ല, പക്ഷേ പുതിയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ സമാഹരിക്കപ്പെടും.

ചോദ്യകർത്താവ്: അത് മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെ മുഴുവൻ രീതിയും മൊത്തത്തിൽ ഒരു പുതിയ സമീപനമാണ്.

ദാദാശ്രീ: അതെ, ഇതൊരു പുതിയ സമീപനമായിരിക്കും! അപ്പോൾ ആളുകൾ പഴയ സമീപനങ്ങൾ മാറ്റിവെക്കും.

ചോദ്യകർത്താവ്: എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് പ്രവചിച്ചു, ഭാവിയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ വിവരിച്ചു, ഇപ്പോൾ പുതിയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കപ്പെടും എന്നും പ്രവചിച്ചു. അപ്പോൾ അതിന് സമയം വന്നുവോ?

ദാദാശ്രീ: അതെ, അത് ഇതിനകം വന്നിരിക്കുന്നു, അല്ലേ!, അല്ലേ! സമയം അടുക്കുന്തോറും എല്ലാം സ്ഥാനത്തു എത്തുന്നു. സമയം ആസന്നമായിരിക്കുന്നു, പുതിയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കപ്പെടുന്ന പ്രക്രിയയിലാണ്!

ജയ് സത് ചിത് ആനന്ദ്

(ശാശ്വതമായതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം ആനന്ദമാണ്)

നിഘണ്ടു

ഗുജറാത്തി വാക്ക്	മലയാളം പരിഭാഷ
അസത്യ	അസത്യം
ആത്മ	ആത്മാവ്
ആത്മവിജ്ഞാനി	ആത്മാവിന്റെ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ
ജ്ഞാൻ	ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്
ജ്ഞാനി പുരുഷൻ / ജ്ഞാനി	ആത്മസാക്ഷാത്ക്കാരം നേടിയവനും മറ്റുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയും ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നവനും
ഹിത്	പ്രയോജനകരമായത്
ജഗത്	ലോകം
കലിയുഗ്	കാലചക്രത്തിന്റെ ,ചിന്തകളിലും സംസാരത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും ഐക്യമില്ലാത്ത ഇപ്പോഴത്തെ യുഗം
കഷായ്	കോപം-അഹങ്കാരം-വഞ്ചന-അത്യാഗ്രഹം
മാജി	പ്രായമായ ഒരു സ്ത്രീയോടുള്ള മാന്യമായ സംബോധന പദം
മിത്	ചുരുക്കത്തിൽ
മിഥ്യാ	ഭ്രമം
മോക്ഷ	ജനന മരണ ചക്രത്തിൽ നിന്നുള്ള അന്തിമ മോചനം
നിർപേക്ഷ്	യഥാർത്ഥമായത്
നിർവികൽപ്	'ഞാൻ' ശരിയായ വിശ്വാസത്തോടെ
നിശ്ചയ്	യഥാർത്ഥമായത് ; ആത്മാവ് ; യഥാർത്ഥ വീക്ഷണം
നിശ്ചയ് സത്യ	യഥാർത്ഥ സത്യം
പാപ്	പാപ കർമ്മം
പരം സത്യ	സമ്പൂർണ്ണ സത്യം; ആത്മാവ്

പരമാണു : ദ്രവ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയതും അവിഭാജ്യവും നശിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തതുമായ കണിക

പരമാർത്ഥ് : ആത്മാവിന് മാത്രം

പ്രതിക്രമൻ : കുറ്റസമ്മതം, ക്ഷമാപണം, തെറ്റ് ആവർത്തിക്കില്ല എന്ന പ്രമേയം എന്നിവയിലൂടെ ഒരു തെറ്റിൽ നിന്ന് വിപരീതം ആകുന്നതിനുള്ള കൃത്യമായ വിപരീത രീതി

പ്രിയ : സുഖകരമായ

പുഡ്ഗൽ : നിക്ഷേപിക്കാനും പുറത്ത് കളയാനും ഉള്ള ശരീരം

പുണ്യ : പുണ്യ കർമ്മം

സനാതൻ : ശാശ്വതമായ

സപേക്ഷ് : ബന്ധു

സത് : പരമമായ സത്യം

സത് ചിത് ആനന്ദ് : ശാശ്വതമായ അറിവും ദർശനവും, ഏതാണോ പരമാനന്ദം ; ആത്മാവ്

സത്യ : ആപേക്ഷിക സത്യം

ശുദ്ധാത്മാ : ശുദ്ധമായ ആത്മാവ്

വീതരാഗ് : പൂർണ്ണമായി പ്രബുദ്ധനായ ഭഗവാൻ; ആസക്തിയിൽ നിന്നും വെറുപ്പിൽ നിന്നും തികച്ചും മുക്തനായവൻ

വ്യവഹാർ സത്യ : ലൗകിക സത്യം

Books of Dada Bhagwan Foundation

1. Adjust everywhere (എങ്ങും ഇണങ്ങിപ്പോകുക)
2. Worries (വ്യസനങ്ങൾ)
3. Death: Before, During and After-മരണം (മുമ്പും,മരണസമയത്തും, അതിനുശേഷവും..)
4. Avoid Clashes (സംഘർഷം ഒഴിവാക്കുക)
5. The Fault is of the Sufferer (തെറ്റ് ക്ലേശം അനുഭവിക്കുന്നവന്റേത് ആണ്)
6. Whatever Happened is Justice (സംഭവിച്ചതെല്ലാം ന്യായമാണ്)
7. Practice of Humanity (മനുഷ്യ ധർമ്മം)
8. Anger (കോപം)
9. Right Understanding to Help Others (സേവനം - പരോപകാരം)
10. The Essence of All Religions (സർവ മത സാരം)
11. Who Am I? (ഞാൻ ആരാണ്?)
12. Self-Realisation (ആത്മ സാക്ഷാത്ക്കാരം)
13. Noble Use of Money (പണത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഉപയോഗം)
14. Pure Love (പരിശുദ്ധ പ്രേമം)

15. Shree Simandhar Swami: The Living God
16. Truth & Untruth
17. Autobiograpy of Gnani Purush A.M Patel
18. The Science of Karma
19. Science of Speech
20. Generation Gap
21. Science of Money
22. Ahimsa : Non-violence
23. Brahmcharya: Celibacy Attained with understanding
24. Harmony in Married Life
25. Pratikraman: The master key that resolves all conflicts
26. The Guru and the Disciple
27. Flawless Vision
28. Life without Conflict
29. Aptavanies (1 to 14)

- **Dada Bhagwan books are available in different languages: Gujarati, Hindi, Marathi, Telugu, Kannada, Oriya, Malayalam, Bengali, Punjabi, Assamese, Tamil, English, German, Spanish Russian etc.**
- **Few books are available in 'E' books in *Dada Bhagwan mobile App*.**
- **'Dadavani' Magazine is published every month in three Languages: Gujarati, Hindi, and English, available in 'E' books**

www.dadabhagwan.org

Dada Bhagwan Parivar

Adalaj: **Trimandir, Simandhar City, Ahmedabad-Kalol Highway,**
Post: Adalaj, Dist. Gandhinagar, Gujarat, India – 382421
Tele: +91 9328661166 / 9328661177
Email: info@dadabhagwan.org

Amravati	**9422915064**	**Jalandhar**	**9814063043**
Bangalore	**9590979099**	**Kanpur**	**9452525981**
Bhopal	**9425024405**	**Kolkotta**	**9830093230**
Bhuvaneshwar	**8763073111**	**Mumbai**	**9323528901**
Chandigarh	**9780732237**	**Patna**	**7352723132**
Chennai	**7200740000**	**Pune**	**9422660497**
Delhi	**9810098564**	**Raipur**	**9329644433**
Hyderabad	**9989877786**	**Sangli**	**9423870798**
Indore	**9039936173**	**Varanasi**	**9795228541**
Jaipur	**9351408285**		

U.S.A. Dada Bhagwan Vignan Institute **Tel: +1 877-505-DADA(3232)** **Email:info@us.dadabhagwan.org**	**U.K.:Dada Darshan (UK)** **Tel: +44 330-111-DADA(3232)** **Email:info@uk.dadabhagwan.org**
Germany : +49 700 32327474 **UAE : +97 1557316937** **Kenya : +25 4722722063** **Dubai : +921 501364530**	**Australia : +61 421127947** **New Zealand : +6421 0376434** **Singapore : +65 81129229**

സത്യവും അസത്യവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?

അസത്യം (അസത്യ) തീർച്ചയായും അസത്യമാണ്, എന്നാൽ ഈ സത്യം (സത്യ) നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന പോലെ , അത് ലൗകിക സത്യമാണ്, അത് യഥാർത്ഥ സത്യമല്ല. മരുമകൻ എന്നന്നേക്കും മരുമകനല്ല, അമ്മായിയപ്പൻ എന്നന്നേക്കും അമ്മായിയപ്പനല്ല. യഥാർത്ഥ സത്യത്തെ (നിശ്ചയ് സത്യ) സത് എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു; അത് ശാശ്വതമാണ്. താത്കാലികമായതിനെ സത്യ എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നു. ഈ സത്യത്തിന് പിന്നീട് അസത്യമായും മാറാൻ കഴിയും, അത് അസത്യമാകാം.. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾക്ക് ലൗകിക സന്തോഷം വേണമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അസത്യത്തിൽ നിന്ന് മാറി സത്യത്തിലേക്ക് നീങ്ങണം, നിങ്ങൾ മുക്തി ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ (ലൗകിക) സത്യം അസത്യമാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുമ്പോഴാണ് മുക്തി ഉണ്ടാകുന്നത്!

- ദാദാശ്രീ

मूल दीपक से प्रकटे दीपमाला

dadabhagwan.org

9 789391 375911

Printed in India

Price ₹50